

uz obroza un czama myusu, kotrys dzieywos uz ziemis wyssas ī. Iksz to Radieytoys patajsieja mīsu cylwaka nu wyłgonas ziemis: tay guleja wiel nutierpusi, un bez dzieywibas uz jōs; bet kad ipyutie Diws iksz jōs dwaszu nu dzieywibas aba dwēselu, tyuliń pasaciele, stōjos, un pałyka dzieyws cylwaks. Tay pałyka pyrms cylwaks dzieyws. Diws winiam diewie wordu Odums, ku zieymoy cylwaks, aba nu ziemis, kab igodotum uz sowas iziszonas.

Cylwaks uz czama un obroza Diwa ir radieyts, bet ku diel sowas missas, to pīdar ziemiey. Gors winia aba dwiesiele ir moz Diwieyga. Jey war łabi pazieyt mīlot un dareyt. Barni! Łay essat jus protieygi, mi-łasierdieygi, tuwaszkieygi, łabgrybieygi, mi-lieygi, labdareygi, un swietieygi, kay Diws!

Ciniejit ȳn dorgus turit, tay siewi poszam kay tod iksz ik wina cyta cylwaka obrozu Diwa: aysto wyssmozoks worguls, un wyssiēdigs ubogs ir tayże leydz winia radieyts.

Diws ir iputieis taypat siewiszki diel cylwaka, breynieygi skaystu dörzu: iksz jo bieja wyssuskajstoki kuki, apgrutynoti ar wyssudorgokim auglim. Ołuts garsiks, izsīdaligs iz czetru upieyszu, dałyka wiel wayrok tam dörzam spryszuma un skaystuma. Uz tu skaystu dörzu Diws nuwiedie Odumu, kab winiu sorgotum un głobotum.

Tay łabdareygs un łaskaws ir Diws uz

Iaužu ! Taypat un mums ir radieis wińsz
diel iztieykszonas un uz pracas, aysto un
tiey reyzi uz ļaymies un pyrmas witas cył-
waka pidar.

Pieč Diws sawiedie zwiērus pryszka
Oduma, un tys īsoka ikwinu nu tīm saukt ar
pidzymtu pałami. Cyłwaks ir winim par
kungu, bet ne par grytu gayleniku uz jus.

Tuļayk Odums bieja tik pats wīns cył-
waks uz wyssas ziemies : bet nagrybieja
wīns pats palikt, bet grybieja palikt par
pyrmieju Tāwu daudź cytim laudim ; diel tō
sacieja Diws : «Ne ļab, kab cyłwaks pats
wīns pałyktum, radieyszu paleydzietoju»
Tie dałaydie Diws uz Odumu pieszku ua-
cītu mīgu: tamā migā nu winia ir sōnkaule
izimta, un nu sōna Oduma Diws ir Iwu
radieis ; kay pasamudie Odums, Diws il
dawiedis pi winia Iwu, nn kotras Odums
tureja leļu prycu un lusti. Barni muni-
leļa tiej ļaymie diel myusu kad wayrok
Iaužu uz ziemies atsyrudas, ļay tod wins
utru cierejam jauki un mīlojam.

Odums un Iwa iksz to skaysta dorza
newayneysi un lustieysi dzieywowa, milow;
Diwa wyssu wayrog por wyssu, un wīns
utru kay siewi poszu.

Diws želeygs taypat winim dareja mi-
leygi un jauki kay taws ar sowim barnim
— Nikas winim ne sopieja, ni nuskumszonas
natureja, nemierstami bieja.

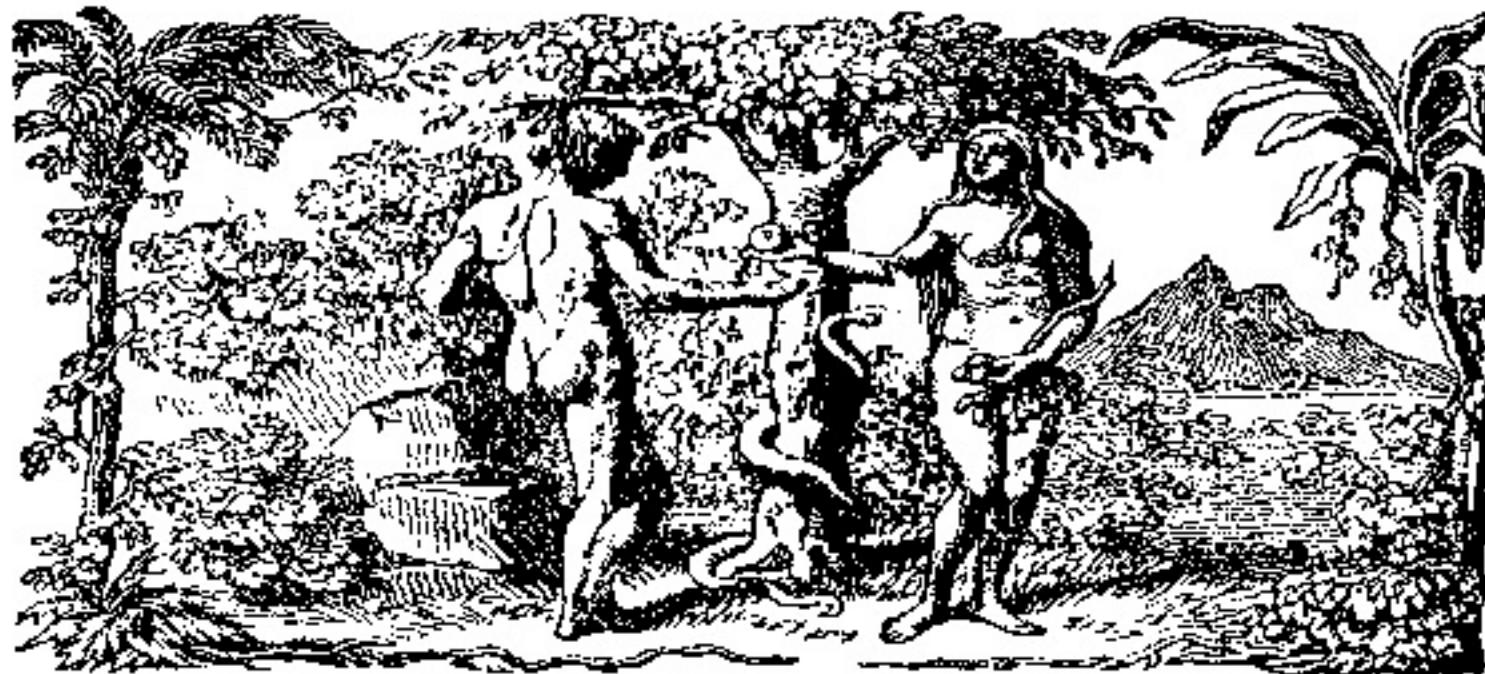
3. Pyrmays Grāks.

Tamā dorzā raja bieja daudź wyssodu kūku
kotry diewie auglus: nu wyssu bieja wala
Odumam un Iwaj esti, tikwin nu wīna iz-
ķasieyta kūka kotra auglis bieja winim ayz-
likts diel eszonas newajdzieja winim baudiejt.
«Ed' und baud' nu wyssu kūku dorzā, sacieja
Diws uz Odumu, tikwin nu to kūka (kotru
Raditoys nusaucie por kūku zynoszonas
lobuma un launibas) nawala tiew baudieyt,
aysto kay dreyż nu to edieysi, ar nōwi
numiersi.»

Iksz to Diws grybieja dawiereyt' jūs
paklausieyszonas. Kungs ku pisōka aba
ayzsoka, cyłwaks wyssod ir waynigs winia
klausieyt.

Winā dinā dagojusie Iwa cisz klot pi to
kūka ayzlikta iraudzieja Cyuszku uz tō kūka.
Cyuszka īsoka runōt un sacieyt uz jōs
»Dielkō jums tu Diws ayzlidzie, kab nu wyssu
kūku neastumiet ?» Iwa atbildieja: «Wala
mums ir nu wyssu kūku wyssa dorza esti, tik
tie ap tu kūku pasacieis ir Diws: «Ne edat
nu tō kab nenumiertumiet.» «Oy ! sacieja
cyuszka, ne tyuliń numiersit. Diws todiel
ļab tu cisz zyna, kad kay dreyż nu tō esit,
tod jums tagad acis ļabi atsidareys, paliksit
leydzoni Diwam, un zynosit kas ir ļobs ui
launs.» Tuļayk tamā szaltiē skatiejos Iwa
ļabi uz tō kūka, un kay ilgok tamā kūkā

skatiejôs, tay łoboks un skaystoks redziejôs Iwaj auglis ayzlikts; pieć to izstipusie progoreygi rûku, nurowie augli un edie, diewie taypat nu to Odumam, un tys edie.

Tayze porkopie pisacieyszonu Diwa, un pyrmays grâks bieja padareyts. Tyuleń por-symiejôs ar winim: Acis jus atsidareja un pasorgowa, kad bieja pliki. Nú kauna sor-konums apjemie winius kay guńs, nupyna siew priszka autus un apsiekszonu nu łopu figas kûka, un ar digim apsysagos. Nu bayles slapstijos un głobowôs storp kûkim dôrzâ.

Tay muni bârni! wyssod ar ikwinu grâku nutieyk; grybieszonas próta, dawad mumš uz launa. Kad tod dwiesiela prettiem jom nasytur, nu jûs ar stypru spáku ne atgryż un pi Diwa bauslibom stypri ne pisasin; tułayk palik dasyłajszonu, un pieć tom grâks, launs wyssu lełoks, un pieć tò nemirs, un bayle.

4. Strôpie pyrmoja Grâka.

Tyuliń pieć tò ayzaklidzie bołs Diwa: »Odums kurże essi?» Treysiedams atbildieja Odums: «bieystus pasarodit pred Tiewim, aysto essu płyks, diel tõže pasagłobowis essu.» Diws sacieja: «kas tiew tu pasacieis ir, kad essi płyks? woy ne essi edis nu winia kûka ayzlikta?» Tie sacieja Odums: «dwa diewie mań nu to augla, un ježu.» Pieć to waycowa Diws Iwas: «kodel tu tay padarejusia essi?» Iwâ atbildieja: «Cyuszka mani tay apmonieja.» Sze ni wins nu tûs negrybieja byut waynigs.

Tamâ laykâ izdiewie Diws tissu, un sacieja uz Cyuszkas apmonieytoias: «kad tu tay padareis essi, byusi nulodieyts storp wissim zwierym lauka! uz wadara sowa wolkôsis un piszlus edieysi caur sowu calu dzieywi! Wins nu ciltis siwizu sabierzieys tiew golwu, un tu papiedi winia badiejsi.»

Uz Iwu sacieja Diws: «daudź turesi ar barniu sowim eist! wala towa byuś atduta wieyram, un wiñsz byuś tows Kungs.» Uz Odumu taypat Diws pasacieja: «ziemie lay byuś diel tewis nulôdata! ar rupesti un wôrgim jôs barôsis caur sowu calu dzieywi. Erszkieżus un dodzius tiew izduś. Iksz swidru pirys sowas ediejsi mayzi, koleyt wiel paliksi por ziemi nu kotras biei paimts.» Pieć tò aptierpis winius Diws ar odóm

zwieru, izdzyna winius nu raja, un Engiels ar zubynu nu gunis sorgowa ijszonu uz winiu.

O ! kay cisz netobs muszejt ir grâks kad tay bayligas litas uzwalk uz siewis ; sorgoities aystô grâka, un bâgat nu winia kaj nu szuskas, kotrys jums uz graku gryb dawiest un pirunot.

5. Brola-nukauszona un stropie.

Odums un Iwa tureja diwi dalus : wacôkam bieja words Kaims, jaunokam Abels. Kaims byudams styprys palyka par poszytoju zie mies. Abels gludoks un jaunoks por gono wuszku : Taj ikwins tureja siew sowu mayzi caur prâcu ayzpelnieytu.

Diws swietija tieyrumâ dorbus Kaima un ganieyszonu wuszku Abla : por tu Kaims diwam upieru padareja nu īabieybas tieyruma, un Abels upiereja wînu jaru nu sowas stadas por zieymi gudieygas milibas. Abels tureja Diwu iksz sowas swâtas dwiesielis, bet Kains pawiersieygi tu tikwin dareja : diel to

pasawierie Diws, kotrys uz naradzamu litu wierâs, ar patikszonu uz upieres Abla, upieri Kaina napijemie, atswidie nust.

Te palyka Kaims nuskumieygs kad nu to løyka ar Jobu aci uz sowa wyssurômoka un gudieygoka brôla nepasawierie, biet redziejos pawyssam blednys uz sowa wayga un kûds nu poszas pawidieszonas.

Diws porsorgowa Kaina, un runowa uz jo kay tûwaks : «Dielko tu esi tay dusmiejgs, un diel ko tows waygs tay blednys ? sze ! kad labi darejsi, tod byusi man tay mileygs, kay tows brols. Jo tu nu jauna na sôksi to dareyt, tod styprinojas tows grâks un ir jan pret dirowom towom. Bet, kad tikwin grybiesi, wary porwareyt grybieszonu uz winia un uz winia turet waldieyszonu.»

Pagodoit tie barni ! Kayda tâwa porsorgoszona un pirunoszona. Taypat un tagad porsorgoy mums Diws pret grâku : pasadudat tikwin porsorgoszonom ! Klausot Diwa un bagat nu grâku :

Kaims na klausieja Diwa wordu, bet globowa dusmi iksz sirds sowas. Winâ rejzié rôdieydamas cisz mileygs un paticijgs pred rômiejgu un gudieygu Ablu : «eijmia,» sacieja winiam, «pastaygosim ne daudź tieyrumâ !» Lobs Abels goja ar winiu ar Jobu prôtu. Kay tikwin Kaims nudzyda kad ir nugojszy atost nu sowu dzymdynotoju, rowie pieszki brôlu sowu Ablu un nusyta ju

pawyssam. Cik tie ne tropieys pawidieyszonajejos: nu Debbessim szniocie iyudieni un tie-un dusmie slykta padareyt! Abels guleja uzieja uz ziemis kay upieyties, iyudieni saszemies kay numiris ar sowu aszni apkies-~~as~~jejos un pasacieles, un skrejnie kay kads zieyts. Tâws un Motie kay eisz ir klidzuszyjeſt's kukis płowowa wiersum iyudienia.

un raudowuszy atroduszy sowu dału iksz tay
bayliga stana, un radziedami pyrmu numy-
ruszu! Sze pawidieyszona un dusmie tu
padarejusia ir!

Biet tyuleń izdzierda bolsu sudieytoja: Diws ayzaklidzia uz brola slapkaunia: «kur ir tows brols Abels? Bet Kains, kay cylwaks cisz drusus un dusmiejgs, atsacieja pretim na īab: «nazynu! way tod es essu sorgotoys muna brola?» Tōlok sacieja Diws: «kuže tu padareis esi? asnis towa brola klidz nu ziemies auksz uz manis. Un tay tagad byusi nūłodieyts uz ziemies, kota bieja atsadarejusie diel atsadzierszonas asznia towa brola. Kad tu ju strodojsi ne duś tiew wayrok auglu. Byosi wolkotoys un hāguns uz ziemies.» Kains ayzaklidzie pylns bayles

Ach barni! kayda bieja klikszona un nuskumiszona storp tim wyssim laudim, kotry nabieja tamè lnykù skreyo! Izgoja un kopio uz kôku un kolnu kab waratu izsigłobot. Bet ach! jau bieja wiell! Jyudiens auga, eisza reijzies wayrynnowos, teydz pasaciele piepamit alekszu uz wyssu aukstoka kołna.

Tay wyss uz wyssas ziemies bieja izlieyreyts un izpustieyts, nu laužu leydzupim nu putnu gaysa leydz törpa ziemīēs! Tikwin Noē palyka dzieywī ar tīm, kōtry ar winu bieja skreyniē.

Acht kas par tu war byut tay slykts,
kab kas lobu Diwu ne cieretum, un wiunia
kay taysnieyga nasabieytem. Wieryties
barti! Kay wiñsz stropieyt tropieys.

7. Izpiestieyszona Noë un upiere patieykszonas.

■ Por treys symtu picdiesmit dinu apleja tiely iyudieni zemi. Pieč to pisacieja Diws tyltam wiejam pyust un iyudiens bieja museucis. Por negaru ļayku pasarodiejos viersums kołnu nu iyudienia un skreynie tysiurejos uz wîna kołna iksz Armenias.

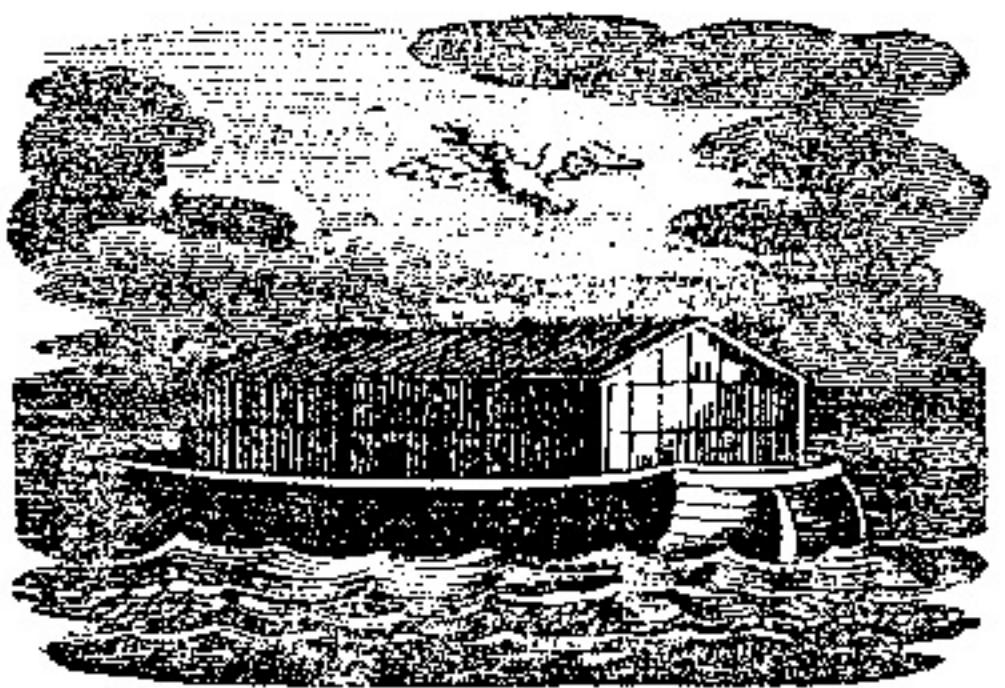
Noē attaysieis ļûgu isłaydie kraukli, kab lasazynotum woy jau iyudiens pidareygi ir

nusecis, woy ne? Bet tys ne atsagryzia tieynim cytym tay breynieygi izgħobtu! Nu wayrok.

Pieč to izħaydie boħużu: tys ne atrodis un ayzdiedzie uz jo uperi dadzamu. Tamā witas uz kotas atsypyustu koja winia, at-szaltie pasyrodiejos us Debbessim skaysta sagryzias atpakal uz skreyni. Noē izstipis gardiedzie (dzaļwiādiara) «Sze», sacieja Diws ruku paiemie ju skreynie.

Pieč sieptieyni dinu nu jauna wiel izħay: wyssim laudim, kotry pieč jysu byuś, die boħużu; tulayk atsagryzia wokora un sadareszonu draudzieybas. Jau nikod poły atniesie zareni eleja kuka ar ċopom zalom ijudienja na pusttieys ziemies. Kay ilgi gniezié sowā: tiej bieja por zieymi pryziemie stowies, nabyuś porstoszonas sieszonā cieygu un lustieygu, kad iydens jau paġun plauszonu, wosora un zima, dina un nakts. wyssam bieja nukrytis.

Pieč sieptieyni dinu wiel rejzi izħaydienu mani, byuś por zieymi tōs dereybas b'boħużu: tys wayrog ne atsagryzie: aysto Barni! eik reyžu gardiedzi (dzaļwiādar) ziemie jau bieja causa. Tod izgoja Noeħ isywierit nu sieptieyni skaystu skroszu sa-

nu skreynies iz pisacieyszonas Diwa un atpar wierti apsadzierie un iraybis guleja sowā winiu jo radnja un zwiery.

Kas tur bieja sirdi winia, kad pyrmi Cham, dals Noē redziedams sowu tāwu tay, suli padareis uz ziemies atroda pasaulli ap-għażiex, tureja nu to bezdiwieygu prycu, tievreytu nu īaužu un tikwin siewi ar siepu un smiklu negudiejgu stostieja tu sowim

Tys lüks muns, nuflykts uz paddebessim tyktu uz padiebhesi malha parkyuna, īgodoit siew polu ijudienja lelu, un ġodoit Diws ir-haylieggs diel slyktu, het tħobs diel ċobu.»

S. Jauns pieč leelu polu ijudienja pasauls.

Nu ostoyni cylwaku pieč połym ijudienja plaugta un pisawayrynowa nu jauna cilts īaužu. Noē isoka nu jauna ziemī poszeyt un istatjeja wieyna kükus nazynodams wiel atsypruma wieyna, atsadziere pyrmu zeyzie għall-ta' abla ledżery atsyklois ne skayszki.

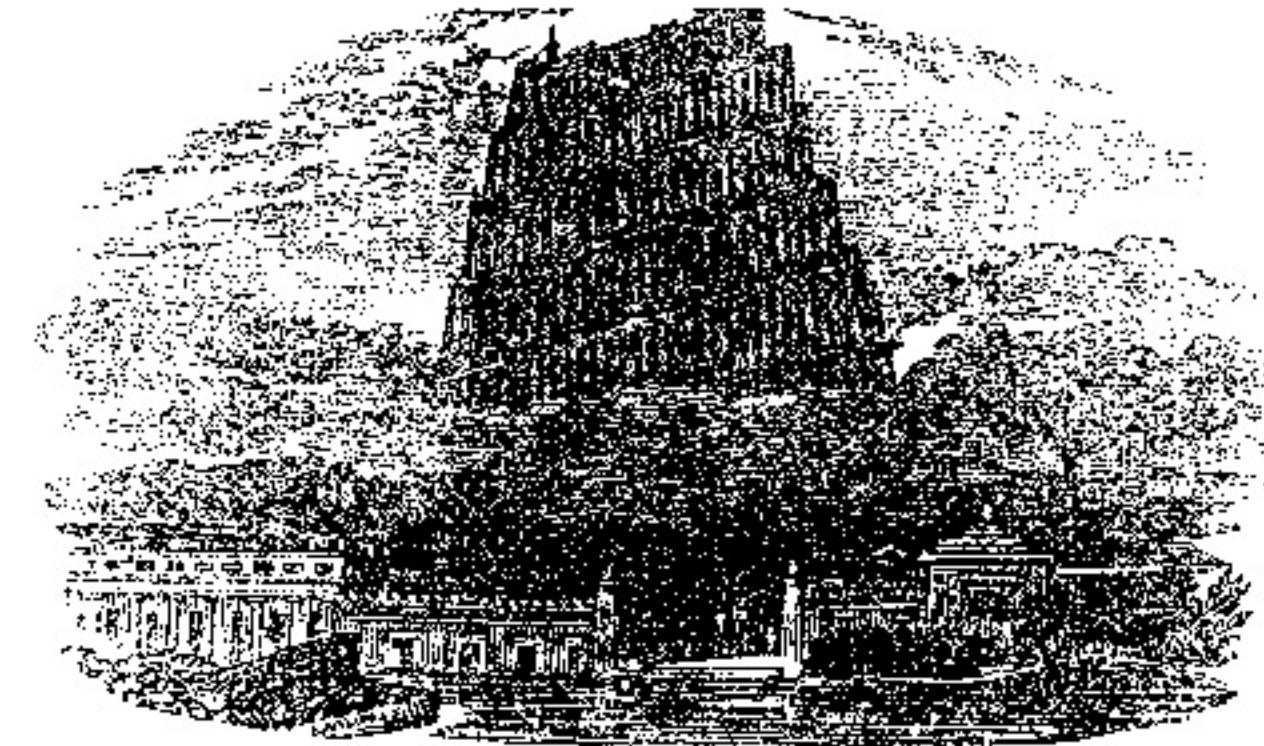
diwieim brolim; te izsadienie un pasyrodieia
slykts winia buds godoszonas. Bezdiewieygs
ir tys barns, kotrys apsasmiey sowam tawam!

Sems un Jafets bieja loboka prota; ar nu-
grystom acim uz pakalu goja un apkloja ro-
miejgi ar mentelu; kauns un barnu ciniey-
szona bieja loba gudieyga un protiejga. Noē
pasamudis un dasazynowis ap negudieygu
dorbu Chama, dusmiejgs byudams pasacieja
winiain, kad por wyssu dzieywi jo slikti byuś
iam: ajsto kayne jam cytayż wareja pa-
sacieyt? Katmiejgs sorkonums uz wayga
ir pyrmoja pukie lobuma. Acs pretim, wer-
damos ar necinieyszonnuz sowa tawa, aba
apsysmodama nu sowas moties, ayzpelniej,
kab ju kraukli pi palties izknoptum, un ereli
aprejtum.

Semam un Jafetam porswietieja **Noe**:
porredzieya tu, un pasacieja im taypat kad
im labi kłosis un laymiejgi. Patiek tys
Diwam, kad barni wyssod sowus dzymdy-
notojus tur cinā gudā, un bfudieyszona,
un waynias jus pacitieygi nosoy.

Nu paaudzies Noē izwigla izauga lels
dzymums, un kas rayżu tolok izsapletie uz
ziemis; kab wins utru molu ne izgubieytem,
dagoja uz tōs godoszonas izbudawot turni,
kotrys ar wiersuni sowu uzsuktum debbes-
sis un warams byutum wyssur redzams.

Bet Diws porszkodieja taj naprotieygaj
pastacieyszona. Tulayk wyssi laudż uz
opolas ziemies runowa winu woludu; tagad

dalaydie Diws, kad wayrog storp winu atsy-
roda, samaysieja jus woludu, kad wins utra
newareja saprast; diel to win negrybiedami
tu budawoszonu aplaydie, un uz sowaydu
dzimumu izsydalejos: wini nu jūs nugoja uz
winu, utri uz utru pusi. Bārni **Sema** pałyka
Azyā, kur Pestieytoys pasaula ir pidzimis.

Chama bārni wayrog pasagryzies uz Afry-
kas, kotra ir zam myusu, un Jafetta uz Eu-
ropu kotrā meś tagad dzieywojam.

Pusti dorbi laužu gayst un iznikst ar layku;
dorbs diwa palik: ajsto winsz ir kungs, ko-
trys rendiey, kotrā molā cyłwakam dziey-
wot, un sowu dzieywieybu wodot.

9. Paaycynoszona Abrahama.

Par negaru layku pieč polym ijudienia
pasaula laudż nu jauna eisz izywarynowas,
un ziemie pałyka ar dzieywotoim pipildieyta

tim: «Kungs! jo mań grybi leļu prycu padareyt, ayzey pi manis, un ne miey eacyn munas ustobas!» Atsypyusit, runowa taypat uz utrym, sew niku moz zam to kūka! duszu jums mayzies, kolejt tolok isit! Ti Atbildieja:

«pador, kay pasacieis essi!» Skubynodamos itiecieja Abrahams ustobā, un sacieja Saraj: «ku mudrok izciep plocini nu wysslōboku myłtu!» Pieć to ticieja skubynodamos uz stadas ļupu, pajemie wysslōboku tielu, un diewie jū sułaynim, kotru tyuleń pigatawieja, pats tulayk atniesie pińu un piećto płocieni un ciepieti. Pałyka taypat pi winiu zam kūka, kab waratu winim kołpot. Bārnī! way tod na bieja ļabdareyszonā un draudzieba cylwaka? tay wiel diel swieszyniku un napazieystamu da gójeju! Pieć pasabarōszonas sacieja wyssu wacoks nu tīm trym dagojeim uz Abrahamu pi nūiszanas: «por godu nu jauna atiszu pi tiewis, un tulayk Sara pidzymdynoś tiew daļu: «kas tay nutyka: kocz jau obi bieja cisz wacūs

godūs. Tys kas tu bieja sacieis, bieja pats Diws, kotrys waygā atgojeja atgoja pi Abrahama ar diwieim Engielim, un dałaydie siew kolpot, ajstó pi diwā nawar nikas kas na nutyktum.

Abrahams palaysdams tus treyś atgojejus gobolu ciela pi Sodomas dasazynowa nu Diwa, kad mistu Sodomas un Gomoras stropieś diel jus gryntu un leļu grāku. Abrahams ayzastodams nu wyssas sowas sirdź pazieymieygi prusieja par winu ap atlayszonu un szkińkioszonu im: bieja winiam atbildiejs nu Diwa, ekad winim byuś atlayszona, jo tik wīn diesmit utsyrās taysnieygu tamōs diwiejos mistus.

Bet būdat nī diešnit jan ne atsyroda nu tūc: wissi bieja magodni, nałobi, bezdiwieygi samūytoti; diel to utrā dinā agry pi lekszonas saules tey bayleyga stropie bieja izpildieyta. Pieć izwieszonas pyrmok por štundi wina gudieyga un taysnieyga Lota, brōla Abrahama, nr sowim caur Engielim, izkryta guńś sāra nu Dabbessim uz bezdiwieygu mistu, wyssu sadadzynowa ar dziewwotoim un apgrzyzie iksz pierkszu un pałnym. Leydz szay dinay tey wyssa moła ir par azaru syuru, ryuktu un pylnu sāru, uz zieymieś porsorgoszonas pretiem nūłodieyszanas Dabbassu, kotras nelaužu un negantieybū pasyłayszonu uz siewis izwałk un ataycynoy.

11. Upiereszona Izaaka.

Por godu pieć to pidzymie Abrahamam

eystyn dałs, leydz taj apsłudynoszonaj, kotram wordū diewie Izaaks. Tys bieja mileygs puysić, un nu żoba Abrama dyżan (cisz) cerejams.

Kay dreyż moz paauga, sacieja reyzi nakti Diws uz Abrahamu: «Abraham! paiem sowu dału winieygu, kotru tay cisz cerei Izaaka un żaydis ar ju wiersum kołna Moryas, tur nu jo pador man upieru dadzamu.» Bez atsiturieszónas celes taws cisz agry, picierta molkas diel wyssdadzuma, uzlyka uz sowa ezela, un pajemie ar siewim diwi sułaynius, un sowu dału Izaaku, żaydies us tu witu izłasieytu. Tresza dina dagoja zam kołna. Tod sacieja taws sułaynim: «palicit jyus te ar Ezelim! es un puysis grybim mies łyugszonas mywsu wiersum kołna nułyugt.» Pieć to nuciele molku nu ezela, izlyka iz placu sowu dała Izaaka: Winsz wiel nesie ruka guni un nazi. Tay obidiwi goja wiersum kołna. Ne kayda idams atsysaucie Izaaks: «Taws muns!» Abrahams atbildieja: «ko grybi, muns dałs? Izaaks sacieja: «sze iksz taysnieybas ir tie

guns un molka, bet kur ir jars diel wysdadzamas.» Abrahams atbildieja: «dałs muns! Diws rupyosis ap jaru diel wyssdadzama.»

Izaaks wiel to nazynowa, kad pats por ju bieja. O! kayne tiey winia barna waycoszona sirdi neperdyre un sopiaś lobam tawam ne nyzdiewie. Winoyż goja obidiwi tolok.

Kay tilewin wiersum kołna izgoja, satnysleju Abrahams Oltoru, salyka uz jo molku, sasleju sowu datu, un nulyka uz oltora wiersum molkas. Izaaks tu wyssu diewie ar siewi dareyt ar pylnu klausieysonu un wolnu paklausieysonu un bez wyssaydas izyrunaszanas un niurdieysonas. Abrahams paciele sowu ruku diel nyzduszonas ar nazi sowam dalam snierties. Tama żayka ayzaklidzie Rügiels Kunga nu Diebbessim: «Natur Abraham sowu ruku, un niwinas sopiaś ne dor puyszam! Ba tagad' pazynu kad tu Diwa bieystis un kad sowam winieygum dalam diel manis ne atłaydi. Es pats pi siewis esmu apsiiemis, sacieja Kungs, kad tu tny esi padareys, taypat pawayrynosztowu paaudzi kay zwaygnies uz padiebessim, un caur winu nu towas paaudzies byus wyssi dzymumi ziemies swietieyti.» Kajdu prycu un losti nudzyda Abrahams, kad nujauna sowu mileygu dału por szkinkiu dabowa, un tos wyssas apsuleysonas ir dzierdiejs.

Tay dawirey un tay moksoy Diws por paklausieysonu.

42. Rebeka palik par siwu Izaakam.

Kad Abrahams jau bieja wacus godus da-dziejwojs un Diws jam pi wyssa gausi swie-tieja; ryupynowos ap tu, kab jo dałs eikam numiertu waratum siew kur dabot gudieygu un romu siwu: uo kad tamâ molâ bieja cisz slyktas un pasylayduszas mieytas. **Diel** to izsyutieja sowu wyssu wacoku sułayni iz tu mołu, iksz kotras bieja Abrahams pidzimis un kur wiel bieja diwabayleyga radnia, kab tur izmiekletum diel jo Izaaka lobas un diwa-bayleygas siwas. Tys sułayńs pałemie diesmit **Wierblu** apgryutynotus ar wyssaydim szkin-kiem, un nubraucie. Łaymiedygi dabraucie pi-mista Haran, iksz kotra cytkort Nachors, brols Abrahama dzieywowa, nustoja un nusyłyka ar **Wierblim** prettim mista eystynas okas. Taysni bieja tys zam wokora, ap tu łayku, iksz kotra mieytas nu mista it pi okas smielt iyudienia. Suleja siew nu tom wyssom atrast wyssunewaynieygoku, wyssu skaystoku, un wyssu lôboku; taypat tò un nu Diwa łyudzie, kab jam Diws dutum taydu atrast.

Kad wiel tys sułayńs Diwa łyudzie, sze izgoja Rebeka nasdama trauku diel iyudienia uz placu. Bieja skaysta, un kas wiel wayrog cisz gudieyga un roma, pawyssam posza newayneybä. Tie dagojusie pi okas pipildieia sowus traukus ar iyudieni grybieja nuit.

Tys sułayńs ar posza protu pamudyno-szonu, dagoja pi jos, un sacieja: «dut tie

mań atsydziert nu sowu trauku,» «Dzier b̄ porrumowa kay draugs uz winia, un nuje-musie tyulin traukus ar iyudieni nu placu, pałemie rukos, un padiewie jam atsydziert nu winia. Kay dreyż atsydzieres, sacieja: «towim

wierblim ismielszu iyudenia kab wyssi atsydziertus.» Mudry izleja nu trauku iyudieni silę un tecieja nu jauna pi okas diel pasmiel-szonas iyudenia wyssim winia wierblim.

Sułayńs wiärás iz ios ar breynumu un niko nerunowa. Tięy okwotna kolposzona cisz winiam patyka, un pasyròdiejos jam jos Ioba sirdž. Redziejos winiam tayże, kay kas uz jo runowis byutum: tiey te ir posza! Kad taypat wyssi wierbli bieja atsydzieruszy, dasotis, szkiukiowa jay por ziemys patieykszonas zalla auszkarys ar rynzem, un sacieja: «muna miayta! ko tu essi? un pasok mań taypat, woy uwawaratumem turet witas towa tawa satâ nakts moju!» Uz to winia atbildieja: «Es essu

mieyta Batuela, kotreys bieja dałs Nachora brola Abrahama: turym sata daudz cysu un barukla, pitò wita lela diel jusu nakts moja porguleszonas.» Pasykłaniejos ziemieygi tys sułayns, lyudzie Diwa, un ayzaklidzie bolsa: «day byus Kungs iztieykts, Diws Abrahama, kotreys mani pa taysniu celi dawiedie satà winia brola! Piemis nakts mojus gospodu ar zwierym, niko na edie, eikam sowu wajadzieybu pyrmok napasacieja. Izstostiejs sowu pisacieyzonu, dalyka wiel: «lo esit ti, kotre munam kungam mileybu, pisiszonu, draudzieybu parodieyt grybit, pasokat man: jo ne, tod man atsokat, kab waratum tolòk it.»

Motie un Labans bròls atsacieja: «aszestow Rebeka pryszka tiewis, jem ju siew un brauc ar ju!» Dzierdiedyams taydu atsacieyszonu sułaynś, kryta uz cielu, un patiecie Diwam.

Pieć to paiemie sudobra un zalla dowonus, un diewie tas Rebekaj. Pi goła sadòs sułaynś ayz gołda: edie un dziere un ilgi liksmowos storp siewim.

Dinā utrā cisz agry cèles sułaynś, satysieja wyssu jau uz braukszonu un kay ticieygs knungam sowam nepasydiewie kab wayrok pałyktum. Rebeka atsysadusie ar sowam kolpyuniem uz wierblim, nubraucie nu satas tawa, un pałyka por siwu Izaakam. Bogotieyha un żobums na padareja ju żaymeygu, bet tikwin newayneeyba, rupieyszona un żoba sirdz.

Diws pi ikwinas litas wyssur rûku tur, un tay winayż gruza wyssu mozoku nutikszonu pi wyssu lełokas żaymies.

13. Ezaws un Jakubs.

Izaakam Rebeka dzymdynowa diwi dałus: pyrmojam bieja words Ezaws, un utram Jakubs. Ezaws wyss bieja społwuts, ne jauks uz pasywierszonas, un sprosta prota. Bet Jakubs mileygs un roms. Ezaws pilne woja miedieyszonu, un poszeyszonu ziemies. Jakubs mireygoku dzieywi siew izłasieja por gonu żupu.

Winu reyzi woreja Jakóbs sułu nu żaciū kad Ezaws cystyn bieja atgois nu tieyruma: «dud mań moz Ezaws sacieja Jakubam, nu tò sorkona wirinia: ajsto pawyssam essu woys (stops) nu boda.» Iz tò Jakubs atbildieja: «pordut mań sowu pyrmdzimszonu por tu» pyrmdzimis apiem ar tisu tiewiszkas tayszni wyssu żobumu tawa. Ezaws sacieja: «wieryś taypat un as numierszu! ku mań paleydzies tisa pyrmdzimszonas?» Pizwiereja pieć to, edie un dziere, cieles, nugoja, un moz jam bieja badas ap pyrmu pidzimszonu iksz radnies. Bet tys nabieja kad is tay bieja nutrotnys.

Winu reyzi sacieja Izaaks sowā cisz wacā myużā byudams uz Ezawu; «dałs muns! redzi, kad esmu wacś un slobnys wāru ik dinas numiert, nuey uz miedieyszonu, un jo ku dabosi tod mań tay pador, kay zyni kad es grybu esti; tułayk es tiew duszu swie-

tieybu tawiszku pyrmok cikam numierszu. Rebeka kotra tu bieja dzierdiejusie wyssmudrok izworeja diwi kazłanus kay meža putnus, un aptierpie Jakubu iksz wyssuskaystoku drebiu Ezawa, apsiedzia rukas un kokłu, kay bieja tol plyks Jakubs, ar odu kazłanu, un tay winiu syutieja ar tu wiryniu pi tāwa. Izaaks ne waredams redziet nu wacuma, paycowa: «kas tu essi muns dałs ? Jakubs atsacieja: «esmu Ezaus, tows pyrmdzimis dals, padareis esmu, kay tu mań biei pasacieys: ed tagad nu swietiey mań !» Izaaks atbildieja: «kay tod ! dasirauñ moz pi manis, kab es tiewis ayztyktum, way tu muns dałs Ezaws essi, aba né ?» Jakubs dasyrowie tywòk. Izaaks dasydyureś, sacieja, winian «bołs eystyn dzierdas kay bołs Jakuba bet rukas ir Ezawa.»

Napazinis edie ar dałyktom rukom pi winia un izstiptom swietieja ; ne kay ar taydu byuszonu pałyka porswietieyts por tawu wyssu apsulitu Messyasza, nu kotra izpiesteyszona goja uz wyssu laużu dzymuma ziemies. Kutikwiň Jakubs izgoja pa durowam tyulieň atgoja Ezaws ar sowu mieža putniu, un sacieja: «celis muns taws, un pabaud ! Izaaks atbildieja pylns breynuma : «kas tu esi ?» Ezaws sacieja: «es esmu Ezaus tows pyrmdzimis dals.» Te apmonieyszona Jakuba redzieyt pasyrodiejos, un Ezaws raudowa un klidzieuti. «O tys apmonieytoys ! Ayzaklidzie Ezaws: pyrmök mań izrōwîs bieja pyrmdzimzonu, un tagad wiel nu manis atiemie un swietieybu !» Ezaus nu dusmiu un inaydu pagodowa Jakubu nukaut, un tys nabieja eystyns dzieywies sowas, tāwa sâtâ.

14. Jakubs atdaleyts nu tāwa sâtas.

Jakubam eystyn diel dusmiu nesasytureja, nu inaydnika Ezawa jobedz bieja. Paiemie rukâ wazu, un įaydies leydz pisacieyszonusowas moties pa tayszniu cielu uz Haran, pi Labana jos brola. Tama įayka pa cielu jam ejût ayzgoja nakts, kad bieja wiel uz teyra teyruma un atost nu satu ; kas jam bieja eystyn ne mili- un gars įayks: biet nu ciela pikusis un slöps, atsygułos zam tieyra Diebbesia paiemś akmini zam gołwas un ayzmyga. Te jam Diws parodiejas įobs un iprycynotojs. Iraudzieja sapynâ trepies, uz

ziemies stowamas, snadzamas ar goļu wiersuni uz Debbessim pa kotru Engeli diwa uzkopie un nukopie, un uz posza wiersa Diwu, kotrys uz winiu runowa: «Es esmu Kungs, Diws towu tawu, wieris sze eś esmu ar tiewim. Byuszu tows globieys, kur tikwin tu nuisi, un nujauna tiewi dawieszu atpakal uz tu poszu moļu, nikod es tiewis ne aplayszu.» Jakubs nusybiedōs pasymudos nu, migā, un sacieja: «patisz tu esi Diws te esus, un es to nazynowu!» Kay tikwin gayszuma tyka, paiemie Jakubs tu akmini, pastatieja ju por piminiszodu, un izleja, por ziejmi, kad ir Diwam porswietieyts, eleja.

Diws ir wysur pi mums: nu to mums nikur jo nesybiedyst, bet wiel wyssur wajag gudieygi byut.

Jakubs goja tolok, un pi goļa iraudzieja oku teyruma. Tiey oka bieja ar leļu akmini aplykta. Treys stadas wuszku guleja leydz jōs. Jakubs sacieja uz gonini: «mili broli! nukurynies esit jyus?» Ti atbildieja: «nu bowa koļpu un kołpyuni, wierblu un ezelu. Haran.» Pawaycowa tulajk: «pazieystat jyus Labanu daļu Nachora?» Atbildieja wini; «mes ļabi winiu pazieystam.» Waycowa taypat: «woy ļabi winiam kļojas?» wini palyka, isoka tō pawidieyt, un newareja way-sacieja: «tay ir» sze tagad atit winia mieyta rok kāj draugs uz jo pasiwiert; tu padareja, Rachel ar sowom wuszkom.» Kay tikwin ju kad Jakubam leļas pracas wiel worgieygas Jakubs iraudziejatyulin mudry atwiele akmieni un nepacitamas jam redžiejōs, un taysni jau nu okas, kab waratum jey sowas wuszkas newarainas bieja padareyszonas. padzirdieyt, un pazadinowa ju kay pidar. Raudowa pi tō nu prycas, un pasacieja jay kad

szys ir daļs Rebekas, mosas jōs tawa. Rachel mudri nutecieja pi tawa sowa, un winiam izstostieja. Tys tyulin atgoja, pimidzie pi siewiš un buczowa, un pīemie sowā sata. Te Jakobs ilgi dzieywowa: wyssod tayszni un tykuszy ganija wuszkas Labanam, un daudz badu jam bieja jopanas.

Bet Diws winiam swietieja, kad palyka bogats cylwaks, ajzpelnieja siew leļu stadu wuszku un kozu. Apsiženiejos un daudz gļo-

15. Atsagryszona Jakuba.

■■■ Edziedams Labans, kad Jakubs tay bogots, kad Jakubam leļas pracas wiel worgieygas newarainas bieja padareyszonas.

Pi goļa atsysaucies Diws us jo: «Ey at-pakal uz moļu sowu tawu! Es byuszu ar

tiewi.» Tyuliń Jakubs sasytaysiejos uz celi, un nugoja ar wyssu ku tureja. Labans skreje pieć winia, grybiedams ju pituret ar warim; bet Diws sacieja winiam: «sorgois, kab ar Jakubu cytayż narunotim tikwin kay draugs!» Un tay diewie jam walu iksz mira nuit. Tay Diws ayzistojos por sowim un kaz rayzi winim paleygu dud.

Dagois Jakubs pi upies Jordana, pi rubeža molas Chanaan, isôka eisz bieytis bróla Ezawa. Izħaydie pa pryszku sułayni, kab jam ziniu dutum kad ir atgois. Zam wokora sułayni ziniu padud, kad Ezaus it pretim winiu ar czetrum symtim laužu. Jakubs nusibieydos tō, un bays bieja dyżan.

Tu ļayk ļyudzie Diwa: «Diws muna tawa, kotrys maň pasacieis essi: padayreyszu tiew ļab. Eystyn es ne esmu godnys leļas miłasierdiecebas un taysnieyba maú padareyta un dawireyta caur tiewi: ba poridams caur tu Jordanu ne tureju wayra niko, tikwin tu wazu, un tagad ar diwim stadas atpakaleymu. Izpestiey mani ļyudzu un izraui nu ruku brola muna, ba es eisz bieystus jo.»

Kay saule ayzylaydie redzieja Jakubs Ezawu prettim siewi atiejut ar czetrum simtim laužu. Jakubs izdaleis sowus barnus, kołpus un kolpyunes, kay tus ļupus uz sowaydu dalu, pats nugoja pyrmok nucieju turadams iksz Diwa, un klaniejos sieptinies reyzies leydz poszaj ziemiej, kad Ezaus tywok pi jo goja. Bet vēzaws prettim winia

palearcie apsykiere jo ap koklu, samidzie, bučzowa, un randowna nu leļas prycas. Redziedams tay daudz barnu, pawaycowa: «kam ti wissi pidar?» Jakubs athildieja: «Ti ir barni, ar kotreym mani Diws ir apraudziteis». Wissi dagoja tywlok, un klaniejos Ezawam.

Piec to szkinkowa Jakubs Ezawam cik stada nu sowu ļupu: Ezaus negrybieja jus piunt, bet Jakubs eisz jo prasieja ap tu tay, kad Ezaus tas dowonas piemies ir. Pazieymieybā un mileybā, milieygus un jaukus dora laudz.

Jakubs ļaydies tolok patiekadams Diwam nu sirdz dybyna, un tay atpakal adgoja wiel uz molu Chanaan pi sowa tawa waca Izaaka, kotrys prycu wiel nu atiszonas sowa dala bieja sagaydieis.

16. Jezups kay gons.

Jakubs tureja diwipacmit daļu: Jezups nu tus wyssu bieja wysslloboks: tulayk tureja godu szespacmit, un ganieja ar brolim sowim

Jupus tawa; kad padareja winia broli ku cisz slykta, Jezups kay pyłos newaynebas un jauns nedareja tò ar winim, bet stostieja tawam wyssu taysnieybu, kab graks waratum byut nustropieyts un atdzieyts: taws por tu cisz ju miłowa, un lyka jam raybu sworku, aba drebi nu wyssaydu skaystu skroszu, pataysieyt: nu tò broli īsoka winiu tay najredzeyt kad ni wina worda draudzieyga uz winia newareja izsacieyt.

Iksz to Jezups tureja sapynu breynieygu, kotru stostieja sowim brolim: «klausot, ku es esmu redzieis! sacieja winim iksz sowas newaynebas: redziejos mań kay byutumiem siejuszy kyuleyszus teyrumā: kyulieyts muns pasycieles un stojos, iyusu kyuleyszy apleyk īciejos prettim muna.» Iz tò atbildieja jo broli: «kay tod! — Woy tu byusi por myusu Kienini, un més por ziemnikim towim?» Diel tò sapyna wiel wayrok neiredzieja un dusmowos uz jō. Bet taws kotrys taypatżę tureja sapynu nu Diwa, godowa, kad tys war byut, kad Diws jo, winia miłu Jezupu uz leļu lītu pacielś. Un cystyn tay nutyka. Jezups mileygs sowa tawa, pałyka un Diwam por mileygu del sowas newaynebas.

17. Jezups porduts swieszynikim.

Winu reyzi broli Jezupa ir nusydzynuszy cisz tòl nu dziewoszonas tawa ar īupim sowim, un taws sacieja uz Jezupu: «ey un

pasywieris, kay towim brolim ar īupim kłojas!» Paklausieygs Jezups tyuēn īay-dies nugoja: tie, kay ju broli nu tolinies iraudzieja atejût, sacieja wins uz utru: «wie-rytieś! sze atit sapynu-stostieytoys myusu! eymia, nuzniauksim jū, iswism dubié un pasacieysim, kad zwiērs meža apiedie, un pieć redziesim, ku jam winia sapyni pa-leyzieś! Rubens, wyssu wacokays brols, nepistoja pi tayda neloba dorba, grybiedams

ju izlayst. «Ach! sacieja winsz, ne nukaunit jo! iswidit īobok ju tymā okā!» grybiedams ju nu jos klusiniam tawam nuwest izwilcis. Kay tik win Jezups pi winiu dagoja, tyulin nuplesie nu jo raybu sworku, un iswidie okā, iksz kotras pawyssam iyudienia nebieja tamā

wacā oka. Pieč tō wissi atsysados pi edinia, bet Rubyns ne wareja est. Nugoja un winayż godowa kay kab sowu broli waratum ratawot. Tama ļayka dagoja piercieji swieszyniki nu kołnu ar wierblim sowim. Te sacieja Juda brolim sowim: «ku mums kas paleydzieś, kad més sowu broli izgubieysim? ļobok, kad més ju pordusim, taypat is ir myusu brols.» Kad piercieji tywli pi jus dagoja, izwyłka Jezupu nu okas, un pordiewie ju piercieim por diwidiesmit sudobra. — Jezups raudowa un ļyudzies, bet tys wyss nikô napaleydzieja. Ti swieszyniki paiemie ju ar siewim uz Egiptu. Rubens ap tu wyssu niko nazynowa, bet kad dasazynowa, klidzie un cisz bōras. Un cyti broli tyuleń nukowa őzi, sawołkowa tama asni raybu sworku Jezupa, un tay ar asni aptaysieytu nusyutieja tawam, kotram ļyka tay pascieyt: «tu sworku atrodam, izsywèr way swórks ir towa dała aba ne?» Jakubs tyulień ju pazyna, un ayzaklidzie: «tys ir swórks muna dała! mêža zwiers apiedie Jezupu!» Apraudowa por garu ļayku šowu dału, un ne grybieja ļa ju prycotum un mironu dareytum. Sze uz kaydu neļobu un leļu negantieybū paskubynoy pawidieyszona un nairedzieszona!

18. Jezups satā Putifara.

Kotrys cyłwaks roms, taysnieygs un gudieygs tys newar niko bieytis, kocz ne nu sowas waliś izit nu sowas tewiszkas dziey-

wies uz swieszu moļu. Diws ir wyssur ar ju. Wyssur atrass ļobus laudz.

Ti piercieyi Jezupu nuwiedie uz Egiptu. Putifars, leļs kungs, nupierka winiu. Jezups kołpowa sowam kungam taysnieygi un sku-bieygi, un diel to Diws bieja wyssod ar ju.

Pi wyssa ku Jezups dareja dadéwie Diws ļobu kłoszonu un swietieybū. Kungs tys ayzmilowis bieja cisz Jezupā un nikam cytam ne lajdē siew kab jam kas kołpotum, tikwin Jezupam. Jam bieja atduta rendieyszona wyssas mužas.

Taypatže wyssur atsyrudas laudz slikti, kotru wajag sorgotis. Jezups bieja cisz skaysts bryugons. Siwa Putifara pilipieygi wyss runowa ar ju un grybieja ju pirunot uz graku necieystieybas ar siewim, bet is uz to nepistoja, un sacieja: «kay waratum tay leļu graku padareyt un prettim Diwu manu sagrakot?» Kas dinu jam apmonieyszonu dareja; bet is wyssur jōs sorgowos. Iksz to, kad pats tykwin bieja Jezups sâtā pi jos un dareja sowu dorbu, gywa winia ayz mentela un sôka pirunot ju uz grakā, bet Jezups, pamietis menteli iksz jos ruku, pats nubaga nust.

Redziedama jey siewi, kad siwa pałyka iznycynota, putas goja nu leļas dusmies. Draudzieyba neļobu un negudieygu laužu winayż porsymiejas iksz wyssu neļobokas nedraudzieybas. Padareja leļu klikszonu un saaycynowa wyssas satas dziewwotojus sowas: «wieryties, kaydu slyktu cyłwaku muns

wieyrs mums te ir sata dawiedis! igoja pi manis un grybieja ar manim graku padareyt; bet kad as balsieygi ayzaklidzus ļyka mań sowu menteli un pats nubaga.» Nuļyka tu menteli pi siewis un tureja ju toleydz koleydz jos wieyrs sātā ne atsyroda: kotram, mudry parodieja tu mentelu, kab jay mudrok tycatum, daſykdamo pi tō nejauku un bezdiwieygu małoszonu; kungs ap tu eis ayzydusmowos, un tyuleń newayneiyeju Jezupu ļyka cituma nuwest.

Godoit te sew ļabi mili barni! Te jums padut Jezups taysnieygs pylns newayneiyebas un stypra spaka bryugons, eis ayzaklidzus piraugu. Winsz ļyka kardynoszonas igodoja ap Diwu, głobowos saiszonu nu slyktu laužu, cereja un dorgu tureja sowu newayneiyeju wayrōk, ne kay wyssas ļabi kłoszonas un ļaymi uz pasaula: milowa gudu ne dèl ļaycieygas pełnies. Kab tik sowu newayneiyeju ratawot waratum, gotows bieja wyssas ļaycieygas gudus lusteś un pělnies aplayst un nutrotiet, gotows bieja it cituma, nekay pretim Diwu sagraerot. Ach! taysnieygi wyssu gudieygoks upērs! Dorat un citat siew tayposz ikwina ļyka kardynoszonu.

49. Newayneiyeba iksz cituma.

Jezups bieja iksz cituma storp negudieygom. Bet Diws kotrys newayneiyeju ne aplayż un te taypat ap winu igodoy, un padareja tu, kad wiersniks cituma Jezupa palubieja un

padarieja ju por piraugu uz wyssu citumniku. Te nujauna Jezups atroda ļayku dareyszonay daudz ļobuma.

Por negaru ļayku pieć to, ļyka kienieñsz diwiejus ļobus piraugus muyżys sowas, worda piraugs dzierszonas un edinia un mayzis cèpèys, kay apsyudzati pret winiu, tūna posza cituma iłykt. Por garu ļayku bieja winiā. Winu reyzi agry atgoja Jezups pi jūs, un redzieja winius pawyssam muskumieygos un bedieygus. Ar želestieybu waycowa winiu: «dielko szudiń tay essit muskumieygi eis?» Ti atbildieja: «essam redziejuszy sapunu un neturym tayda, kotrys jus mums waratum izstotieyt; Jezups zynodams ļabi, kad iyukszonu izstostieyszonu sapunu ir tikwin pasylayzsona ap Diwa gudu, sacieja: «iztostieyszona pait nu Diwa. Taypatże pasokat jus mań, ku jus redziejot sapyna»

Piraugs edinia un dzierynia stostieja: «es esmu redzieis sapynā węyna zoru ar treim węyna kieczem (ugom), auga, zalowa, zidieja, un jau Kiecze weyna pałyka dasygojusie. Es tureju kubku kieninia, paiemu winu kieczu izmidžu ju iksz to kubka un padiewis esmu kieniniam.» Jezups, kotram Diws gudru protu ir diewis, sacieja: «czèymie to sapyna ir tayda: pieć treju dinu otkon byusi par padewiei kubka diel sowu ticieygu kolposzonu kay pyrmok; igodoy tod ap manim un ļyudz kieninia, kab mani nu to cituma izpēstieytem.»

Cèpieyś mayzieś redziedams, kad sapyns

szkapara ļobu zieymi tur, sacieja Jezupam: «eś taypat esmu redzicis sapynu, kad esmu nesis treys bołtas wezèlès (kiarzinias) uz gołwas: iksz wersyjas wezeles woj kiarzinis tur bieja wyssaydas cépèts diel kienenia; putni knòpie mayzî nu wèzèlis uz munas gołwas.» Jezups atbildieja: «pieć treju dinu kieniensz tiewi liks uz korôtiwiu pakort un putni towu missu knòpos.»

Pieć treju dinu bieja dina kienenia pidzimzonas, un tama izsypildiejos tōs tolka-woszonas. Ciepieyś bieja pakorts, un Szkaparś bieja otkon sowâ piraugâ.

Bèt winsz byudams sowâ ļayniē ayzmiersa ap Jezupu. Ach nèpateycams!

20. Izcielszona Jezupa.

Pieć diwieju godu pats Kieninsz tureja sapynu; redzieja sapynā, kad pi iyudenia stowieja, un sze izgoja sieptieynias tukłas guwies nu iyudènia un ganiejos iz zoles pi mołas. Pieć izgoja sieptieynias kudas guwieś nu iyudenia, un tas sieptinieś kudas guwieś apèdie tas sieptieynieś tukłas. Tama szaltie pasymudos kieniensz. Wel ayzmyga, un tureja cytu sapynu ap sieptieynam pylnam worpam, kotros nu sieptieyniu cytu pustu worpu izgubieytas pałyka. Sapyni ti cisz kienenie nubaydieja. Kay tikwin pisaciele pisacieja wissim mocieytim un burtinikim nu wyssa Egipta reyzie sait; bet ni wîns ne atsyroda nu tim, kotrys waratum kieneniam tus sapynus

izstostieyt. Pi goła szkaparś siew igodowa ap Jezupu cituma un sacieja uz kieninia: «cituma ir wins puyszkyns Hebrayczyks, aba žydu dzymuma, kotrys cytkort mań un ciepiejam mayzieś neazymierstamus sapynus eystyn un skaydri ir izstostieis.» Tyuleń Kieninsz musyutieja pieć winia. Aptierpie Jezupu ar skujstokom drebiem un nuwiedie pret kieniniu.

Kieniensz atsysaucieś uz winia: «tureju sapynu, un nikô ne esmu atrodis, kotrys mań waratum izstostieyt, bêt eś esmu dzierdieis, kad tu moki sapynus eystyn izstostieyt.» Jezups atbildieja; «eś nikô nemoku: Diws tikwin pats war dut Kieniniam grybamu atsacieyszonu.» Kieninsz stostieja sowus obidwiejus sapynus ap tukłom un kudom guwem un ap pylnom un tukszom worpam.

Iz tō sacieja Jezups: Diws pats dèwie ziniu kieniniam ku jôdor: sieptinies tukłas guwès un sieptinias pylnas worpas, zieymój sieptinius godus augleygus un gausieygus pi wyssa, sèptinies wèl kudas guwiès un sieptinias sausas worpas, zieymój sieptinius neangligus un boda godus, kotry attis pieć tōs augleygu, un wyssu zôpôsu un gausieybu apèlieyś. Dorgums un bods wyssu tu mołu stypy pimigs. Diws eystyn tu ne par garu ļayku padareys, ku nûlyka un pastatjeja; tod kienieň apsywieriys un izmekley siew gudru un ļobu wieyru: tys ļay rendiey, kab gausieybâ augligu godu kułus un kleties salasieytu un sabiertu pylnys, kab ļayka

dorga un bodâ byutum portikszona aba bareyba.»

Runa tiey cisz kieniniam patyka, un sacieja : Kurže kab waratum atrast leydzouu cylwaku; kotrys kab tay byutum pipildieyts ar goru Diwa, kay tu ? Sze tewi nuliku uz wyssa Egipta: towom pisacieyszonom wyssi muni dzimti laudz byus paklausieygi, negrybuturet cyta pyrmieju pret tiewim, leydz krasla gudieybas.» Pieč to numaucie kieninsz gradzynu nu sowaś rukas piersta, un izmaucie ju uz piersta rukas Jezupa; lyka ju aptierpt ar sworku bołtu nu wyssudorgôkas driebies, izlikt jam załta lancugu (waženis) uz kokła, apwiest wissim redzieyt uz sowa utra kienienia wazuma, un prèd winiu klikt : «tys ir taws un pèstitoys mołas!» Barni ! porkrotot wiel rayzi protâ sowâ tagad izstostieytu licieybu ap Jezupu, un izsymocot ticiet, un tu caur wyssu dzieywi sowu : «Diws tim, kotry ju cerey, wyssu uz żobuma jus pagryż un rendiey.» Pi goła kay Eystyns Diws dzieywoy, tay żobim un gudieygom paleydz.

21. Broli Jezupa citumâ.

Sieptieyni godi aogleygi atgoja, kay Jezups pasacieis ir. Jezups pisacieja żabieybu klēties ła sieyt, un drûszy głobot. Bieja żabieybas tay daudz, kay smilkszu pi iyurès. Pieč tò atgoja neaugligi godi, tyka leļs dorgums un bods pa wyssom mołom ; tułayk atsledzie Jezups kletis, un wyssam Egiptam

dewie mayzies. Nu wyssom mołom goja laudz pierkt żabieybas.

Chanaan mołâ tyka taypat leļs dorgums ; sacieja Jakubs sowim dałym : «eytie uz Egiptu un nupierceit mayzieś kab nu boda nenu-miertumiem.» Nu tienis diesmit brolu Jezupa nubraucie uz Egiptu. Mozù Benjaminu tikwin, essamu wiel tułayk barnu, kad Jezups bieja porduts, aystureja Jakubs sâta : «Ba sacieja, war jam kayds slyktums cèla nutikt.»

Nusyłaydie ła ymiejegi uz Egiptu un stôjos pred Jezupu, un nepazynuszy jo, kryta zam winia koju ar pylnu gudieybu uz wayga. Jezups bêt pazyna jus un tyulień igodowa sów sapynus, kotrūs turieja sowâ jaunieybâ, breynodamos brejnicygay Diwa rendieyszonâj.

Pasyrôdiejôs pawyssam nepazieystams, runowos ar winim stypyry un negrybiedams, un sacieja: «*jyus essat dasyzynotoi!*» Wini nusybieduszy atbildieja: «*ne, kungs! mieš tikwin atgojam ļabieybas nupierkt, mièš essam gudieygi laudz: bieja myusu diwipacmit brolu: — myusu taws dzieywoy wiel moła Chanaan, wyssu jaunokays brols pałyka sata pi tawa, bêt tys útrys, tò, (te isôka pamoza durstieytis un ayzawilk runâ) tò wayrok nawa.*» Sze pazieyt war, sacieja Jezups, kad essat nałobi laudz. Caur dzieywi kieninia! nu szanis ne nusittols, kols sowu jaunuju broli te naatwèsit. Pasutat jyus winu nu jums, kab ju atwestum szur, un cyti tama ļayka byusit munas newalis laudz.» ļyka jus citumâ nuwiest. Sze cytkort bieja iswiduszy sowu brolu ôka, un tagad poszy pałyka citumâ! Cytwaks leķuma godojams nikod nè atryb cytum. Jezups grybieja tikwin sowus brolus pi prota dawiest. Pieč treju dinu ļyka jus nu cituma izlayst, un sacieja winim: «*eś Diwa bëystus un negrybu nikam kryudys darëyt, jo jyus essat gudieygi laudz, tod atstojar tè winu nu jums, citumâ, un cyti braucit ar ļabieybu uz státu, un jo pieč tu jaunoku broli ar siewim atwiesit, tulayk iyusu wordim eś ticieszu un jys nu smierties wala tiksit.*»

Apsyiemuszy ir un runowa wins uz utru: «uz tò taysznieygi essam ayzpielniejuszy por broli myusu Jezupu: redziejuszy mèš essam sajaukszonu un nuskumszonu winia dwésicles,

kay is myusu ļyudzie un prasieja, un mieswinia nakļausiejom un ne apsižalojom uz winia; nu tenis taysnieti izit uz myusu tey pimikszona un worgi.» Tay bêt pawieli, atsysaucas un izymudynoy sirdź zinia!

Ji godowa, kad Jezups jùs mièles neprut, ayztò caur izstostieytoju ar winim runowôs. Dzierdiedams Jezups tû jùs runu, pasagryzies nu jus un raudowa. Sirdź winia twieyka nu milibas, kay tikwin atroda iksz winiu dzierkstieni žałuma; taypat diel dawiereyszanas way tay iksz poszas litas wini numona, atsagryzies nu jauna uz jus un pisacieja Symeonu, kotrys taysni bieja wyssu szpētnoks storp winim, acis jus sasit, bêt suļaynim sowim pisacieja, kab jùs maysûs ar ļabieybu pibartum, naudu ikwînâ ļabieybâ iłykâ, un bareybu iz ciela winim dëwie. Kad tys nutyka, izlyka maysus uz ezèlu un nubraucie uz satu.

Sâtâ sowâ stostieja wyssu tawam, kas bieja nuticis, un kad iztukszeja maysus, atoduszy ikwins maysâ sowâ naudu, wayrok wiel wyssi nasabieyđos. Taws wacs borôs iz jus un sacieja: «*jyus mani wiel pi izgayzszonas munus wyssus barnus dawiesit. Jezupa wayrog nawâ, Symeons pałyka cituma, tagad man wiel grybit jyus Benijaminu ar siewim paimt, ne ļayzszu eś winia ar jums uz Egiptu.*»

22. Ciela weyrs Benijamins uz Egiptu.

Par ļayku ļabieybu sawołkowuszy, syutiey

jas wèl taws uz Egiptu; bët Judas atsysaucies: «newala mums tam styram wieyram, kotrys tur pìsoka, acis wiňia pasyrodieyt, jô myusu wyssu jaunoku bròli ar siewim ne nuwèssim. Atduđ mań tikwiń tû puysi, èś ar munu personu rucieju!»

Atsysaucies Jakubs: «kad jau tay war byut, ļay palik. Paiemit wyssułobokus auglus un paszkinkioit jus tam leħam kungam: pajemit utra cik naudas un tu taypat, kotru jyus biejot atroduszy sowūs maysūs, ba war apsymoniejszona nutikt, un pi to Diws muns wyssuwareygays, lay jums pador želèstieybu pi to kunga, kab jums iyusu broli citumā esamu otkon atdutum, un tû munu cerejamu Benijaminu. Ach! èś tagad paliku, kay tys bôreńcz nuplasts nu wyssu munu barnu!» O! kay tiey sirdz dzymdynotoju war jautri un nu poszas sirdz milot!

Bròli Jezupa ļaymiejgi nubraucie ar Benijaminu un dowonom uz Egiptu. Dasazynowis Jezups, kad Benijaminu ar siewim tur, pisacieja sowam szkaparam, ka ļobu maltieyti pataysieytum diel winiu. Szkapars iwiedie jus ustobâ, kur pi durawu ustobâs, pasacieja jam ap naudu, kotru wini sowūs maysūs bieja atroduszy: bët wiňsz sacieja winim: «ap tû pawyssam nasybadoit,» atwiedie pi jùs Symeonu, dèwiè auzu winiu ezèlim un sacieja winim «jums jôâd maltieyti!»

Tû ļayk cikam Jezups uz sâtu atgoja, wini sataysieja sowas dowonas, un kad igoja

Jezups ustobâ, wyssi pakryta uz cielu pi winia, un ikwîns nu jus turèja iksz rûkom sowom dowonas. Jezups paswieycynowis winius nu sirdz dybyna, sacieja uz winim: «woy ir iyusu taws, ap kotru mań essat runowuszy, wasałs? woy dzieywoy wiel tys wačajs?» Ti atbildieja: «myusu tâws, tows suļayñs, wiel dzieywoy, labi jam kłôjas un ir wasałs.» Jezups irau-dzieiš Benijaminu, wajcowa winiu: «Way tys iyusu wyssu-jaunokays brôls? Diws ļay tiewi porswietiey muns dałs!» sacieja winiam un mudry izgoja, ayztô kad jo sirdz wyssa daga ar mileybu uz winia, osoras pasyròdiejos jam acis, un newariedams jôs nuturiet, izgôja uz witas sawiszkas dèl izsyraudoszonas. Skysta mu sprysza ir mileyba radnis rodu!

Nuslaucieis Jezups waygu sowu, atpakal igoja pituriedams osoras un sacieja: «tagad uñasat est.» Sadôs ayz gołda leydz sowa myuža, wyssu wacoks pyrmoja, wyssu jaunoks padieja wita, leydz pisacieyszonař Jezupa. Tam wyssi cisz breynowos. Dèwie da gołda. Benijamius nu wyssa dabowa pienas røyziàs wayrok nè kay cyti. Edie un dzierè, un wieyns lustieygas darèja winius.

23. Jezupa załta Kubka.

ab Jezups eystyn dawiereytum ap pasyprowieyszoni sowu bròlu, padareja wiel ar winim winu dawireyszoni. Pisacieja sowam Szkaparam, sacieydams: «dud tim laudim pylnus maysus ļabieybas un naudu ikwina nulić

wiersum maysu, bët maysâ wyssujaunoka ilic munû daiyuktu kubku sudobra.» Tay wyss nutyka un reytâ kay tikwiu izausa, nubraucie ar czêlim. Kutikwin nu mîsta izbraucie, lyka Jezups sowam szkaparam dzieytis pakal jus, un diel tò kubka stypry ar wordim stropieyt.

Dadzinis jus sacieja uz winim: «nûzogot jyus kubku sudobra Kunga muna, un tay essat atdawuszy ar slyktumu por ĥobu!» Wyssi ar wyssu lełoku breynumu nûstoja uz tajdas runas un atbildieja: «Kas? waytod mès taydu grâku essam padarejuszy? pi kotra tiey kubka storp myusu atsyrasis, tys īay byuś stropieyts ar nôwi, un mieś wyssi grybim byut towi citumnîki.» Tyulien nucièle maysus nu èzèlu un ikwîns jûs atraysieja: ba turèdamî ĥobu sirdz zini, bieja wysi drûszy un ĥoba prôta. Szkapars porzywierie wyssus maysûs, isôkdams nu wyssu wacôka lèydz wyssu jaunôka; tamâ īaykâ maysâ Benijamina atroda kubku. Wyssi nu baylès nutierpa. Atsagryzias tyulèn pi Jezupa, turàdamî Judasz su por pyrmieju un kryta wyssi jam pi koju.

Tod atsysaucie Jezups uz winim: «porku jyus tay padarèjuszy essat?» Judasz atbildieja: «muns kungs! ku tèw mès te warym uz tò atsacieyt? Diws grâku atroda storp mums, nu tónis mums tys nutyka. Sze tys kotrys tû kubku ir nuzadzis, un mès wyssi essam towi citumniki.» Jezups atbildieja: «Āay tys byus tòl nu manis, negrybu siew tay padarèyt, tys tikwin palyks muns citumniks,

kotrys mań kubku nuzoga, jyus lecyti wyssi braucit ar miru us satu sowatawa!» Dasyròwis Judaszs tywòk pi Jezupa sacieja: «muns kungs, kotrys essi leydzons kieniniam, īyudzu tiewiś ès dud walù ar siewim sowam kolpam wordu parunot: grybieis essi tò nu myusu, kab mès wyssu jaunoku broli myusu tè atwèstumiem; negrybiedams tò taws ju pałaydie, ba winiu ciszôk miroy kay sowu dzieywi; pasyruceis eś esmu por tû puysi tawam; grybu ès taypât hyut por towu citumniku witâ jô; puyszam dud walu kab brauktum uz sâtu sowu ar brôlin sovim. Kayże eś waratum tawam munam acis sowas parodieyt, kab tò puysza nebyutum pi manis? newaratum byut por liciniku tò żaluma, kotru jam por tû padarèis eś esmu.» Tamâ szaltie bieja Judaszs lels.

24. Jezups dèwie siewi pazieyt.

Jezups ne waradams wajrok trywiet: pi sacieja wyssim Egipta Jaudim, kotry kłót bieja, nust atsystôt. Kad jau nèbieja nikô wayrog, tikwin pats Jezups ar sowim brôlin, bôka cisz wierkszôt un raudôt, un atsysaucie uz jûs: «es esmu Jezups, jyusu brôls! way muns taws wiel dzieyws ir,» Brôli jô wyssi nu bayles lełas apmyra, tay kad worda wina newareja izsacieyt, igôdowuszy uz tò, ku bieja ar Jezupu padarejuszy.

Bët Jezups kay ar wyssu lełoku róumu sacieja uz winim; «Raūnięs tywòk pi manis! jek esmu Jezups, kotru jyus esat pardiewuszy

uz Egiptu: bet nesabieysties, ba diel iyusu ļobuma syutieis ir mani Diws uz Egiptu, kab izgħlobotum jyusús nu boda midzama un worgu: diel tō mani pastatieja por pyrmū Kungu uz wyssa Egipta. Eytie mudrōk pi muna tāwā un pasokat jam: «tows dałs Jezups ļyka tēw pasacieyt: Diws mani padareja por Kungu uz wyssa Egipta, ļay atbrauc pi manis, un ļay nesakawiejas, tury te wyssu skaystoku dalu moħas uz dzieywoszonas, un tywli essi pi manis ar wyssim sowim, ba bodts pawilks wiel pīeus godus. Skubynoicieś, kay wyssu mudrōk, un atwedit ar siewim munu tawu.»

Apsykierys ap koklu sowa brōla Benijamina, buczodams jū raudowa, un Benijamins rayzie ar jū wydā osoras leje un buczowa wyssus sowus brōlus.

Barni! kas tagad ar ayzlitom acim ar oso-rom iksz Dèbbessim nè pasywiertum, un nu wyssas dwiesielès nè ayzakliktum: «O Diws, kay esi tu ļobs!»

25. Pryca tāwa Jakuba.

Tiey zinia nugoja tayże un prèt Kienieniu, kad brōli Jezupa ir atgħojuszy. Kieninsz un wyssa muyża jō nu tō prycowos: diewie sowus eystynus rotus, kab tawu Jezupa iksz winiū, barnus un siwas jō brōlu atwèstum. Jezups taypat ikwinam nu brōlim szkinkiowa pa diwi skaystus sworkus, un Benijaminam treys symtus sudobra un picus skaystus sworkus. Tik daudz taypat naudas un sworku nisxutieja sowam tāwam, pi tō wiel diesmit mōtiu ezelu ar ļabieyb u baréyb u ciela gara. Tay jus izlaidie, un pi izaszkierszonas un atsyklanieyszonas sacieja uz winni: «nesyboryt jyus iksz cèla storp siewim ap porgħoju-szom lítom! wyss jau nugħoja iksz nèpimineszonas!»

Tamā ļaykā waes tāws ar sirdis sōpi gaydieja jus atejut. Kad atgoja reyzie ar Benijaminu, pyrmays words jus bieja: «Jezups, tows dałs, wiel dzieywoy un ir par kungu uz Egipta!» Bet Jakubs nègrybieja tam ticiet, cikam neiraudzieja kienienia rotus un tas leħas dowonas un szkinkius, kas jam redziejos, kiey kab hyutum pasymudiś nu dzila mīga. «Gon mań uz tō, ayzaklidzie lustieygi, kad muns dałs wiel Jezups dzieywoy! Iszu pi winia kab ju wiel apraudziejtum, pyrmōk, cikam nanumierszu!»

Pieć tō ļyudzieś tys gudieygs wacājs Diwā sowa, un Diws ikszan naktis caur sapunu runowa jam: «nesabieystis! ikszan Egipta nu

towu barnu grybu leļu dzymumu padareyt, un nu jauna nu tēnis izwēszu.» Ikszan tò fajdies pa cielu. Wiel uz rubieža mołas Chanaan swatu upèri padarēja Diwam Jakubs. Judaszsz papryszku nùbraucie, Jezupam dudams ziniu ap atbraunkszonu tawa. Jezups tyulèn izbraucie pretim winia. Kay tikwiń tawu sowu pamanieja, tyulèn izlēcie nu wazuma, un azykieres jo ayz.

kokla, raudowa nu prycas un nu lustiès: un taws jò ayzaklidzie: «tagad grybu numiert, kad towu waygu fraudzieis ès esmu.»

Jezups nesakaunieydamas tawa un sowu leļuma, nuwiedie jù pret kienieniu, kotrys cisz bieja lustieygs redzieydamas tawu tay rōmu, un ar ju gûdieygù dàlu, un pîsacieja jam wyssu augleygôku un wyssu skaystôku dalu nu Egipta, tys ir ziemi Gessen diel dziewoszonas attut. Tur bieja Jakubs ar sowim daļym gausieygi ar wyssu nu Jezupa aprandzieyts.

Ach barni! izsymôcot jyus tayže cêret un milot sowus dzymdynotôjus!

26. Nowie Jakuba un Jezupa.

Jakubs sadzieywowa symtu czetrudiesmit sieptinius godus myuža sowa. Kad ļayks jò smierties tyuli bieja, atsaucia Jezupu dâlu sowu pi siewis. Tys kad atgoja un atwiedie sowus diwi dàlus, Efraimu un Manassesu, pi sôwa wacô tawa, Jakubs, tyul jau pi nowies, siedamss uz gułtas, paiēmie tûs diwi barnus uz klêpu sowu, buczowa jùs, un swietija winim.

Uz Jezupu sacieja, «wieriš, sze mierstu! bêt Diws byuś ar joms, un otkon nuwiedieyś uz moļu jyusu tawu. Tieu pryksz bròlim towim pyrm atdumu por siewiszku tawiszku ziemi Sichem.

Pieć lyka Jakûbs wyssim sowim daļym reyzia sait un izdaleja wyssim swietieybu. Judam pasacieja, kad, «wâza kienenia nèbyus nu winia un jo barnu paimta, koleydz tys nèatis, kotrys byuś atsyutieyts, un katra wyss dzymums gaydiejs.»

Uz wyssu sacieja: «pagłoboit jyus mani dubie diwiejônayda ikszan mołas Chanaan!» Tû izaacieis, atsygulos uz gułtas un numyra.

Kad taws numiris guleja, kryta Jezups uz wayga numyrusza, buczowa ar leļu raudoszonu, un pagłobowa lejdz jò grybieszonaj ikszan mołas Chanaan. Łobi barni cèrèy sowus dzymdynotojuš leydzi jùs smiertiey, un pieć smierties taypat jùs walu izpylda.

Jezups sadzieywowa godu symtu un diesmit. Kad dagoja winia gols, sacieja uz sowu

worgim Izraelitu, brôlu sowu. Tys dyżan jam sôpieja. Łobok grybieja wôrgus ar apgryutynôtim laudim Diwa pacist, ne kay ar bezdiwieygm wyssu montu Egipta turèt. Padielle acis pryksz Diwu neradzamu, un rëdziejós jam kay kab byutum winiu rëdzieis, un tay ayzastojós druszy un ar drusieybû por sowim apgryutynotim brôlim, por ku pałyka kienieniam tiemieyts, kotrys gôdowa jù nûkaut, bêt Moyžesz nûbaga nu Egipta. — Bêt Diws nêapłaydie łabi gôdojamu **Moyžeszu**.

Moyžesz atgoja uz ziemî Medyansku. Pîkusis un pîwôrdzis ikszan cèla atsysâdôs pi okas; ikszan tôs apkaymès dziewowa dîwagûdieygs un dîwabajleygs baznieyecuskungs, ar pawordi Jetra, un turëja tyś sêptinies miejas. Tôs ganieja wuszkas sowa tawa, un eystyn bieja dasadzynuszas ar wuszkom pi tôs okas diel padziedieysonas winiu. Moyžesz pîsmîle winiom iyudienia un pîlèja sîle, un kad grybieja cyti goni souvalniki tos mieytinias atstumt nûst, aysastojós por winiom, un padziedieja jus wuszkas pats.

Nusadzynuszâs tôs mieytinias uz sâtu stôstieja tû sowam tâwam. Tys sacieja: «dielkôze jyûs ar sèwim nè atwèdiet tû cylwâku, kotrys jums łabi padarëja? atwiedit winiu kab ar mums èstu;» Moyžesz atgoja taypat pi Jetra. Obidiwi ayzmîlowa wini útru. Moyžesz dëwie jam wôrdu, kad pi winia pałikś, un Jetra dëwie jam sowi mieytu Sefori por siwu.

29. Dagams Kryums erszkiežu.

Moyžesz ganieja wuszkas Jetra. Winu rëyzi nudzyna jôs tôl mèża tiwl pi kołna Synays. Te tamâ sèwiszka un bêz laužu apkaymè, ikszan kotas nikô wayr ne warëja redziët, tikwin kryumus erszkiežu, winayż īgodowa sèw Moyžesz wôrgus brôlu sowu iksz Egipta un īyudzie Diwa por im. Ikszan tom gôdoszonom nûsleycis fraudzieja Moyžesz leļu gunis lîsmu iksz kryuma erszkiežu. Breynowos, kad tys kryums nedag, un gôja tyawok pi winia. Un tymâ ayzaklidzie bołs nu lîsma: «Moyžesz! Moyžesz!» «Sze es esmu!» Atbildieja Moyžesz. Bołss sacieja: «Es asmu Diws towa tâwa, Diws Abrahama, Izaaka un Jakuba.» Moyžesz apsèdzie sowu waygu, pipildieyts ar swâtu gûdu. Diws sacieja tôlôk: «es esmu rëdzieis wôrgus munu laužu ikszan Egipta, un es esmu dzierdieis pèykstieysonu un raudôszonu. Grybu es jus nu rûku Egipta laužu izpëstieyt, un nûwëst uz Łobas un atôstokas mołas, kota tak ar pînu un madu, tys ir uz ziemî Chanaan. Eyże tur un izwèd munus laudz nu Egipta!»

Byudams paklausieygs Moyžesz tâj pîsacieysonâj Diwa, atsystoja nu Jetra, paiemis wâzu cèla rûka un nûgoja uz Egiptu.

Miežâ satyka winiu Aarons, brôls jo; Moyžesz stôstieja jam, dielkô winiu Diws syuta; obidiwi taypat nûgoja leydzi un saacynowa wyssu wacôkus nu laužu Izraela. Aarons diewie ziniu im wyssu, kù Diws bieja pasacieis.

Moyżesz darèja breynumus ar wåzu celâ.
Laudz tycieja tam, un īyudzie **Diwa**.

30. Breynumi Diwâ.

Moyżesz un' Aarons obidiwi ostundiesmit godu wacy, stojos pretim kieniniu, diewie zynot jam pisacieyszonu Diwa un sacieja winiam, tay soka Kungs: «izħayd munus laudz, kab swadinis gods apstaygotum tūksznēsi!» Kieninsz atbildieja pyfns aukstuma: «nepazieystu ni wjna kunga uz sewis, lauzu ne izħayszu.»

Kab taypat Moysesz parodiejtum, kad nu
Diwa ir syutieyts, dareja daudż brejnumu
iksz wôrda Diwa. Swidie wâzu sowu gonu
uz ziemieś, un pałyka por cyuszku. Bèt
Kieninsz nasawierie iz tò un apgryutynowa
wèl łobok laudz na kaj pyrmôk.

Moyżesz ayzłyka ar sowu wâzu iyudini Nila, kieninia aciōs; iyudienś porsimiejos ik-szan asni, zywies apmyga un nikas wayrok dziert ne wareja. Kieninsz nugoja, un tys ne formieja sirds jò.

Pieć tō pipildieja ar dałayszonu Diwa wyssu molu Egipta ar wyssaydim kustyunim, wardiwiam, ūdim, un szkiewreim. Ni wińs teyrums, sata, ustoba nebieja nu jus tieyra, posza pilis sāta kieninia bieja ar winim pipildieyta; bayleyga slimiba ļopus gózie pī ziemis, małnus nayzus pasyrodiejos uz laužu un zwierym, grozns parkyans ar krusu un guni maytowa wyssus auglus teyrumā, laudz un ļupi bieja nusisti.

Tay kryta dèsmi stropiu winā pieć utras,
kas reyzies bayligôka por útru. Bèt kieniñsz
turejos sowâ ayzcītleszonâ, un kocz ļaykâ
pimigszonas ir pawèleis kad laudz paļayš wala:
taypat wôrda sowa ne izpildieja, kay mudry
stropie ar ļyugszonu Moyžesza izgaysa.

Bèt ku Diws pastatieja, tys tay nutyka, un ne dałaydie, kab ayzlikum Kienińsza iżpestiszonas winia laužu. Kas ir Cyłwaks, kab waratum walaj wyssuwariga Diwa prettim atsyturieliś !

34. Wakarynia un izrauszona nu Egipta.

Pieć, rayzie padiejā atgoja Moyżesz un Aarons pi kieninia. «Tay soka Diws, sacieja uz winia: ap pusnakti tur wyssi pyrmdzymuszy Egipta numiert: pi barnu Izraela ne tur ni suńs izgayst. Pieć tō izrauszū un wyssus laudz Izraela ar manim» Kienińsz palyka taypat ayzcītiejts.

Nakts atgoja. — Ikwinam Sayminikam wajadzieja, ba Diws tay pisacieja nu tawuszkas pisiwèrszonas, Jāru nûkaut un izcēpt, kab iz ciela pasabarotum. Ikwināj sayminicāj wajadzieja mèykli mayzis ayzjaukt, kab turatum mayzis uz ciela. Ar wyssu gotowi uz ciela, ar wâzu un ikszan kurpiu atsysados pi golda, un ar asni jāra durowom wajadzieja byut apzeymotam.

Pusznakts atgoja. Pa wyssom sâtom Izraela wyssi bieja, nu lela leydz mozam,

apleyk izcèpta jara sałasieyti: ni winam cyłwâkam ne bieja wala nu satas izît, ba tułayk pyłdiejos grozmâ (stropie) Diwa; wyssi pyrm-dzimti dâly, t. i. nu istôieja kienisties krâsła leydz wyssu wacôka dâla olgôcza piëszki numyra: wyssi taypat nu įupu pirmiiè iz-sproga. Kieniùsz un wyssi laudz nu bayles tryukôs un mîga. Celès nûskumiga klikszona un raudôszona ikszan wyssa Egipta: ba nèbieja sâtas kotrâ numiris neguleja.

Kieniùsz wiel nakti įyka Moyžeszu un Aaronu pi siewis ataycynot, un sacieja uz winim: «skubynoietieś un izèit jyus un wyssi dâly Izraela! pajemat ar sèwim taypat sowus įupus un wuszkas, un swietiejat jyus mań pyrmok, cikam izisit!» Egipta laudz cisz guła uz jûs kab mudrôk molu aplaystum; Izraela laudz iksz mudribas zalu meykli mayzis pajemuszy, kolejt bieja saskobusie wajadzieja ar siewim paimit, un pajemuszy kaulus Jezupa izsarowieś wyssi nu Egipta.

32. Izgayszona Egipta laužu.

Diws izwiedie ikszan lelu breynomu barnus Izraela nu Egipta: bieja jûs ap sieszys symtus tyukstuszu puyszu. Breyniejgs stułps nu padebeszu gója pryszcz winiu, un rôdieja winim cielu: dinas įayka bieja tymsus, nakti gunigs. Nuwiedie jus tys stułps iz wînas liknes pi sorkonas iyures, tur nûłyka wyssu sowu montu, — storp kołnim.

Ne ilgi pieć izwieszonas laužu Izraela,

34. Pisacieyszona bauslibu Diwa, un neticieszona tus laužu.

Izraeliti atgoja pa tuksznesi tyuli pi kołna Synays. Moyžesz izkópie uz kołna; tur ruowos Diws ar winiu, un pisacyia, kab piec treju dinu, kad bołss strumpis (trubys) dûsis dzierdiet, wyssi laudz zam kołna uz likniu sasałasieytem, un tamâ įayka swietiejami pisagatawieytes. Nutyka tay. Apsytierpies lieyry un apgierbie, wyssi apsytiatsiejos kay uz lełas swadinias swietejamu por gods.

Treszâ dinâ kad atgója, sze tamâ reytâ pasyciele zipsnies, dzierdieja parkyunu, tysmis padebbesis apsedzie kołnu, par wari dewies dzierdiet strumpe (truba). Laudź wyssi treysieja nu baylis. Moyžesz izwiedie jus wysus nu oboza pryksza Diwa. Dagoja zam kołna. Wyss kołns bieja pipildieyts ar dyumim, daga un treysieja. Strumpe wiel balsigôk dewies dzierdziej.

Tyuliń nûkłusa wyss, un Diws isôka runot. Szkidry izgoja bols nu padebbesza: «Es asmu tows Diws kungs, kotrys tiewi nu newalis Egipta asmu izwiedis.

Tieu nabyus swieszu diwu turet pret manim.

Tieu nabyus Diwa towa Kunga wordu napatiszy wolkot.

Tieu byus swadiniás swietieyt.

Tieu byus sowu tawu un moti cinâ gudatret, kab tieu labi kłotus, un ilgi dzieywotim wiers ziemies.

Tieu nabyus nukaut.

Tieu nabyus laulibas porlauż.

Tieu nabyus žagt.

Tieu nabyus napatiszy licieybas dut pret towu tuwaku.

Tieu nabyus ikarot towa tuwaka siwas.

Tieu nabyus ikarot towa tuwaka ni nomu, ni kolpa, ni kolpyunies, ni wiersza, ni wyssakas jam pidar.

Laudz stowieja zam kołna nûsabieyduszy un treysiedami, un klidzie pipildieyi ar cinu un bayli: «Wyss, ku KUNG'S pasacieja, grybin tu dareyt.»

Pisacieysonas Diwa ir dieł mynsu lanžu cielsz uz styprumu un izpiestiszonas, tay globojemôs tieigi leydz jûs por wyssu mynsu dzieywi.

Kocz ti laudz tay daudz, un tay lełas libdareyszonaś nu Diwa paiemie; taypat winayż pryksz winia rôdiejos byut eisz nereilejgi, neticieygi un nepaklausigi. Rayzi stanijōs laudz Izraela telam izlitam nu zalta, tay bałwanu gudynotoi; pa cik rayżu kad wiñim na leydz jus grybieszonaj kłojos, nomowa un kaunu dareja Moýzeszam; un mürdieja pryksz Diwu. Diesmit wieyru msyutieja papryszku uz tû mólu, kotru wiñim Diws uz dzieywoszonas pawieleis bieja, kab dasazynôtum ap jôs auglim. Cytî nu jus bieja (nustostieja) pi sowas atnôkszonas nu mis wyssajdas netaysnieybas, un tû mólu iż bieja tikwin por izgubieysonu jûs. Icieja un wôrdim netaysnieygim wayròk Izraeliti, ne tay wordim Diwa: cielies raudôszona ikszan wyssa pułka, un grybieja atpakal grystis uz Egiptu aba tuksznësis numiert.

Bieja tys lełs grâks pryksz Diwu; por tû wajadzieja por czetrudiesni, godu (iztiszy) por strópi pa tuksznësi wolkötis. Wyssi ti sieszy sinti tyukstoszy wieyru, który nu Egipta bieja karowuszy, izmyra tuksznësis, tikwin diwi atszkierti bieja, Josue un Kaleba. Jauna pawyssam cilts izauga storp tik garu Łayku.

35. Smiertis Moýzesza.

Moýzesz por tu Łayku godus symtu diwidiesmit dagoja. Jo smiertis Łayks atgôja, ba wiñsz ne turieja ijt iz tòs pawielietas mołas. Tikwin winu rayzi ikszan sowas hueyjas

pryksz Diwa sarybie, un por tū apsamopiey szonu grybieja Diws ju ar byuszonu ti nustrōpieyt. Wyssu mozōks nełobs dorbi Diwam wyssuswatōkam napatieyk.

Zam smiertiś sowas ļyka wiel rayzi Moyžesz wyssim dałym Izraela sasałasieytis piwinia, atsasprescezieja ar winim, un rupow ikszań jūs siržu eystin kay numierdams taws.

Sze, sacieja winim, mań wajag uz tuksznesza numiert un nèporiszu Jordans upis; jyus wiel pòrisit un paimsit siew tlaogligu molu; tūlayk palicit Kungam, Diwam jyusu, tiegi, kotrys tay daudz łobumi diel jyusu ir padareis! Miloit Kungu, klausot jō bołsa un pisysinatieś pi winia.»

Pieć to padareja Moyžesz gudieygu pawieleszonu laudim: «Sze, sacieja wińsz Kungs un jyusu Diws piciels profetu, kay mani, storp jums, to jyus klausot pi wyssa ku jums tikwin pasacys, kas wiel jō neklausis, tys byuś nu dzymuma izrauts.»

Kay tiey ļoba pawieleszona un izkō izpildieyta pałyka, izdziersim tōlōk.

Pieć tō izłyka rúkas sowas Moyžesa wiersum Josue, ba tay grybieja Diws, un statieja jū wyssim laudim, kab jam ti laudz pi wyssā byutum paklausieygi.

Pi goła nu pisacieyszonas Diwa izkōpie Moyžesz uz kołna Nebo, tur Diws jam pasarodiejos un parodieja nu tō kołna wyssu molu Chanaan. «Sze, sacieys winiam, ir tiey moła, kotru eś Abrahamam, Izaakam un Jakubam at-

pizwiereszonu pawielieis esmu, tagad tu redzi ar sowom acim, bet ikszan jōs ne nusi.»

Tiey leļa redzieszona apiemie jō dwiesieli, prycowōs nu sowu cierejamu laužu, pateycie Diwam, un ayzmyga miriejgi. Tay nūmierst Diwa gudigs! tay pōrsaszkiel ɬobs cyłwāks ar tū ziemī!

36. Jiszona ikszan mołas pawielietas.

Altgója ļayks, iksz kotra laudź uz tōs gausigas siań pawielietas mołas dagoja. Storp breynunim un zieymiom, kotras Diws dareja, iwiedie Josue laudź iz winias porwariedams wyssu. Upie Jordans, kotra molu Chanaan nu tuksznēsis atdaleja, porsyszkieyrie un porgoja pori ar sausom kojom; myury mista Jerycha lzsagōzie nu poszas atbalsis strumpiu, dzieywotoi mołas Chanaan, kotry — caur negantigu pasyłayszonu māru graku sowu pipildieja, pałyka nu Josue īwieykti un pasisti.

Pieć to Josue tu molu storp diwipacmit cīlszu Izraela izdaleja. Tiey moła dyżan skaysta bieja, ołuty un upities kolnus u liknes apstacynowa, cisz ļobus diewie kwiszus un miżus, pipildieyta bieja ar pyutiem wiejna, ar kükim figas un wyssaydim auglim, gausiga bieja pi wyssa, eleja un mads bieja daudz. Nu to wiel tiey moła, moła takama ar piou un mads bieja saucama.

Prycieygi bieja laudź, kad pieć tik worgu riedziejōs byut ikszan sowas pawieletas zie-

mies; izstacieja tod Izraeliti wiersum kołna Hebal ołoru, un pateycie Kungam por wyssu īabdaryszonu, kotru winim ir rodieis.

Tayże un mums ir kienistie pawieleta, tō loboka ne kay ziemie Chanaan, tys ir debbiessis. Nosoit tū pawieleszonu Dīwa ikszan sirdz sowu kolejt dzieywojitz uz ziemies, kab waratumiet tikt ikszan winias! Tur ir atsypyuszona, tur prycia, tur myusu myuzejga dzieywoszona.

37. Rut, gudiga un romā wadakla ikszan Izraela.

Wina rayzie dałaydie Diws, kad pasaciele Jełs dorgums storp Izraelitim ikszan Chanaan diel jus grāku, ba wiñsz war kayda moła idut sowu łayni iksz auglim, aba atint. Eystim wieyrs, nu mistinia Betlehem diel tōs waynias ar sowu sīwu un diwim dālym uz mołu Moab izgoja, kotrys saucams bieja Elimelech, un siwa jo Noemi, ilgi kawiejōs tama molā; kad wiel Elimelech un obidiwi daly numyra, pastacieja Noemi grystis atpakal uz sowu moł Chanaan; diwi wadaklas Orfa un Rut leydz goja ar jū.

Un kad jau łobu gobuļu ciela ar winiom atgojuszas bieja, sacieja Noemi uz jom, «grzyzacieś atpakal pi sowu mótiu! Kungs īajums dud miłasierdzieybū sowu, kay jyus mai un numyruszym munim esat darejuszas,» un pabuczowa obidiwiejas. Tos isōka ciszy raudot un isōka runōtis: «mieś isim ar tewi pi towu laužu.» Pi goła dewies Orla pī-

nōt, kad atsagryzie, biet Rut ne: un pasacieja uz Noemi: «kur tu isi, tur wiel eś iszu, un kur tu hyusi pagłobota, tur wiel eś grybu kab mani pagłobotum.» Noemie diewie walu uz to. Radnia tiey taysnigi wina utru ciereja, un tys ir skaysta līta.

Noemi un Rut, obidiwi ubodzis, atgoja uz Betlehem, kur eystyn bieja plauszona. Tiesacaya Rut uz Noemi: «jò tiew patiek, eś iszu uz teyromu worpu łasieyt, kotrus atstō plowiei plaudami: kur īabdarytoys sayminiks patisz tay żelicygs byoś, kad man tō is dałayś.» Ey muna mieyta;» atbildieja Noemi. Un kad nūgōja, Diws padareja, kad Rut eystin uz tōs drywas (uz to tiejruma) worpas łasieja, kotra Boozam, gudigam un bogótam cylwakam pidareja. «Kas tie por winā łosa worpas? pawayeowa Booz sowu plowieu.» Ti atbildieja: «ir tie wadakla Noemi nu Moabu; waycowas, kab tōs wōrpas waratum łasieyt; nu pyrma reyta jau atsyrodas uz tiejruma un winayż łosa.»

Tod Booz sacieja uz jos: «muua mieyta, turis tikwin munu kolpyuni un wyssur ey pieć winiu, kur plaun, un kolpim munim pisacieyszu, kab tiew nikō slykta nedareytem, un kad tu grybiesi dziert, tod dzier nu tō trauka, nu kotra muni laudz dzier.» Rut atsacieja pažiemieygi: «ar ku uz taydas łaskas un łoba prota asmu ayzpielniejusia byudama swiesznieyca?» Booz sacieja: «ap wyssu dasazynowis es asmu, kū tu pieć smiertis sowa wieyra sowaj uswiej (tys ir wiejra motiej)

esi darięsia. Łay tiew tu Kungs ayzmoksey, ku tu ayzpielniejusia esi diel winias!

Kad atgōja łayks pusdinas, Booz pasaucie Rutu un sacieja, cey ed ar mums, un mierciey sowu mayzi ikszan etikia! Atsysadōs taypat pi plōwieju, Booz winiay padiewie. Edie un nasku pagłobowa diel sowas uswieś, pieć tō cielies un arydzan worpas łasieja leydz da wokoram. Booz lyka wiel sowim kolpim te un cytur tieyszam nu kyuliszem ne ku pamiestum, kab winia biez kauna łasiet waratum. Uz wokoru izdauzieja ar pagalu, un atnesia trejs mārs mižu sowaj uswiej sātā.

Sze tie atsyrudas diwi piraugi skaysta łobuma, tys ir bogots Booz tay łabidaritoys un żeligs, un ubodzie Rut, tay strodnica, paklausiga, prötiga un miliga! Obidiwi pieć ar paliejgu Diwa sasaszkiejres ar łaymiejgu sayszku łaulibas; cytryż Booz siew godowa, kad łobums ir wyssu-łoboka dala. Ar taydu byuszonu, Diwa gudiejga Noemi pałyka wiel iksz sowa wacā myuža iprycynota, kad Diws sowu nè aplayd.

38. Slikti dały Hela un łobs dałs Elkana.

Izraeliti tureja tayże Baznicu, kotru Moyżesz tuksznesi nu pisaciejszonas Diwa izbudawowa. Tey Baznica nikas cyts nebieja, tikwin spryszy skaysts jedzers (tys ir nasama satienia), un winiā skrejnia sadareszonas ar załta galdinim apsysta, wiersum kotru pisaciejszonas Diwa

izgrystas bieja. Tys jedziers saucieš nomis sadareszonas, bieja iksz Mista Silo, un pi winia bieja Heli Aukstajs baznicas-kungs. Tur nesie wyssi sayminiki tōs mołas pirmdzimtus nu sowu łepu un desmitu dalu nu wyssu auglu uz uperis, un apstaygowa ulawoszonu pretim kungu.

Heli tureja diwi dałus Ofni un Fineesa, ti bieja ciszy nełobi un slikti bryugoni. Nesywaycowa ni kô ap Diwu, ni ap laudim. Kad laudz uz mistu Silo atgoja, kab sowu upieru nulikt un ulawoszonu pryciejgi apstaygotum, ti dagōjuszy ar dakszem nu diwieja storu, izzogdami galu nu pudu pyrmok nakiej bieja izwōrejta, bēz tō wiel un cytas ne łobas litas dariejuszy ir ikszan pasłepszonas. Heli, jūs taws, bora jūs iksz taysnibas, bet dały nicynowa borszonu tāwa, kab jus wiel gryułk strōpieyt; uz tō Heli ne dałaydie.

Tamā poszā łaykā atwiedie diwi diwagudiejgi łaułoti Elkans un Ania mozu dału, kotru siew bieja nu Diwa izprasiejuszy, pi Heli wyssu-aukstoka Baznickunga, kab wys-sod Kungam byutum porswietits un nomā Diwa kolpotum: Samuels words bieja tam dałam, bieja is dyżan roms, uz moima paklausiks un pylns gudibas Diwa ikszan sowas kolposzonas pret ołtoru; nu tō wiel bieja Diwam un laudim miligs.

Wtou łayku guleja Samuels nomā Diwa, kur skreynie sadareszonas stowieja, un wierum załta łuktora sieptinies swiecis daga pret

skrejni sadareszonas, un Heli guleja pi winia uz siewiszkas witas. Iksz tō izdzierda Samuels bōlsu: «Samuels! Samuels!» Samuels kotrys gôdowa, kad Heli sauc, tyuliń cieles, nutiecieja pi Heli un sacieja: «sze eś asmu! Heli atsacieja: «eś tiewi ne saucu. Ey un gul!» Tys pats bolsis utru reyzi dewies dzierdieyt; Samuels nu jauna cieles, nûgôja pi Heli un dabowa atsacieyszonu, kay pyrmôk. Tys pats nutyka un treszu reyzi. Tie tagad dewie jam Heli mociejbu: «kay wiel rayzi izdzierdieysi klikszonu, izsok: «Sok Kungs! tows sułayńs klausau.» Samuels nugoja un atsygulôs nujauna migôt. Iksz tō wiel rieyzi dzierdieja klikszonu: Samuels! Sze eś asmu, sacieja Samuels: «Sok, Kungs! tows sułayns klausau.» Atsysaucie tay Diws: «dina atgoja, iksz kotas Helu un winia dâlus nûstropieyszu, ba es esmu redzieis, kay sliki un nałabi ir darejuszy dały winia, un taypat nêstropieja winius.»

Nu reyta sacieja Heli Samuelam: «ku Kungs ar tiewim runowa? nè sliep tō pret manim!» Samuels izstostieja jam wyss taysnieygi, kocz jam ar wôrgu leļu dagôja.

Izsiwuycotis barni paklausieyszonas nu Samuela un klausot ar łoba walu sowu dzymdynotoju, wuyciejtoju un wiersinikus! Jūs bōlsis Łay byus pi jums bōlsis Diwa! Essat wyssod tay taysnieygi kay Samuels, kad jussu dzymdynotoi ap ku waycosis.

Ku Diws Samuelam pasacieja, tys ne par garu Łayku nutyka. Skreynia sadareszonas

bieja nu inaydniku atimta, obidiwi dały Hela nusisti, un Heli, toredams ziniu ap tū, kryta nu auksta krâsla, nulauzie koklu un numyra. Baylejgi strôpiey Diws ne paklausigus bar-nus un leļu glaudieyszonu dzymdynotoju. Obi ir ar leļu graku acis Diwa.

39. Dawids gons.

PYRMAYS Kienihsz laužu Izraela bieja Saul, nu īsökuma styprys un leļa prota, biet leļa wiertiba padareja winiu piec tō izealtu, un Łaymiè progoreygu, taj kad wiel nieynowa pisacieyszonas Diwa; tod nûswidie ju taypat Kungs un izłasieja cytu, kotrys bieja Iohoks ne kay Sauls.

Tys cytajs izłasiejts nu Diwa witā Saula, bieja Dawids, wyssu jaunôkays dałs Isaja nu Betleemū, spryszs bryugôns. Eystyn tulayk ganieja wuszkas, kad Samuels nu Diwa pa-syutiejts atgôja uz sâtu tâwa jô; wajadzieja winiu nu tiejruma atsaukt. Ikszan tō pajemis Samuels sowu rogu ar eleju, apsmiereja winiu Łaj ir wissim brôlim un tawam por kieniniu, un gors Diwa nu to Łayka bieja ar winiu.

Un wyssu biedigôku gonu tieyrumâ pa-zieyst Diws un cierey (miloj) winiu, kad tikwin ir newaynigs un Łobs, un tayds bieja Dawids. Byudams pats wins tieyrumâ pi wuszu sowu, godowa wyssod iksz dwieselis sowas ap Diwu, Łasieja ar prôtu winia leļus dorbus, diebbiess, ziemie, sauti, mieniesi un zwajgznies, pukieś un auglus, kay tī wissi

tay spryszy ir. Ti pakustynowa un pamudynowa iszkigas nujautas, kad winajż turedams acis uz diebbiessim pacaltas un rukas diwagudigi sałyktas, stowieja un Diwam gudu pidarejgu atdiewie. Winayż dzidowa nu sirdz dybyna dziemies uz gūda Diwa, kotas pats bieja salicis, uz küklu (uz arfas) speliedams.

Un kad taypat skaysti dzidot un uz kuklu speliet mōcieja, por negaru ķayku pałyka pasaukts muyzā kieninia. Dzidoszona un spieleszona uz arsys kawieja Saula un īprycowna winiu, kad bieja nūskumigs; diel tō wīn cereja ju Sauls, un ītobok wiel kieninia daļs Jonats, kotrys ciszy mīlowa rōmu Dowidu, un obi sasarunowos por wyssu dzieywi sadareygi dzieywot.

40. Golijats ieļs cytwaks.

Byudams wiel Dawids ciszy jauns, nugoja winu reyzi uz karu Izraelitu, kotry tikwin ar likniu nu pretiniku kāra Filistynu bieja atgojszy. Tie izgōja nu kara Filistynu ieļs ciszy cytwaks, saucams Golijats, tys bieja sieszys ulektis un winu spryjdi aukstuma, un ikszan bayligas wītas stōwiedams, klidzie ar nicynōszonu, teykdamos nu sowa spāka, por Izraelitim, «pastotat pretim manim wieyru! woy ir tayds storp jums, kotrys ar manim sasitiktis smielieytus?» Izraeliti treysieja nu bayles, kad tikwin jū iraudziejuszy aba klidzūt dzierdjejuszy ir.

Bet Dowids uz tōs Filistyna tieykszonos,

sacieja: «kas tys ir por wīnū cytwaku, kad is smeley (dreist) tay drūszy laudz Diwa nicynōt? es iszn un ar winiu statejszus.» Kieñisz dzierdedams ap tū, aptaysieja Dowidu ar sowim sworkim, izłyka iz gołwas jo, sowu warą szalmu, aptierpie ar sowu nu dzielża sworku un apjusia ju ar zubynu. Grybieja Dowids tay ijt, bet neizgadni (nawygodnaj) jam tamā brunī bieja; ajsto sacieja: «es tay ijt newaru:» pieč tō nułyka tū wyssu nu sewis, paiemie tikwin sowu wāzu gonu, un atnesis nu upities pīcus akminiszus, un turiedams wilksni rukā, izgōja pretim Goljatu. Tys redziedams jū, sacieja ar nicynōszonu: «woy tod cī suņs asmu, kad tu ej ar wāzu pretim mani?» Bet ey tikwin! Dowids atbildieja: «tu isi pret manim ar dzidu, zubynu un szkindu; es atimu iksz worda Diwa nu kotra tu essi smieis.

Te pasycieles Golijats un tywl dagoja pi Dowida, bet Dowids skubynodamōs pretim winia, isnēdzis kuleytia gonu, izwyłka nu jōs akmistieni un swidie nu wilksnēs iz Filistynezyka Goljiata. Akmistieñsz tys pałyka jō piri tay, kad tyuliń piłypa pi pires. Milžyns Golijats pakryta uz wayga sowa ziemie, un Dowids pajemis jō posza zubynu, nucierta jam gołwu; tyuliń wyss kars Filistynu ar tū nūbaydiejti nubaga par cielu.

Sze redzit, kū Diws war, un caur slobnu! Iksz worda Kunga padareja tu Dowids un lepnys milžyns Golijats izgaysa.

Nu to ļayka newareja Sauls Dowida wayra cist, pawiedieja jam gudu tōs porwa-reszonas un miedieja ju ar wyssaydu byu-szonu. Jonats winayż ayzastoja por Dowidu prasieydam s želestibas, bet hrey welt. Sauls dareja wyssur apmōnieyszoru uz dzieywis jō. Dowids ne byudams ni kur (spokoyus) bez rupiestis, nubaga uz tuksznesi. Tyansis miežsz bieja jō pasygloboszona un drusiba nowie apiemie nu wyssu pusio. Kas ikszan tayda ļayka drusibu nè byutum izgubieis? bet Dowids negubieja winiñ, ba wyssod turieja nucieju iksz Diwa. Dzidowa siew winayż: «kas zam głoboszonas un pisywierszonas Wyssu aukstōka dzieywoy un winayż ir, tys ir drūsus un ne tur kō biejtis.»

Atsaduszona iksz Diwa dora cylwāku diwa gudigu nenuhayditu un mirejgu storpdaudz nedrusibu. Pa eik reyžu wareja Dowids Saulam sowam īnajduikam, kryudu daryt, bet tō uēdareja, ayztō wyssod cina gūda tureja Saulu nu Diwa istatietu Kieninu,

apswajdiejtu aba itrejtu Kunga, pretim kotru ni wins rukas paciekt nè dreyst.

Pi goļa nukauts pałyka Sauls winā netaymigā kauszonā, un Dowids bieja wissim dzierdieyt par kieniniu apšķudynots.

41. Dowids diwa-gudigs kieniūsz.

Ikszan Jerozolimas mīsta ayzlyka Dowids sowu kieniniā kraslu. Bieja ļobs kieniūsz. Pats tureja sirdi pipilditu ar milibū un paklausiszono Diwa, diel tō win bieja jō wyssu-pymoka starawoszona kab sowus lauds ļobus un ļay-nigus padareyt. Diwa gudigs padums! Dzili ikszan sirdiem Izraela rupinowos Diwam pa-leykszonu iputieyt; diel tō padareja wyssu-leloku paradu īeydz wyssu gudynoszonas un rina Diwa.

Te tyuliń pi Mista Jerozolimas bieja skaysts kolos, kay kajda kronia wyssas mo-las; iz tō pisacieja Dowids bogotu liežeru diel skreynis sadareszonas pastatiet, kotra tur iksz' leļas processias, kay iksz leļas iz-wareszonas dzidoszonas dzismiu, ar bōlsu strumpiu un bubnu ir nuviesta. Pryea tu-hyk bieja nè aprokstoma.

Dowidam diwa gudigam wiejram diewie Gors Kunga nè moz ap nokumas litas pa-neyszonu; zynōwa iz daudz iz pryszku at-aokszonas myužu, nu kotru dareja stōstiey-zonu, kotrās wiel un diel myusu ir izgodnas. Diws diewie jam tu stypru pawieleszonu, kad nu jō cilties izis kieniūsz myužeygajs,

kotra kienisties goła nè byus. Tay paredzieja Dowids iksz gora Diwu Pestitoju pasaula un apčzidowa jò ležumu ikszan dzismiom sowom kotras mes pi Nieszporu dzidam.

Taypat un mies warim un waynigi essam ta draudzi turet jo kienisties.

42. Salomons kieniñsz iksz Izraela.

Salomons bieja dałs Dowida. Diwa gudigs Taws jò porswietieja ju wiel zam sowas smierties, un pimocieja ar pispiszou, kab Kungam wyssod kołpotum ar grybamu padumu. Siediedams Salomons kraslā kieninia, ciereja Diwu nu wyssas sirdź. Iksz tò pasarodiejòs jam Kungs nakts ļayka sapyna un sacieja: «lyudź tu kò grybi, un eś duszu tiew.» Solomons nèprasieja bogotibas, ni wiersnibas, bet gudrybas tikwin, tys ir eystynas pazieyzonas sowas wiersnibas.

Tiey ļukszona cisz patyka Kungam:

rod sacieja uz winiu: «kad tu ap tu essi nu manis prasieis, es esmu tiew diewis gudru sirdi, tay kad ni wins kieniñsz nabyus leydzons tiew, pi tò eś tiew wiel dūsza bogotieybu, slawi un garu dzieywi.

Łay ļyudzam meś ap tu nu Diwa un izpyldam mieś myusu wiersnibas taysni. Gudryba un ļobums ir wyssu lełoks ļobums,

Gudieyga un skaysta bieja Salomona waldeyszona, taysnigas jò tissas suda un ļaymigas istatieyzonas skudinowos un tagad studynojas. Kienini un prynci ziemies breynowos jo gudreybom un ležumam. Swietiejba Diwa redzieyt pasarodiejòs uz winia.

Salomons izbudawowa lelu un bogotu Kungam bazniejcu iksz Jeruzalem, kotru jam wiel Taws bieja pisaciejs un daudź załta atstoja. Sinas wyssas ikszan tōs baznicas bieja apskrōszeytas ar ļopom nu kuka cedra un ar puķiem nu załta; oltors, desmit ļuktoru pa obiejom pusiem, wyssi trauki un kyupielnicas nu wyssu ļoboka załta bieja pataysiejtas; wyssas nogłas bieja nu załta. Taypat un grejda bieja ar załtu aptajsiejta, un durowas or zaltu apsystas. Bogotokas baznieycas na bieja nikur uzziemies

Tie tureja Izraeliti winam Diwam kłanieyti redziejt un goda swadiniom Diwa pilugt, ku wiel un mieś waynigi essam darit iksz baznicom sowom parafias.

Kay ļobs un gudigs bieja isôkums waldeyzonas Salomona tay nuskumigs bieja gols jò; ikryta daže (wiel) iksz daudz graku, un iksz

pogonu Diwu gudynoszonu! Tu ļayk aplāydieju Diwa želestieyba un swietiba; nu tō ļayka nusalicies leļums Salomona pi pakryszonas. Sajaukszonas un pasacielszonas atrōwie cytas molas nu jō kienisties. Zam waldiejszonas data jō Roboama atkryta diesmit cilszu laužu Izraela un pałyka jauna kienistie kotra saucama bieja Izraela, cytas saucamas bieja Judu daudz mozokas, kotras por kraslu bieja Jeruzalemis.

Obi tōs diwi kienisties wyssod siew pretinicas, tureja kieninus judu un Izraela, izimdamis ne kaydus, dyžan slyktus un bezdiwigus: laudz ikryta iksz naziniu, graks un negantibas, cystins guds Diwa pałyka ayzniersts, wyssayda ļaymie izgaysa; pieč grāku atgoja nēlaymies na tikwin pi laužu, biet un pi dzymuma.

Kab laudž un kieninuis ļobōkus pataysiejum, syuta Diws ļaykim diwagudigus un swatus wieyrus, kotrūs por Profetim sauc: ti taypat un tagad uz tō ayzpelniej, kab meš ar protu uz jus pagodotumiem. Diws iksz jūs ar leļu byuszou, un siewiszki caur jūs apskudynoszonu diewie paziejt, kad wyss, taypat un nokamas litas porredzieja.

43. Eliasz.

Wyssu slyktoks kieniñsz iksz Izraela bieja Achabs: ni wiñs nē padareja tik slyktoma pretim kungu, cik is: izstasticja taypat baļwanu stulpu pogonu diwa ar pawordi Baals, un ołtoru diel winia, un dawiedie laudz uz pogonu diwa gudynōszonas.

Ikszan tō stojoſ Profets Eliasz pret kie-mui un sacieja: «kay eystyn Kungs dziejwoj, Diws Izraela, pret kotru eś stowu, tay tama goda na lieys lieys ni rosa, kolejt nepasacieyszu.» Achabs nikō uz tōs runas nēbādowa, un rupy-nojos wiel Eliaszu kļusam nukaut, diel to win sacieja Diws uz Eliaszu: «atsyraun nu tienis un pasysliep (pasyglōboy) pi upities Karith! tur dzier nu tōs upities! krauklim jau eś asmu pisacieis, kab tiewi barotum.» Eliasz tyulin tur nugoja, pats wins kawiejos pi tōs upities, un atnēsie kraukli kas reyta agry galis un mayzis. Diws wyssod rupinojas ap sowim.

Pieč nekayda ļayka izkolta taypat un upiejtia kad iksz wyssas molas wayrōg lieys ne lieja; Eliasz siedieja pi tōs, biet neturieja kō dziert. Diws otkon jam palejdzieja un syutieja winiu pi taysnigas atrayties ikszan Sareptā. Pret mista wortim ju satieyk ļasamu iztisz molku. «Atnieś mań uadaudz iyudienia diel atsadzierszonas!» Atraytie tiey ļab gododa ma un paklausiga nugoja jam iyudenia atnēst.

Tie ayzaklidzie wiel pieć jos: «dyudzu ēś tiewis, atnieś māń tajpat un gabaltiniu mayziš ar siewim.» Atbildieja winia: «eystyn, kay Kungs, tows Diws dzieywoj, neturu niwinas mayzies, tikwin sauje (sauwi) myltu skrejnī un nadaudz elieja traukā; sze iztisz sałasieju nēdaudz maleinieś, kab mi tuś myltu diel siewis un diel sowa dāla izciept ku waratum; tū wiel grybim mieś apiest, un pieć tō numiert.» Kad tū sacieja, atsarodōs jōs acis osoras.

Eliasz atsacieja uz tō: «Nikas! ey tikwin nu to druscionia myltu izciep mayzi!» Padareja tu. Edie Eliasz, winia atraytie un jōs dałs ar prycieygu patieksonu Diwam. Nu tōs dinas nezamożnowos (ne palyka mozok) myltu skrejni, ni elieja traukā. Wyssod pylni bieja. Ko Diws newar!

Treys gody un sieszy mienesi izgoja, kur ni jasie lieyta uz ziemies nekryta: oluti un wiersmis iyudienia bieja izkoltuszas, teyrumi lieydzoni bieja tuksznēsim, wyssa moła

apsiekta bieja ar nuskumiszonu. Daudź že tuś worgu un bādu ne atsarudas, kad Diws koez winu tikwin sowu żabdaryszonu atjem!

Izraeliti atsagodowōs un otkon godowa np Diwu, tūlajk nusyuteja Diws Eliaszu uz juś mołom. Profets stójōs utru reyzi pret kieuiniu, un sacieja: «pisōk wyssim Izraelitim reyzi sasałasieyt uz kolna Karmelu un czełtrym simtim pićdiesmit netaysnigim pròfetim tōs mōłas.» Tys nutyka. Eliasz sacieja uz sasałasiejuszu laużu: «dudit diwi wierszus, profeti Baala łay ęc w winu izłosa un ju izdalieju iz gobołym uz mołkas izlijk biez sakurszonas gunis zam winia; ēś wiel paimszu utru un padarejszu ar ju tajpat; pieć tō łay aycynoy sowa diwa; kotrys por tu Diws atbildies ar guni, tys łay byus mums por Diwu.» «Eabi tay!» ayzaklidzie laudź.

Profeti Baala paiemie papryksz wierszu, nukowa winiu un klidzie nu reyta lieydz pusdinu biez porstoszouas, «Baal! izkłaus mums!» pi goła takaleja un wołkowos uz cielim wydā wyssaydu kłaniejszonu aplejk ołtoru; biet nikajda atbildieszona nabieja dzierdama. Kad jau pusdinia atgoja, klidzie wiel balsigōk, un tay winmar lieydz wokora; biet ni atbildieszonas, ni izkłausieyszonas niebieja. Wokorā ataycynowa laudź Eliasz aplejk siewi, paiemie diwipacmit akminiu, lieydz skaytla diwipacmit cilszu Izraela un izbudawowa otkon izjauktu ołtoru Kungam, izbiedie aplieyk ołtora płotu grōwi, pieć to izlicis

mołku iz ołtora, saciertis gobolym wierszu, nulyka ju uz mołkas, lit pisacieja jyudieni, un dareja tu pa trejs reyzis, tay kad jyudiñsz apleyk ołtora tiecieja, un grôwi pipildieja.

Ikszan tò dagoja Eliasz pi ołtora un Iyudzie, «Kungs! Diws Abrahama, Izaaka un Jakuba! izklaus mani, un dud szudiń paziejt, kad tu essi Diws iksz Izraela!» Tyulin nukryta gunś nu Diebbessu un sadadzynowa wyssdagamu, mołku, akminius un iyudieni net ikszan growia.

Redziedami tû laudz, pakryta uz wajgu sowu un klidzie. «Kungs ir Diws! Kungs ir Diws!»

Iz kieninia sacieja Eliasz: «skubynois uz sâtu, ba mań redzis, kay kab sznôkumu lela lejta dzierdiejum.» Wiñsz pats nugoja wersum kołna, atsymietia uz cielu un Iyudzia. Tie pasarôdiejos, kû Iyugszona taysniga war padarejt. Uz wyssu wilsonu pasyciele wiejs pieszkigs, wyss Diebbiessis apsasiedzie ar malnu padiebbiessi, un lieyts pieszkigs lieja uz ziemies, un tułayk pazyna łabi, kay ar lelu łabdarejszonu Diwa ir lieyts.

44. Elizeusz.

Diws pajemie Eliaszu nu ziemieś ar stypru wiejo, un uz gunis wazuma ar gunis zyrgim nubraucie uz Diebbessim. Elizeusz bieja jô istôjejs, kotrys taypat dareja lelus dorbus.

Naamans, wodôtoys Syrias ziemis bogots un dorgs tureja nayza, tys ir slimibu nelobu,

bayligoku nè kay pokas (bobuszkas) barnu. Pi jô por kolpyuni bieja wina mieyta nu Izraela; tiey winu rieyzi pasacieja siwâj Naama: «kad muns kungs tikwin nuitu pi profeta ikszan Samaryas, tys eystyn paleydzietum jam.» Dasazynowis ap tû Naamans, nubraucie uz Samaryn, un paiemie ar siewim daudz załta un sudobra diel dowonu Elizeuszam; kad tod nubraucie tys zynoms kungs pret winia sâtu, tyka winiam pasacieyt caur sowu sułayni profets: łay it un apsamozgoy sieptinies reyzies ikszan upis Jordana, un byus tieyrs nu sowa nayza.» Naamans, turedams izcałtu sirdi, piemie tu por nycynoszonu, kad Profets pats pi winia ne izgôja, un sacieja: «dielko es turu iksz Jordana mozgötis? woy tod myusu upis iksz Syrias nawa Łobôkas?» Biet sułayns Naamana pirunowa jam, kab iz worda Profeta iksz Jordana mozgotus: padareja tu, un najzus izgaysa. Tyulen pieć to cielis gryzies pi Profeta ar sowim sułaynim, igoja pi winia, un grybieja jam dud dôrgas dowonas ikszan załta, sudobra un dorgu sworku, biet Elizeusz sacieja: eystyn, kay Kungs dzieywoy, pret kotru es tie stowiu, ninika na imszu, ey iksz nîra!» Un niko nepaiemie nu winia, ba sułayns Diwa tur byut bez wajadziejbas. Wierities tie, kaj un barni, kad ir łobi, daudz Łobuma war padareyt. Tiey mieytnia, kolpyunia, bieja porwyssu pyrmôku imesli, kad tys zynoms kungs pi wiesielibas un ticibas iksz Diwa bieja atgojs.

Ne tayds wiel, kay Elizeusz, bieja Gezy, sułajns jo; nutiecija wiñsz pi Naamana, un sacya uz wini: «muns kungs pasyutieja mani pi tiewis, un sacija tiew pasacieyt, kab diel diwieju daļu Profeta talentu sudobra un diwi sworkus skaystus tu datim,» un Naamans dalyka jam wiel pi tūs diwi talentu un diwi sworkus skaystus. **Giezy** tu wyssu pred Profetu satā pasliepie (napascieja). Elizeusz pawaycowa jo: «nukurinies tu **Giezy** atgois essi?» winsz sacieja: «es nikur nabieju.» Profets otkon sacieja: «woy tu godoi, kad es iksz gora na bieju klot, kad tys wieyrs nu wazuma izkōpie un pretim tiewi goja? woy tod bieja tys ļayks sudabru un sworkus piimt un atimt? nayzus (slimiba) Naamana apsiegs tiewi un paliks uz tiewis leydz smiertis.» **Gezy** izgoja un pałyka bolts nu nayza.

Stowiga porsorgoszona diel wyssu, kotry ir tay slikti, nupałna słopsdami, malodami, un apmōnidami kay **Giezy**!

45. Jonasz.

Tamā poszā ļaykā dzieywowa taypat, Profets **Jonasz**; tū syutieja Diws uz leļu mistu Niniwes, kab tur wuyecitu un stostieyo; biet **Jonasz** ļaydies uz juries, igoja kukī, kab waratum nu Diwa izbiekt. Biet kas tajds tropieys pret Kungu pasyglobot!

Ku tikwin **Jonasz** ikōpie ļaywā, izlaydie Diws leļu auku (tys ir wieju) kad wyssi laudż ikszan ļaywys smerti tikwin pret

sewim redzieja, ikwins nu jus ļyudzie un klidzie uz sowa Diwa. **Jonasz** byudams pyħns sajaukszonas, nawareja smielitis īyukt Diwa, kad tureja slyktu suzini (sumnieni), nugoja uz zamuszku ļaywys, un tur mieleja witas kab waratum guliet. Ľajwiniki swieszu diwu gudynotoi godowa siew, kad końce leļs pałaydins storp jus atsyrudas, nu tō isōka burt, ku iksz tō ļayka leļa naticiejbā bieja, kab dasazynōtam, kas nu jūs ir wajnigs tōs nelaymis. Diws tay tu rendieja, kad tiey burszona kryta iz **Jonasza**: tys pisapazinis pi sowa grāka pret ļaywinikim un sacieja: «izwidit mani iksz iyuris, un nustōs auka.» Nutyka, izswidie winu nu ļaywys, un tyulen apkłusa iyuries.

Diws dalaydie leļaj ziwij damaut, tiey nureja **Jonasu** un ļaydies ar ju uz dybynu iyuries; Diws taypat **Jonasu** tureja dzieywū ikszan wyduniu tōs zīwis. Tie ļyudzies un prasieja Diwa ap izpestiszonu', un bieja izklausieyts. Ziwie nu walis Diwa izswidie

winiu treszā dinā dzieywu uz ziemis ciela.
Tay war Kungs nustropiejt un izpestieyt!

Tagad pałyka Jonasz pisacieyszonāj Diwā paklausieygs, un nugoja uz Niniwu; kota bieja por krasłu kienisties Assyryas, lełs un spryszs mists, turams apleyk șewim trejs dinas ciela. Jonasz idams wyssu dinu igoja tōl wydā mista, un klidzie ar botsu lelu: «wiel tikwin ezerdesmit dinu un Niniwa pakrys!» Mîszkoni mista Niniwas iticieja Diwan, un dareja pakuto, kieniñsz un winia laudż wyssi klidzie un lyudzie ap atlayszonu, un Diws wyssod gotows ir uz atlayszonu, apsižałowos uz winiu un szkinkowa winim.

Jonasz izgoja nu mista un atsysados zam kryuma, kab radzatu, kas nutyks ar mistu; kad mistam nanutyka nikas, redziedams tu Jonasz, ciszy nuskumigs, un ar dusni žałowos uz Diwu, un siew sulieja smierti. Pa wyssam tamā szalti Jonasz nałab bieja dareis; biet Kungs Diws atrowie ju ronig nu taydas siew sulejszonas.

Utrā dinā prêt izlekszonu saulis Diws dałaydie, kad torps gagrauzie kryumu u nukołta; kad izliecie saule, dyżan jam golw dadzynowa. Jonasz otkon suleja siew smiertis. Diws saieja winiam: «tu dusmigs ess diel wina kryuma, kota tu na essi statiec un mań nawar byut żeligm uz Niniwas, iks kotras wayr ne kay symts diwidesmit tyk stuszu lanžu atsyruđas, nazynamus kas taysnis aba netaysnis, un pi to wiel tay daud

upu? Ok! kab wyssi laudż tay żeligi un milibas pylni byutom! kaj Diws!

46. Tobijasz iksz newalis Assyrias.

Wyssi ti leły dorbi un daryszonas Profetu, un jus pirunoszonas pi lełokas dalis Izraelitu bieja breywieti, pałyka kas riejzies druszoki un nepaklausiejgi Diwan: pi goła izgoja stropie Diwa. Salmanazars, kieniñsz Assyrias, ayzwaydowa wyssu kienisti Izraela, un nuwie die wyssus dziejwotojus uz newalu Assyrias, iksz kotras ilgi tur wajadzieja byut, un daudż pacist, daszkart majziš kymusa natureja diel nutureszonas boda, daszkart nikajdas drebies diel apsekszonas sowas misas pidarejgi, daudż nu jus nukawa un tus numiruszus swidie ayz myura mista por barybu putnim plejsieygom un zwierim citim.

Tułayk ayzspieydeja Jobums gudiga un diwabajliga Tobijasza. Apstaygodams pirunowa un prycynowa iksz newalis essamus z'ydus, sowus bidrus ticibas, dalidams ar winim tu wyssu kas bieja Ikszan jo monta: barowa ołkonus, aptierpie plykus un głobowa nukautus. Izdzierdis kad kur uz ulnies nukauts aba numiris Izraelczuks gul, porstoja esti, tiecieja tur, atnèsie numyruszu uz satu un pagħobowa nakti.

Ar to izwyłka uz siewis dusmi un inaydu kieninia; kad jam wyssu jo montu atjemie, un wiel iz jo dzieywis mōnus dareja. To-

biaszam ubogam wajadzieja nubiekt, un pl
ħobu laužu ar siwu un daļu sowu głobotis:
biet Diws igodowa ap winiu. Por ļayku
czetrdivesmit un picas dinu kieniñsz pabieydzio
dzieywi, Tobijasz atpakal nugoja un wyssu
sowu montu paġemie.

Bet, un tolok leydz walaj Diwa, tureja tys
gudigs cylwaks worgus panest. Winā ļajkā
atgoja dyžan pikusis uz satu nu głoboszonas
numyrusu, atsygulos pi sinas un ayzmyga;
iksz tō nukryta jam nu pieriekla bezdieligas
syedz sylts uz ocu, nu tō pałyka neredzigs
(oklys). Tobijasz nesiżałowos por tū, bet wiel
por wyssas dinas sowas dzieywis patieycie
Diwam por taydu gryntibu un mierdieyszonu.

Ania siwa jō barowa ar sowu sprēszonu.
Winā ļajkā por moksu sowa dorba bieja
dabowusia kazlanu iszkińkiā, un atnēsie ju
uz satu; Tobijasz džierdiedams jo wiekszonu,
un zynodams ļabi, kad tik na bieja ayzpel-
niejusie, sacieja: «weris ļab, kab nebyutum
nuzogts, atdud ju atpakal winia kungam, ba
mieś newarym tō nn ayztikt, kas ir zokts.»
Werities jyus, kay bieja bayligs, un suzinis!
Runa Tobijasza ayzdusmowa siwu winia, kad
jam wyssaydas litas ayzmitie. Paniesie wys-
sus tus wordus nupeltus pacitieggi ar klu-
sieyszonu, tikwin randowa ikszan ļyūgszonas
pred Diwu.

Tobijasz godowa, kad par negaru ļayku
numiers, diel to ataycynowa sowu daļu pi
siewis, un sacieja uz winia:

«Dałs muns! ciniey sowu môti, cikam
dzieywōś, un igodoy siew, kay daudz ir pa-
nasusie diel tiewis! kay numiers, pagħloboy
suplōk manis.»

«Caur wyssu dziejwi sowu tur Diwu sirdi,
kab nikod ni uz wina graka ne ikrystum,
un nikō nedarejtim, kas byutum pretim pi-
sacieyszonom Diwa!»

«Dud kałada nu sowa monta: jō turesi
daudż, tod dud daudż: ju turesi moz, tod
un nu tō ar grybieszonu izdoły!»

«Essi pryciegs muns dałs! eystin wediam
dziejwi ubōgu, bet daudż ļobuma turesim,
kad Diwa bieysimis, graku wyssaydu sor-
gosimis, un ļabi dorom.»

Dałs atbildieja: «Taws! wyssu tū ap-
syiamu głobōt!» kay izpildieja sowu tiecieggi
apsyimszonu. Barni taypat dorot jyus.

Bet tys ļobs taws wiel tułayk na nu-
myra. Diws daļajdie jam wiel daudż prycu
redziet nu sowa dala. Tobijasz waes syutieja
daļu uz Ragies iksz Medyas, kab tur pajemtu
sienieju porodu: Engiels, ar pawordi Rafaels,
uperejas iksz byuszonas bryugona por bidra-
kołpu cielaweyram, un goja ar winiu, ne
paziejstams nu jauna Tobijasza. ļayka ciela
nuwiedie ju Engiels pi wina radinika, turamu
winu miejtu un leļu montu, un padareja tu
leydż walaj Diwa, kad jauns Tobijasz ar tu
rōmu jumprawu salaužots pałyka: naudu nu
Ragies tayże jam atnēsie un attewie. —
Pieč to skubinowos jauns Tobijasz un Engiels

uz satu : un bryutie Tobijasza goja pakal winiu , un ar sowim kolpim un wirblim. Tamā ļajkā dzymdynotoi sātā ar ļeļu nuskum-szonu gaydeja sowa dala , winayž mōtie izidama wiersum wiha koħna skatiejdamos, woy ne atit, pi goħla paredzieja nu tolinies un nutecieja uz satu mudix, kikkadama: «atiit !» cikam tod tu sātā pasacieja, daskreja suńs, kotru dals ar sevi izwiedis bieja; nu leħas prycas waes taws ītyka siewi wiest pretim data. Taws un mōtie raudowa nu prycas un għlaudieja sowi dalu. Wissi patiejeje Diwam. Pieč to apsmicerieja dals acis so-wam tawam ar tolzni u zyuwiś , ba jam tay bieja Engiels pisacieis, tu wacis Tobijasz dabowa redzieszonu. Kas por prycu ! kas por lusti bieja ! Tik lobuma ir-diewis wiel Diws tim rōmigim laundin pieč gryutibom un nuskumiszonom. Tay lobis ir-Kuongs, kas Jō newar milöt ?

47. Daniēls iksz newalis Babilonu.

Kas nutyka kieniste Izraela diel jōs graku, tys pats un iksz kienistes Judu. Nabuchodonozors kienihsz Bablonu dabowa ar sowa kara weyrim Jerozolīmu, pisacieja kieniniu un naminikas Judu iksz newalis uz Babilonu nuwest, mistu un bażnien ar guni izpustieyt.

Stopr tim nuwastym ciuunukim atsarodos daudž bryugonn aszuu kieninia un pryneu, kienihsz pisacieja wyssu lobok izaudzieytus

ħlasieyt del sowas kolposzonas, un jus nu jo golda barot.

Daniels, wyssu loboks bryugons Judu, tureja tu siew por graku , ayztō Z'ydīm ēszoa cytus wirynius iksz jus tissas bieja iż-żlikta, tod ļyndzie pażiemigi wyssu leħoka Pirauga, kab jam datu walu na est nu tus wiryniu: treys cyti bryugoni, ar wordu Annas, Azaryasz, un Mizaels, padareja siew tayże ar jō paraugu. Piraugam tiej ļyug-szona patyka, bet turedans kieninia pisaciej-szonu, bieydos, kab ti bryugoni pi slyktoka wiryuia na pałyktum kudoki un nakoltuszy-por cytim ; diel to wiñ nègrybieja uz jus pilyugszonas pistot. Daniels utru reyzi lyndzies, ctemiey tu wiei por dinas diesmit, jo hyusim mies por taydu ļayku pi dorza wirynia un ijudienja kudoki, ne kaj eiti, tod tolak warexi darejt, kas tiew patiks. Pi-raugs tay padareja, un Daniela gudiga gry-

bieszona bieja izpildieyta. Un eystyn pier diesmit dinu waygi tus czetru bryugonu s̄ dorza wirynia un iyudinia bieja skaystoki un spryszoki, ne kay cytu bryugonu. Diwtureja patikszonu nu winiu gudigas taysnibas un diel to tim tay swietija, kad bieja wasi żoki un protigoki, ne kay wyssi cyti.

Babilona laudż, storp kotrym Z'ydi iks newalis palyka, bieja tay troki, kad nedzieywim obrozim, way mieža zwiêrym, kay diwim klanijos. Daniels, taysnigs kołps Diwa winayż runowa pretim tam, un nukowa rayzyusku leļu pats, kotram pogonu baznici gudu diwigu atdiewie; nu tō daudż apsykayto uz Daniela. Sasarunowuszy un winā pulki sagojuszy stojôs pred kieninu, un sacyis wissi: «izdud mums Danielu, aba tiewi nu kausim!» Kieniñsz redziedams, kad ji gryb por waru dabôt, izdiewie tym Danielu ar leļu sirdies żałoszonu; ti paròwie ju un mietie dubiē, iksz kotas bieja sieszy grozni uplesigi lowy, kotrym jau por sieszes dinas nediewie nikajdas barybas.

Iksz tōs dubies siedieja gudigs Daniels storpa lowu aplaysts nu wyssu laužu, bie na nu Diwa. Diws jam palicydzieja dubi lowu, un padareja, kad ti mieža zwiery niko jam slyktuma nedareja. Por garu ļayku sie dieyszonas iksz dubies isoka bods wordzyno Danielu, tama ļayka, kad grybieja Habakuks Profets sowim plòwiejim wyrynia nu dôrza un majzies nuniest uz tieyrumu; sacieja

angiels kunga uz winiu: «nunies tu edini az Babilonu Danielam essamam ikszan lowu dubes!» Habakuks atbildieja: «Kungs, eś uczynu ni ap Babilonu ni ap dubi lowu;» pieč tō parowis jū Engiels, porniesie caur gaysu itin kay auka (kay więś) un nułaydie ju iksz Babilona pi dubies lowu. Habakuks ayzaklidzie uz Danielu: «kołps Diwa! atjem maltieyti, kotru tiew Diws syutieis ir! Daniels sacija: «ok Diws! taypat tu ap manim ne essi ayzmiersis!» Pasycielis edie, un Engiels Habakuku atpakal nuniesie uz sowu witu.

Sieptieytâ dinâ atgoja kieniñsz pi dubies lowu «kab Danielu apraudotum, ayztō ju dyžan milowa un godowa, kad jau nadzieywoy, bet pasawierys ikszan dubieś, redzieja dubi Danielu siežamu lustigu un ne ayztiku storpa lowu, kay gonu storp wuszkom sowom un jarym un ayzaklidzie kieniñsz balsigi: «o

Kungs Diws Daniel! Tu essi leļs, un nawa cyta Diwa uz Tiewi!» Pisacieja tyuliń Da-

nielu nu dubis izwilkt, un tūs dubī tam
iswist, kotrej ju uz izgubeyszonas jo dziejwī
dawest grybieja un ti winā szaltī, ocumirkle
bieja nu lowu saplyukoti un apesti, un wyss
kienistie pazyna eystynu Diwu.

Kungs Diws kolpam Danielam apsłudy-
nowa daudź nokamu lito, ar kotrom warejō
sowu dzimumu prycot. Paweleja jam Diws
kad newalniki žydy por negaru ļayku atpakał
atiś uz sowu tāwu ziemi, un kad nu tō ļayki
pieć iziszonas czetr simti diewińdiesmit godu
Pestitoys pasaula atis. Kay zwaygnēš uz
diebbiessim, tay ir stypra apsuleyszona Diwa;
cinā gudā turim jōs un cierejam ar ticibu un
spadziewoszonu !

48. Izstatięszona por jaunu Jerozolimas un Baznicas.

Eystyns kieniñsz Persu ziemis, ar wordo
Cyrus, pasyta zam sowu waldieszonu kienist
Babilonu un Assyryas, iksz kotrom Izraelit
bieja newalniki. Kieniñsz tys pyrmā godā
waldiszonas sowas, pisacija iksz wyssas
mołas apsacieyt, «kotrys pidar pi laužu Diwa,
ħay tys it uz Jeruzolimu diel izstatięszonas
baznicys Kungam»; pisacieja taypat tim
newalnikim wyssus załta un sudobra traukus
atpakał atdut, kotrus bieja Nabuchodonozors
ayzjemis, un tu im dut, ko uz cieli sow
wajadzieyba bieja.

Ar taydu byuszonu daudź laužu uz Cha-
naan nu sowu apłaystu mistu otkon atgoja.

rieć tō sasałasiejōs iksz Jeruzalem. Baznicas-
kungi stabuleja ar stabulim un klidzie: «gu-
dynoit Kungu, ajstō is ir żeligs un ļobums
winia stow myużam!» Wyssi laudź klidzie
nu prycas, un tay isocie zamuszku nu jauna
baznicas, kota pasacieles skaysti un bogoti, tay,
kay Kungs Diws bieja caur Prosetim pisacieis.

Kad baznica Diwa pałyka pabieykta, isoka mistu Jerozolimu truponu izwilkt myura un budowot, kocz ar leļu worgu un izgayszonu. Pogoni grybieja par warym im iksz to por-szkodit; bet Z'ysi ar brūni ruka turedami dareja, un bieja wyssod gotowi izgult, un tay ar Diwa paleygu stōjos myury mista.

Z'ysi głobowa sowu istodiumu, kłanijos Diwam ticigi un eystyn, un dzieywowa mi-reygi un ar prycu sowā mołā.

49. Sieptini brōli Machabeuszy.

Pieć nekayda żayka ikryta Z'ysi otkon iksz graka taypat pałyka ikszan rukom sowu inaydniku, kay wuszkas iksz rukom cierpamus. Wyssusłyktos nu jus bieja Antiochs kieniñsz Syryas, tys pasyta Jeruzalem ar apgulszonu, aplasieja nu baznicas swatus traukus un grybieja wyssu dzymumu Z'yu par wary pispist uz aduszonu kłanieyszonu balwanim, uz aplayszonu istodyuma tawu un uz eszonu galis cyuku, kas im nu Diwa bieja ayzlikts. Daudź, sporojamus, żyka nu-wordzynot.

Kieniñsz Antiochs tayże żyka winu môti ar sieptinim dałym pred sewim atwiest un cyukas galu est; tî sacija: «Diws myusu ajzlidzie mums, newala un newarym mes tô padaryt;» tod pisacieja ar reykstiem szaustit un sist.

Iksz to atsasaucies wyssu wacōks nu jūs uz kieninia: «Łobok grybim numiert, nè kay

kù padarit pret istodyumu Diwa myusu tâwu.» Kieniñsz ayzdusmots por tu, żyka jam mieli izraut, ódu numaukt rûkas un kôjas atcierst. Pieć bieja nulykts uz uglu korstu un dzieywscapts, cyti broli un motie tû wyssu riedziejuszy ir. Nûmyra stipri.

Pieć to izwiedie utru uz mûku, tólök treszu, caturtu, un tay winâ dinâ numyra wyssi sieptini iksz mûku. Atsidiewies uz Diwa, pałyka ne nubayditi, un runowa wiel wydâ muku ar lustigu godoszonu ap dziejwi myużeygu. Pieć tus swâtu dału nugoja môtie uz mûku un upiereja druszy sowu dziejwi Kungam tay, kaj jôs dały.

Mili harni! igodoit jyus uz tò: «kad żobok ir numiert, ne kay grakôt!» un pi tò palicit, kad jyusus kas uz launa pirunót aba iwiest gryb.

50. Diws otkon paleydź.

Antiochs kotrys ni uz' Diwa, ni uz laužu neapgodowa, un tay daudź neželestibas bieja padareis, atroda por negaru żayku sowu strôpi, slykta slimiba apjemie ju, pywa wa-sała misa, torpi auga uz jô, smords goja nu winia, kotrys jam, un cytym bieja nepacitams, un tay numyra bez prycas ikszan grauszonas sowia slykta suzinia (sumnienis).

Un tay Z'ysi pałyka izruciejti nu w'na wyssu-slyktöka sowia inaydnika. Pieć to por nè kaydu żayku tureja kieninius nu sowas cilts, kotry rendieja ar wazu kieninia Z'yu,

bet uz goła apjemie jus Rymōniszy, wyssustaproks tułayk dzimums uz ziemis, un tureja wyssaukstōku rendieyszonu uz Z'ydu ziemis, pastatjeja uz jos leļu rendiejtoju, un tys swieszas ziemis ar wordu Herods, tureja wôrdu kieninia ar jns pawieleszonu.

Łayks atgoja, kur wâza kieninia nu Judubieja atimta un Pestitoys pasaula tureja atit, tie. Tys, kotru tay Diws winajs un skaystu por wyssu lelōku swietibu diel pasaula bieja pawieleis: Tys, kotru wyssas gudigas un swatas dwieseles, kay piestiszonas laužu, ir gaydiejuszas.

Atgoja, un **Winia** swats Wôrds ir (mies jū wyssod ar wyssu - paziemigu gûdu izsokom) **JEZUS CHRISTUS**.

GOŁS DALJS PYRMOS.

UTRA DALA.

Izstostieyszona Jauna
Istodiuma.

UTRA DALA.

Izstostieyszonā Jauna Istodiuma.

1. Zacharyasz un Ilža.

Zam waldiejszonas kieninia Heroda dzieywowa winā mistiniā kołnu - żydu gudigs un diwa bayligs baznicaskungs, ar wordu Zacharyasz, ar sałaułotu sowu siwu Ilžu; obi bieja rōmi un taysnigi pret Diwu un bez nupielszonas wydā launu un greciniku laużu.

Natureja ni wîna bârna: kas bieja diel winiu lela nuskumszona. Winajż żyudzie Diwa nu sirdź dybyna ap dâku; bet jūs żyugszona redziejos byut brieywi. Obi bieja jau iksz waca myuża. Wyss, kô siew, un tay kay un wyssas żobas dwieseles to įayka, wiel uz ziemies sulieja dadzieywôt, pidziszonās bieja pasulieyta Diwa kieninia.

Iksz tō dagoja eyle uz Zacharyaszu pi kołpòszonas baznicā; nugoja tod uz Jeruzalem. Baznicas kungi tułajk sowas atprowieyszonas ceremoniju dalej storp siewim ar burtu, un uz Zacharyasza kryta burta na bez zinis Diwa, upieret kyupinoszonu iksz noma baznicas. Zacharyasz aptierpts ar drebiem baznicas kungu, nugoja ar załta kyupielnicu ayz apsiedzinia (apsadzamu ijszonu noma) un dagoja

pi ołtora. Jau pasacieles kyupinoszona ar padiebbessim Diebessis, un laudź stôweja ajz apsedzinia un ļyudzie; kad sze Zacharyasz pa ļobay pusiey ołtora pamanija Engelu, un nusabieydos; iksz tō Engiels isoka runot uz winiu: «Nesabieystis Zacharyasz! towa lyugszona ir izklausieyta; siwa towa Ilża dzimdynōs daļu, un jam dusi wordu Jońs; tys piieldieys tiewi ar leļu liksmibu; un daudz prycōsis nu jo pidzimszonas, ajsto byuś leļs pret Kungu; wicyna un stypra dzierynia nebaudies, jau nu pidzimszonas byuś ar goru swatu pipildits, un daudź Izraelu pagryzs uz Kunga Diwa; iksz gora un ar spaku Elijsza pret Kungu pyrnok ijs un pigatawiejs jam laudź swātus.»

Zacharyasz ar godoszonu eystyn nugoja nu siewis; kab wiel turetu daļu dabōt, redziejos jam byut nēticama lita; diel tō sacija uz Engielu: «kas mān war pirūnōt? taypat es essu pawacs, un siwa muua iksz wacuma.» Engiels jam atbildieja: «Es asmu Gabryels, kotrys pret krāslu Diwa stow, pasyutieyts es asmu nu Diwa, kab tiew atnēstum tū lustigu wiesti! un kad tu munim wordim ne essi tīcieis, byusi māns leydz tāj dinaj iksz kotas tys izsapildieys.»

Engiels izgaysa, un Zacharyasz palyka māms (māmuls). — Ne wareja nu sowas dumoszonas dait pi siewis. — Laudź tułayk gaydieja winia, un nēwareja saprast, dielkō tay iłgi bieja nomā Diwa. Uz goła izgoja.

Pazyna tyoliń pieć ju kad kas neporprasts ir saticis, bet wińsz ni wina worda nēwarentja izsacit. Rodieja uz Diebessim, un diewie ar tu uz sapraszonas, kad tureja nomā Diwa parodieyszonu.

Kay dreyż dīnas jō pawinastis pasabieydzos, atpakal atgoja uz satū ar pylnu sirdi prycys.

Ar tu parodiszonu bazniejcā sōcas aprakstiszona pawieleta Pestitoja. Ku tieyroka ir myusu sirdź, tō mums byuś miłoka un spudrōka aprakstiszona swāta əp Pestitoju pasaula.

2. Marya.

Iksz Nazaret, možā Galilea mīstinia, dzieywowa ubodzie juniprawa mireygi, dzieywi sowu globowa, kocz bieja nu cilts Dowida kieninia, nu prācas ruku sowu; ubogs bumans (stolars), ar wordu Jezups, bet pi tō diwa bayligs, tureja jū sarunotu por siwu. Kay bieja ubodzie kas pi monta pasauliga, tay bogota iksz ļobuma, bieja swāta newayniba, un pi to posza pažiemiba, words jay bieja Marya.

Gaydieja ar leļu slopyuni atnokszonas Pestitoja nu dabbassu, eystin godowa ap leļu ļaymi, kotra tureja satikt jus laudź, un cielus atsymetusie nusleykusie iksz guda sowa Diwa siewiszka kambari pret Diwu. Tamā ļaykā dagoja pi jōs Gabryels, Engiels Diwa, un sacija: «Essi swieycynota Marya Ŝelestibas pylna! Kungs ir ar tiewim, tu essi swietita storp siwitem!»

Marya nusabieydos pasawerusia uz winia, un wayrok wiel nu jô runas, un godowa iksz siewis, ku tiey paswieycynoszona tur iksz siewis.

Engiels sacieja tolok: «ne bieystis Marya! atrodusie essi želestibu pi Diwa: byusi por moti Dâla, kotram dusi wordu **JEZUS**. Tys byus lełs un dałs Wyssu aukstôka, un Kungs Diws duś jam krâšlu kienistis Jô Tawa Dowida, un is waldis cilti Jakuba myužam, un Jô kienistiej nebyus goła un rubieża!»

Rôma jumprawa, kocz jau Jezupam bieja saprycata, ne godowa taypat ni ap kaydu sayszku ļaulibas; nu Jumprowas tod ayzsikauniejszonu sacieja: «kay tys war byut? kad es ni wîna wiel wieyra nezynu?»

Engiels sacieja: «Gors swâts uz tiewis atnokš, un styprums Wyssu aukstoka apims tiewi; dielto wiń tys swats barns byus nusaukts dałs Diwa. Un raugi, Ilża radinica

towa, iksz wacuma sowa pidzimdinôs dału, ajsto pi Diwa ni wina lita newar byut neispiejama.» „Marya nusalicie pipildieyta ar gudieybû mlibas Diwa, un sacieja: «es asmu kołpyunia Kunga, ļay mań nutieyk, kay tu essi pasacieis.» Un Engiels atsastoja nu jôs.

Ap kotru profeti nu sieniju ļayku stodieja, tô tagad atnôkszonu Engiels śladino-wa, un wyssu-tieyroka un wyssu-paziemiga jumprawa iksz Izraela bieja izłasieyta por moti Pestitoja pasaula.

3. Marya pi Ilżas.

Tamâ poszâ ļaykâ cieles Marya, un stiedzieś mudry por koluym pi sowas ciotkas Ilżas nunèst tu prycigu wiesti, kab obijas waratum rayzie prycotis.

Piec treju dinu ciela īgôja pieszki sâtâ Ilżas, swieycynowa jû, un suleja jay ļaymiu uz tôs ļaskas, kotru gudiga Ilża nu Diwa bieja pajemusia.

Tamâ ļayka, iksz kotra Ilża tu suleysonu pajemie, apgayszota pałyka nu Gora swata, kotrys ju apgaysmowa, kopiec Marya atgoja; tod pipildieyta ar gudibu sacieja uz Maryu: «ok swietita tu storp siwom! Nu kurnis tys, kad motie Kunga muna mani aprauga? Swietita tu essi, kad tu ticiejusie essi! wyss, ku tiew Kungs ir pawieleis, byus izpildieyts.»

Marya dzierdiedama, kad ju sauc por Môti Kunga, ayzagodowos ap tu, kad Diws ne tikwin jay pasłapszonu Ilżas, bet tayże

Ilżaj jù byut por môti sħudinowa. Jōs pryc
un liksmiba wayrynowos, gors jōs pasaciele
uz Diebbiessim, sirdż jōs izsaleja nu lustis;
isoka tod balsigi Diwam patieykt, un jos pa-
tieykszona pałyka por dzismiu guda.

«Tieyé muna dwesele Kungu

Un gors muns nusaprycywos
Iksz Diwa Pestitoja muna.

Aysto paziwieres uz pazamoszonu

Kołpyunias sowas. Diel tō mani sauks
por swietigu wyssas cilts,

Aysto mań leħas litas padareja kotrys
warygajs ir: Un swats ir Words winia.

Un želestiba jō nu cilts da ciltiāj, kotrys
bieystas winia.

Padareia stiprumu ar ruku sowu, iztreńcie,
kotry lepniki protâ sowâ.

Numietie ziemie warygus nu auksta krasla,
Un paaukstynowa ziemigus.

Ołkonus pipildieja ar ċobumu, Un bogotus
pamietie tukszus.

Piāmie Izraēlu kołpu sowu, Igodowis
uz sowas želestibas.

Kay ir runowis Tawim myusu Abrahama
un jō barnim uz myužu.»

Kay tieyra dwiesela bieja Marya, kad taj
iksz Diwa ar ċobu grybieszonu un swâtu pry-

rotis wareja. Lustie Diwam, tiey tay skaysta
dabbassu pukie, ayzzid tikwin nu tiejras sirdż.

Marya bieja ne tōl por treyś mienesis
pi Ilżas. Kutikwiń wareja izsaszkiert wina
nu ûtras, ajstō leħa jus bieja obieju liksmiba
iksz Diwa un winas utras miliba.

4. Pidzimszona Jonia.

Zacharyasz un Ilża aptureja eystyn dâlu,
kotru im Diws caur Engielu bieja pawieleis.
Obi pijemie tu barnu por leħu piminieszonu nu
Diebbiessim, un bieja pipildieyti ar milibu pi
Diwa. «Tû liksmibu, sacieja Ilża, padareja
mań wiel Kungs iksz muna wacuma!»

Radiniki un kaymuni Ilżas prycowos rayzie
ar winu, un grybeja, kab barnam dut wordu jō
ħawa; bet Ilża sacieja: «na! byuś jam words
duts Jońs.» Radiniki atbildieja: «raugi, ni wins
iksz towas radnies tay nesaucas!» un goja uz
ħawu, kaydu wordu gryb tam barnam dut? bet
taws bieja wiel leydz tam ħaykam māms; paie-
mie tod galdiniu un parakstieja wiersum winia:
«Jońs ir jō wôrds.» Tay ba Engiels bieja
baznicā pisacieis. Wyssi breynôwôs tam.

Un tyuliń, kad Zacharyasz wôrdu sowa
daħla bieja parakstieis, un wyss, ku Engiels
ap pidzimszonu tō barna bieja pasacieis, iz-
sapildiejos, izrunowa balsigi, un ar leħu ju-
szonu isoka Diwu prycigi gudynot, un pyħns
Gora swâta sacieja Zacharyasz:

«Łay byus Kungs iztieykts, Diws Izraela
kad sowus laudż apraudzieja!»

«Tay caur muti sowu swatu Profetu, kotre pret seniem ļaykim bieja, tū pasaciejuszy.»

«Wińsz mums gryb izpiestit nu myusu inaydniku, un nu ruku wyssu tus, kotre mums ne iriedz: Wińsz gryb želestibù, kotru myusu tāwim bieja padareis, diel myusu atjaunôt, grib byut igodigs uz sowaś swātas sadareszonas, turet pizwieresonu, kotru myusu tāwam, Abramam, un mums idut, kab meś izrauti nu ruku myusu inaydniku, bez bayleś winiam kołpótum, un iksz swietibas un taysnibas pret winiu itumem por wyssas dīnas dzieywis myusu.

«Un tu biernińsz munś! runowa tolok atsigryzis uz mozu Joniu Zacharjasz: tu byusi nusaukts Profets Wyssu-aukstoka: ajsto papryksz isi Kungam. Jam tu cielu taysisi, Jó laudż uz pazieyszonu pestiszonas dawiesi, kab dabotum atlayszonas grāku, leydz leļas želestibas Diwa myusu, kotreis tagad jaunu dabbassu ausekli uz mums speydit diel apgaysoszonas tus dałayż, kotre iksz tymsibom un senia nowieś sed, un uz taysiszonas sulu myusu iz cieli mira.»

Wyssus klot essamus pipildieja swāta ciereszonā. Ti, ku ap tu dzierdiejuszy ir, breynowos, un waycōwōs, kas nu tē bierninia byus? «raungi, rukā Kunga redzama ir ar winiu.»

Mozajs Jońs auga, un bieja ciszy skajsts un miligs. Niko barna nētureja iksz siewis, bieja roms, einigs un gudrys, un ne por garu ļayku parodieja stypru goru. Missa jō bieja citā, pyloa wieselibas un dzieywis, ajsto jo

dzimdynotoi diewie jam tikwin ciszy sprostu rdini, un pawyssam nikaydu stypru un korstu dzieryniu, kay Engiels bieja pasacieis.

5. Pidzimszona Jezusa Messyasza.

Jezups nezynowa wiel nikô ap tu, kas ar Maryu bieja nuticis, bet Diws winiam izsloodinowa taypat tu paslepszonu. Sapynā pasarodiejos Engiels Kunga, un sacieja: «Jezups dałs Dowida! pajem sowu sīwu Maryu pi siewis! Winia ir por mōti daļa Diwa, un tū jōs daļu tury Jezus pasaukt: ajsto Wińsz sowus lauds nu grāku izpiestis.» Jezups padareja, kay Engiels bieja pisacieis; paiemie Maryu pi siewis, un obi dzieywowa iksz Nazareth, pylni patieykszonas Diwam, iksz sadariszonas, milibā un newajnibā kay Engieli Diebbiessis.

Jezups un Marya kas dīnu gaydieja pawieszonas Diwa litas. Tamā ļaykā izgōjusza bieja pisacieyszona nu Cezara Augusta, kad wyssi laudż Ryma Kienistis byutum sarakstieji; tod ikwins tureja it uz tu mistu nu katra jō cilts pagoja. Jezups un Marya, kad bieja nu cilts Dowida kieninia, wajadzieja uz Betlehem mīstu pidzimszonas Dowida, nuļaystis. Tay tōls cielsz tamā ļaykā bieja winim gryuts; wińprotigi obi paklausieja Cezara, un ļaydies pa cielu.

Atgōja ciszy 'wieli wokorā uz Betleemu, kur jau daudż laužu sasałasiejuszy bieja uz roksta. Jezups dieļ sewis un diel sowaś siwas mekleja wītas, iksz kotras por nakti

palikt waratu, bet wyssur winim jōs atrunowa, nikur im witas wyssu možokas nedāļydie, kur warejuszy byut porguliet.

Tod iksz leļas bieja nenuryszonas. Pikususzus uz ciela nakts ayzgoja, wyssas durowas pret winim bieja ayztaysieytas, bet byudami nurimsti un porstodami uz tō wyssa ku Diws winim padareja, pawýssam atsidewie iksz Jo walis.

Pi goļa mistinia bieja wīna dubie pida-ryga gonim tōs apkaymes diel nusylkszonas un por stali diel jūs lūpu; tamā dūbie īgoja un jama por nakti pałyka.

Un tie muni barni: (kas tu skayta ļay ļabi gōdoy, un kas ap tū dzierd ļay siew ļabi īgodoj!) tie uz tōs wītas, atgoja JE-ZUS CHRISTUS, Daļs Diwa uz pasauli; Diwam ļay byuš guds un patieykszona por tū por wyssu myuzu!

Marya ityna berniuu teytowos, un pagul-dieja ikszan silles, ayztō ļobokas witas nē bieja.

Iksz taydas nabadzieybas, ļaykā romigā nakti, bez leļas gudibas pīdzimis ir Daļs Diwa godus czetry tyukstuszu pieč radiszonas pasaula, ayztō tayda bieja wyssu swatōka wala tawa, pretiiga ejstiń gaydoma pieč pasaulgū godojamu laužu, bet sadariga ar wyssom Diwa pawieleszonom. Wyssaydz leļums ziemis acis Diwa ne tur dorguma, un kienistē, kotru JEZUS atgois ir ayzlikt, nikas newarts ir, kay tikwiń ļobuns un swietiba Diwa.

6. Goni pi silles.

■■■ au bieja wiel nakti, ikszan Betlehem wyssi guleja, tikwin cytī ubogi goni bieja wiel teyruma turedami naktis sorgoszonu pi sowu ūpu; ti bieja nu dwieselis ļobi, sīrdź romas un diwagudigas, kay Dowids, kotrys tayže citkort uz tus drywu (tieyrumu) un likniu wuszkas bieja ganieis.

Kad tay ļaykā tysas nakts rejzie sorgoszonu stowieja, raugi sze pieszki stojoši Engiels Kunga pret winim leļā gudibā Dabbassu, un dabbassu gayszums un spudrums jus apjemie un leļā bayle apkiere. «Nesi-

bieystat, sacieja Engiels: ayztō sze es jums leļu prycu slūdinoju un liksmibu, kotru por bidrim tur byut wyssi laudź Izraela. Szu-diņ nakti mistā Dowida pīdzimis ir jums Pestitoys, Chrystus Kungs! Zieymie, pa kotrom pazieysat, byus tiey diel jyussu; atrasit berniniu, aptieytu tieytowos, un pagul-dieytu silles iksza.»

Tyuliń ku tū Engiels bieja pasacieis, pa-syrodiejos leļs pulks Ēngielu swātu, wyssi izteycie Diwu un dzidowa winiu dzismi swātu: «Guds Diwam uz aukstuma, mīrs

laudim wiers ziemis, kotry ir ļoba prota!» Nikò lieydzona tam nikod wiel goni ni dzierdieja ni redzieja, tod pipildieyti bieja ar liksmiu breynumu.

Engieli pasacieles otkon uz Diebbiessim. Goni runowa wins uz utra: «eyma, un skubyniojames uz Betlehem, kab tur redzietum mies, ku mums Kungs ir sludinowis!» Nugoja mudry, atgoja pi tōs winim zinomas dubes, atroda tamā Jezupu un Maryu un iraudzieja ikszā silles por wissim wyssu miligōku un wyssu jaunōku berniniu. Ar romu un swātu ciereszonu dagojuszy pi berninia, izsidabowos winiam ar sirdz patykszonu, un ne wariedami sotni byut tay miligāj un reszāj redzieszonaj.

Marya un Jezups breynowos, kad ap pidzimzonu to dabbassu bierninia jau ti swati wiejry zyna, un jus prycā wiel bieja leļoka, kad dzierdieja gonus stostamus, kad im tū pats Engiels Diwa bieja pasacieis. Wissi reyzia prycowos liksmōwos, un gudinowa Diwu.

Goni atpakał nugojuszy otkon pi sowu ļupu, pateycie Kungam por tu, apsacieja ap tū nutikszonu tolok, un ikwins dzierdiedams pipildieyts bieja ar breynumu. Bet Marya ikwinu wordu globowa, pasaciejtu nu gonu un apgodowa jus ikszan sirdies.

Tayže un mies ļay nosojam ikszan siržu myusu tū swātu nutikszonu, kay Marya dareja un ti kotry ir ļoba prota, turies nu jos leļu prycu un liksmību, ayztō diel jus ir pestiszona iksz Jezusa.

7. Statieyszona JEZUSA Baznicā.

Pyrmo iziszona Maryas pieć pidzymdynoszonas jos dāla bieja, uz baznicu, ayztō tay pisacieja istodiums Moyžesza. Marya izpildieja tu iksz pažemibas un paklausieyszonas, ar leļu ceribu un Diwa-gudynoszonu igoja baznicā Diwa, un tur pret Tāwu dabbassu jo pidzimtu daļu turiedama uz sowom rūkom statieja, atnesie taypat kay bieja istatieszona, upieru ubogu, tys ir poru jaunu boļu, ayztō jāra uperiet newarieja, un kad Marya upereja nu sirdis tys wayrok Kungam patyka.

Baznicaskungi un laudž, kotry redzieja barnu staticjtu baznica, nepazina un nezinowato, kas, tys por barnu bieja, ayztō kad tikwin ne wissim ikszan Jeruzalem bieja dewis ziniu ap tu Diws.

Tamā ļaykā dzieywowa gudigs wacis ar wordu Simeons; wiñsz, kad bieja diwa gudigs un Diwa bajlejgs, ar leļu nuskumszonu, gajdeja iprycynoszonas Izraela, un Pestitoja laužu. Gors swāts, kotsys ikszan jo bieja diewe jam pawieleszonu, kad pyrmok nowis ne dagajdies, kolejt Chrystusa, Itrejta Kunga neredzes.

Tamā szalti, kad Marya un Jezups wiel ar barnu Jezusu baznicā beja, nu iszkigaš pamudinoszonas Gora swāta, kay tikwin Simeons barnu Jezus iraudzieja tyuliņ iksz winia pazyna nōkamu Pestitoju; pajemie tu swātu bārnu uz sowom rukom, un pacielis acis uz diebbessim ayzaklidzie: «tagad Kungs! paļayd koļpu

towu iksz mîra numiert, kay mań biei pawieleis, ayztô jau eś assmu redzieis ar munom acim pestiszonu, kotru tu essi satajsieš del wyssulaužu, gajsmi uz apgaysmoszonas pogonu un spryszumu towu laužu Izraela!»

Pieć tò atsigryzie wacayś uz Maryu môtiu un sacieja: «sze tys barns byuś por ziniu pretim numonieyszonas; daudź palejdzies uz pakryszonas ikszan Izraela, un daudz uz pasicielszonas. Gôdoszonas daudź siržu byuś zinomas. Towu cystinu dwiesielî Zubyns caur porsis!»

Kad tu ir runowis Simeons, atgoja taypat Ania ostundiesmit czetru godu atraytie, kota iksz diwa gudibas un gudinoszonas ir dagojusza waca myuža. Diws zam jos smiertis grybieja wiel tu jaj prycu padarit, kab Pestitoju redzietum. Reyzie ar Simeonu iztejcie Diwu balsigi un izsłudinowa citim ļabi godojamim, ku bieja redziejusia. Diws ar ļobu protu dudas tim pazieyt kotry jo meklej.

8. Gudry wiejri nu Austruma ziemis.

Pestitoys atgoja uz pasaula, un tikwin moz ļobu dwiesielu prycowos nu to iksz romuma, lełoka dala ikszan Jeruzalem un iksz Izraela nezynowa nikô ap tu, bet Diws grybieja wayrök laudim pidzimszonu sowa dala apsłudinot.

Nesiwiltigi atgoja nu tolinis mołas, esamu tamâ posie kur saula ļac, pazieystami ar gudrybu trejs wiejri uz Jeruzalem. Pyrma jûs waycoszona bieja: «kur ir jauus pidzimis

kieniñsz Z'yu? meś essam redziejuszy jo zwajgzni, un atgojom jam pasakłaniejtos.» Atnokszona tûs skaystos wiejru un jûs waycoszona padareja leļu runu iksz Jeruzalem; kieniñsz nusabieydos uz sowa leļa krasla un wyssa Jeruzalem nusabieydos reyzie ar winiu, ayztô netureja ļobas suzinis (sumnienis) un kieniñsz pi to bieydos, kab neizgubiejtu sowu kruni. Bezdiwigs trejsiej, kur ļabigs liksmojas. Nikas nemocieja Gudrim uz jus wajcōszonas atsaciejt. Herods pisacieja wyssu mudrök aukstokâ sowâ numanijâ Wiersnikim, Baznicas Kungim, un lełokim rakstitoim sait, saaycynowa jus pi sewis un waycowa kur Chrystus turietum pidzimt?

Tiey numania atbildieja: «ikszan Betlehem, ziemie Judu, ba ir paraksts pi Profeta Micheasa, kad tu Betlehem, ziemie Juda, nikay ne essi tu mozôka nu mistu princu Judu, ayztô nu tewis izis walditojs, kotrys laudź munus waldiejs, un kota atnokszona ir nu isokuma un nu diu myužybas!»

Pieć ataycynowa Herods paslepsz (klusam) tûs Gudrûs pi siewis un waycowa winius, wyss eystini, ap kaydu ļayku winim tiej zwaygnie pasyrodiejos? ti wieyri pasacijsa jam tu taysnigi. Pieć tò atlajdie jus uz Betlehem: Eytie tur, sacieja uz winim, izkłausiniejet tik ļabi ap bârnu, un kad jû atrasit, tod mań pasokot, kab un eś tur waratum nusyłajst un pasyklanieyt. — Bet wiñsz tu tikwin pasacieja nu izgodotas wiltibas, ayztô

jau bieja pyrmok pi sewis nulicis barnu to paslepsz atrast un nukaut.

Gudri wiel nakti izgojuszy ir uz Betlehem, ktrys mistiñsz tys tikwin por diwi jyudzas toloma nu Jeruzalem. Te izsiszkierie padebesis (tyuēs), ktry tamā ļaykā debbessis bieja apsaguszy, un otkon iraudzieja sowu zwajgnai uz padebhesim stōwamu skaystu un spudru. Ittin tej jauka zwajgznia dabbassu godowa kad it pret winim, un stojoš wiersum sātas, kur Marya ar barnu bieja, kay byutum grybiejsia winim pasacyt, kad «te ir!»

Pryca Gudrūs nu to bieja neizsokamr lela. (Baznieyca tūs trejs gudrūs sauc po Treykieniem.)

Igoja tur ti, un atroda barnu ar Maryu Moti jō; tod pakrytuszy uz sowu cielu klanijos barnam. Pieē atwieruszy sowu montu dewie jam iksz piminieszonas, zaļtu, wyroku un myru. Winiu sirdies pipildiejtas bieja ar prycu nu

redzieszonas bierninia un ar patieksonu Diwam, ktrys im palejdzieja ju atrast un paziejt.

Uz goļa nugoja trejs Gudry uz atsypyuzonas. Leydz ar gaiszu utrā dinā grybieja Gudry pi kieninia Heroda ayzit un sowu prycu jam izstostiejt, bet Diws, zynodams launigas godoszonas Heroda, pisacieja gudieggim Gudrim caur sapunu, kab wayra pi Heroda ne ayzitum. Paklausija pisacieyszonas Diwa, un uz sowu zemi gudinodami Diwu, pacytu cielu, nugoja atpakał.

9. Biegszona uz Egiptu.

Ne pacizdams gaydieja Herodts atsigryszonas atpakał. Gudrūs; uz goļa redziedanis, kad jo gaydieszona ir breywi, izdewie bayligu pisacieyszonu, kab wyssus puyszkius, neturamus diwieju godu, iksz Betlehem un suplok essāmu apkaymiu reyzie nukantu, ba godowa, kad ar tu byuszonu ti neiradzami barni eystin jo zubyna neizbieks.

Bet Diws, ktrys zyna wyssus dorbus un godoszonas laužu un mōk jūs samaytot, migā nusyutieja pi Jezupa Engielu, un tys uz winiu sacija: «celis! pajem bārnu un mōti jō, un biedź ar tim uz Egiptu! tur dzieywoy, kolejt tiew otkon pasacieyszu, kad Herodts to barna mieklejs, kab ju waratum nukaut.

Jezups tyulin cieles un nubaga ar bier-niniu un ar mōti wiel ļaykā tymsas naktis; bieja tys eystyn gryuta lita diel jūs, bet Diwanī tay patyka, ku tikwin darejuszy ir ar paklausiejszonu un ar patieksonu Kun-

gam, kotrys newaynibu, turiedams ju wysod iksz sowas globoszonas, sorgoy.

Egiptā bierniñsz Jezus bieja bez rupiestis. Bet ti slabkauni wieyry, kotrūs Herodts bieja izsyutieis, pieszki uz Betlehem atgojuszy, ar tūdini, un kad bieja Jezus diwipacmytā godā, płykim zabynim mīdzies wyssōs sātōs un pajemie winiu taypat ar siewim, un kocz tys dziewōszonuōs, un newaynigus bārnus nu cielsz bieja tōls, taypat goja ar prycu. Kay roku un nu motiu kryuszū atraudami ir koju wuszy. Ach kas tur por klikszonu un raudōszonu bieja reyziā mōtiu un bārnu !

Godowa tys bezdiwigs kieniñsz, kad byuwaldiniks sowas kranis; bet eiszy apsymonijos; jo zubyus bierninia Jezusa Egipta newareja dasniekt, un por eik godu pieć to dorbowiejōs izgubieja sowu dzieywi un gudibas kraslu.

Pieć smiertis Heroda pasyrodiejōs Engiels. Kunga Jezupam sapynā ikszan Egipta un sacyja uz winiu eceliś un pajem bārnu un jo mōti, un ey atpakan uz ziemi Izraela, ayztō ti, kotrū tu bārnu grybieja nukaut jau ir izmyruszy.

Kad Jezups cielā pi rubeža bieja, pi ziemies Izraela, dabowa eaur Engielu siewiszku pisacieyszonu, kab nusyłaystum uz Galileju.

Un tay pieć garas nabyuszodas otkonugoja Jezups un Marya uz sowu tāwu mīstu Nazareth, kur dzieywowa iksz rōmibas nu prācas rūku sowu, un izgħobowa ar ċipgu starowoszonu idutu im barnu nu Diwa. Z'elestiba Diwa bieja ar winim.

10. Diwipacmitā godā Jezus Baznicā.

Jezus auga sātā dzymdynotoju sowu iksz Nazareth, bieja barns pylns Diwa mīlibas un dabbassu gudrybas.

Jezups un Marya goja kas gods leldinias wādiniāt uz Jeruzalem, tū pisacieja istodiums dziewōszonuōs, un jekk bieja Jezus diwipacmytā godā, jekk wareja tys pakustynot, kad iraudzieja bāznienu, iksz kotas pyrmu rejzi igois, bieja jekk pipildits pawyssam ar diwa gudu, ar prycu un ar diwa patieykszonu !

Dinas swadinias pasybiedzieś, Jezus karnejōs wiel ikszan Jeruzalem, un tie eystin wyssod baznicā.

Iksz tō jō dzimdinotoi jau byudami iksz dela pamanieja, kad Jezusa pi jus nebieja, kotrūs bez jus pawieleszonas nikod nu jus neugeja; pyrnu diu ciela wokorā ikszan kruga wnyċowa wyssu radiotku ap winiu, bet nikas ap ju nemocieja pasacit. Ach ! kawże porsybleydos dzimdinotoi, ar nuskumszonu sirdis tsagryzie otkon obi uz Jeruzalem wyssur

winia mieleja pa wyssim celenim un štom t
cik lela mistâ, un wajewa ap winiu iksz pulks. Tayks jau atgoja, kotrâ Jezus Chrystus
cik tyukstuszu laužu. Treszâ dinâ nugoja u (wyssim redzieyt) gryb leļus dorbus atpier-
baznicu, un sze iraudzieja puyskinu JEZUS. Jonas laužu ciltis pajemt uz siewis, un Jońs
wydâ storp mōcitoim, klausijos, waycowtareja pisacieyszou sirdieš Izraela laužu
jūs un waycoszonas. Pulks laužu sasyłasiejo gatawot uz pijimszonu Pestitôja.

apleyk winia. Wyssi klausija ikwina word. Taypat Jońs porlaidie da szam ļaykam
izejamu nu mutis jo un breynowos nadzierowus jaunus godus pats wins, dzieywowa
dietaj gudrejbaj to barna.

Motie Jô, kotra por tas dînas tik rupiestawas aycynôszonas. Bet pajemis Diwa pisa-
un nerymszonas diel winia ir panasusie, sajeyszou, kab sowu wiersnibu mōcibas isôkieja
uz winiu: «muns daſ! dielkô, tu \essum; diel to izgoja nu dzileyga tuksznësi
mumis tay padareis? raugi! tows Tâws iksz apkaymies upis Jordana, kotra jau way-
es, essam tiewi ar bâdu ar soiem mielejk nu dzieywotoim ir apimta.

juszy!» Bierniñsz Jezus atbildieja rômig. Jońs nosowa drebis austas nu saru kamela
un miligi: «Way tod bieja wajadzieyba mañ siksnaſ justu apleyk sowu tukszumi. Edie
nis tay ilgi mielejt? woy nazynot tô, kad mañkwin taydas litas, kotas tuksznësi wareja
iksz Tâwa muna sâtas wajag byut? tabot, sewiszki madu mieža, un eystynu ryktiu

Ach barni! tys words daudž zieymoj. Elus syssinius; nu ołuta smiele siewdzieryni;

Nu Jeruzalem atsigryzie otkon Jezus užubie iksz radzis bieja jam por ustubu.
rômigu ustobu sowu dzimdinotoju ikszan. Kad Jońs isôka iksz wyssas apkaymies
Nazareth; tur porlaidie sowus godus jaunus Jordana (wyssim dzierdieyt) mociejt ún mo-
un eystin tie ir wyssuskaystôks paraugs diebas turet, sacidams: «dorot pakutu, ayztô
jyussu, barni muni!

Igodoit siew nutikszonu jaunibas Jezus aociejbâs klausieja, un isoka stípry pasy-
sze tamûs eysûs wordus aysysledz, kotry provieyt, krystieja Jońs ar iyudini, por ziey-
tay skań: «Jezus bieja sowim dzimdinotoim, kad wydâ ir nu grâku aptieyrejti.
paklausigs; un auga iksz gudrybas un mili. Dieltô tam tikwin, kotrys stípry un ey-
bas pi Diwa un laudim, kay un iksz myuža styn pasyprovieyt gryb, ir tayže un tagad

Barni! essat jyus winiam leydzoni ikskieniste dabbassu klot.
jyussu jaunibas, un cytie pieč jo. Wiñsz ir Pasyrodieyszona Jonia padareja leļu īgo-
jums por paraugu paduts, nikas cyts. Ju. Ne tikwin dzieywotoim mołas wiersum

11. Jońs tukszniesis.

Tayks jau atgoja, kotrâ Jezus Chrystus
cik tyukstuszu laužu. Jonas laužu ciltis pajemt uz siewis, un Jońs
wydâ storp mōcitoim, klausijos, waycowtareja pisacieyszou sirdieš Izraela laužu
jūs un waycoszonas. Pulks laužu sasyłasiejo gatawot uz pijimszonu Pestitôja.

atsz rômiga tukszniesi un gatawiejôs uz so-

Motie Jô, kotra por tas dînas tik rupiestawas aycynôszonas. Bet pajemis Diwa pisa-
un nerymszonas diel winia ir panasusie, sajeyszou, kab sowu wiersnibu mōcibas isôkieja
uz winiu: «muns daſ! dielkô, tu \essum; diel to izgoja nu dzileyga tuksznësi
mumis tay padareis? raugi! tows Tâws iksz apkaymies upis Jordana, kotra jau way-
es, essam tiewi ar bâdu ar soiem mielejk nu dzieywotoim ir apimta.

juszy!» Bierniñsz Jezus atbildieja rômig. Jońs nosowa drebis austas nu saru kamela
un miligi: «Way tod bieja wajadzieyba mañ siksnaſ justu apleyk sowu tukszumi. Edie
nis tay ilgi mielejt? woy nazynot tô, kad mañkwin taydas litas, kotas tuksznësi wareja
iksz Tâwa muna sâtas wajag byut? tabot, sewiszki madu mieža, un eystynu ryktiu

Ach barni! tys words daudž zieymoj. Elus syssinius; nu ołuta smiele siewdzieryni;

Nu Jeruzalem atsigryzie otkon Jezus užubie iksz radzis bieja jam por ustubu.

rômigu ustobu sowu dzimdinotoju ikszan. Kad Jońs isôka iksz wyssas apkaymies
Nazareth; tur porlaidie sowus godus jaunus Jordana (wyssim dzierdieyt) mociejt ún mo-
un eystin tie ir wyssuskaystôks paraugs diebas turet, sacidams: «dorot pakutu, ayztô
jyussu, barni muni!

Igodoit siew nutikszonu jaunibas Jezus aociejbâs klausieja, un isoka stípry pasy-
sze tamûs eysûs wordus aysysledz, kotry provieyt, krystieja Jońs ar iyudini, por ziey-
tay skań: «Jezus bieja sowim dzimdinotoim, kad wydâ ir nu grâku aptieyrejti.
paklausigs; un auga iksz gudrybas un mili. Dieltô tam tikwin, kotrys stípry un ey-
bas pi Diwa un laudim, kay un iksz myuža styn pasyprovieyt gryb, ir tayže un tagad

Barni! essat jyus winiam leydzoni ikskieniste dabbassu klot.

Jordana, bet eystyn wyssâ Jeruzalem. Nôj parakstitu.» Un uz karawieyru sacieja: «ne-wyssas Juda ziemis izgoja laudź pi wini dorot nikam por wari, ne apsyudzat niko iksz tuksznësi. Wyssi lyudzies, kab jus apkrystum, un wyssi izpazina (izspowiediejo) iksz tô, kad jo klausitoi eystin ap pas-yowieyszonu dumowa, igodowa siew ap

Atgoja taypat burtiniki un wiltiniki Fa-ryzeuszy, kay ti neticigi Saducieszy ar sa-maytotom sirdiem; ti, kad neturieja eystym. Prôta pi krystibas pakutas, diel to sacyit uz winim grozni un ar aysidiekszonu:

«Jyus ciltis szkierzuta, pasokat: kas jn̄ izmocieja (ar tû byuszonu) atejamam sudanuz uz pakutas pigatawieyty; bet Wiñsz stropes atbiekt? atnësat łobus auglus pakutas Jusus. ar guni, aba ar goru swâtu krystiejs.»

«Un nesokat poszy uz sewis, Abraham ir myusa pirmays taws: ayztô es jums sokuories sowu klojumu. Diws tur spâku, tayże un nu tus akminiu. Diws tur spâku, tayże un nu tus akminiu. barnus Abrahama izwiest.»

«Cierwis diel pacierszonas saknia kûkâ ja-ir pigatawiejts; kûks, kotrys nikayda augla-łoba neizdut, byuś izeiersts un gunî imasts.»

Kad daudź pakustinotu un ar mociejbom Kad wyssi laudź dewes apsakryst, at-jo pamudinotu un piwaratu uz łobas apieja tayże Jezus nu Nazareth pi Jonia uz jemszonas pasypowieyszonas bieja; waycoordonu, kab jô apkrystum, un kad grybieja wa winia cyti, kû tagad turym darejt, kas upiê iit, ayzturats bieja nu Jonia, ar tagan ir jôdor? Jońs sacieja: «kotrys tutysu dziloku cînagudu, kotrys sacieja uz diwi sworkus, łay wînu dot nu jûs tam koñiu: «eś wajadzigs assmu, kab byutum nu trys netur niwina; kotrys tur wayrog barywis apkrystits, un Tu ey pi manis?» bas por sowu wajadzieybu, łay taypat dora! Tayże muytiniki un karawieyri atgoja uz waycowa winia: «mocitoys, ku mieś turym darejt, ku mums jôdor?» Jońs atbildieja to, mujtnikim: «naplesit wayrok por tu, ku turim nuki,

» Un uz karawieyru sacieja: «ne-tetaysnigi un essat stôwigi uz jusu moksas!»

Iksz tô, kad jo klausitoi eystin ap pas-yowieyszonu dumowa, igodowa siew ap Chrystu un godowa, kad Jońs war byut ir Chrystus; tod tułayk sacieja Jońs: «Tys kotrys tyuliń pieć manis atiś, ir warygôks por mani: eś ne esmu net godnys jô kurpiu izraysiajt siksuniia.»

«Es tikwin krystijo ar jyudini, kab jyu-izmocieja (ar tû byuszonu) atejamam sudanuz uz pakutas pigatawieyty; bet Wiñsz stropes atbiekt? atnësat łobus auglus pakutas Jusus. ar guni, aba ar goru swâtu krystiejs.»

«Wiñsz tur watuwu iksz rûkas, un iz-apdzasamu.»

12. Krystiba Jezusa un nusatayszona uz tuksznësi.

Kad wyssi laudź dewes apsakryst, at-jo pamudinotu uz łobas apieja tayże Jezus nu Nazareth pi Jonia uz jemszonas pasypowieyszonas bieja; waycoordonu, kab jô apkrystum, un kad grybieja wa winia cyti, kû tagad turym darejt, kas upiê iit, ayzturats bieja nu Jonia, ar tagan ir jôdor? Jońs sacieja: «kotrys tutysu dziloku cînagudu, kotrys sacieja uz diwi sworkus, łay wînu dot nu jûs tam koñiu: «eś wajadzigs assmu, kab byutum nu trys netur niwina; kotrys tur wayrog barywis apkrystits, un Tu ey pi manis?» atbildieja: «łay tys tikwin tagad nu-» ô pidar mums, kab mieś ikwînam » m pazadutum; tod Jońs nûstôja » s pałyka nu winia iksz Jor-

Kay tikwin Jezus bieja nukrystits izgoja nu upies un ļyudzie; tamā szalti atsādarejot wiersum winia dabbassi, Gors swāts redzey skraydieja wiersum Winia uz czamā boļuža un bieja dzierdiejts bołsis nu dabbassu «Tys irr muns wyssumiligs Dałs, iksz kota turu munu patykszonu!»

Tay bieja Jezus wyssim dzierdieyt porayztō gaydieyt iksz tō nu Diwa ratawojama Daļu Diwa apšūdinots un nu tāwa dab paleyga, ir wigļus leyszum graks. Wałns bassu uz sowu dorbu zinieyt porświetits.

Pieč to Jezus nu pamudinoszonas Gor kardinoszonas; pajemie Jezu uz auksta koļna, swāta nugoja nu Jordana uz wyssu tolokas dali nu kotra wareja bieja ciszy daudź kienistiu tuksznēsia. Aplejk apjemie jū radzis un kołni redziet, parodieja Jezusam wyssas tōs kie ikszan tōs ipaszybas porbieja czetrdiesmi nisties un walsties, un sacya uz winiu: nakszu, ļyudzie Diwa, godowa un gawieja «Wieryś: wyssu tiew tu duszu, jō pret manim

Bieygdams Jezus gawienia czetrdiesmit tu pakrysi un pasikļanieysi mań.» Uz to sadinu un czetrdiesmit nakszu, isōka ciszy ołkom cieja jam Jezus: «ey nust nu manis satanc byut. Tie dagoja wałńs pi winia tuksznēsi (wałnc), ayztō ir parakstits: tiew byus Kun ar wiltigu cieribu stojōs pret Ježu un sacieja gam, towam Diwam, klanſeyties un winiam «jō tu essi dałs Diwa, tod pasok, kab poszam kołpōt!» Ti wordi bieja par kyuni akmini pałyktum por mayzi!» Jezus atbildiej diel wałna un nubaga nu baylis. jam: «ir rokstā swatā parakstits: cyłwaki

ne tikwin ar mayzi win dzieywoy, bet ar wyssaydu wordu, izejamu nu mutis Diwa.»

Wałns wiel uz ūtras kardinoszonas atsismieleja; nuwiedie Jezusu uz Jeruzalem, un pastatieja winiu wiers Baznīcas, nu kurynis redziet wareja tōl nułykszonu neapradzami leļu mistu. Wałns sacieja tagad uz winia ikszan gîmes Engiela: «jō tu essi dałs Diwa, tod nusiļajdis ziemiē, ajsto ir parakstits, kad wiñsz sowim engielim pisacieys, kab tiew iksz wyssu towu cielu drauzibā byutum, tiewi uz rûkom nosotum, kab tu sowu kōju uz akminim nesadauzieyatum.» «Jezus dumowa tikwin walu sowa tawa un otkon nedālaydie uz tō: «ir ha parakstits, sacieja Jezus, tiew nebyus Kungu Diwu towu kardinot,» tys ir tiew ne byus bez wajadzibas iksz neļaymies dzieywis pasydut:

ayztō gaydieyt iksz tō nu Diwa ratawojama kardinoszonas; pajemie Ježu uz auksta koļna, tuksznēsia. Aplejk apjemie jū radzis un kołni redziet, parodieja Jezusam wyssas tōs kie ikszan tōs ipaszybas porbieja czetrdiesmi nisties un walsties, un sacya uz winiu: «Wieryś: wyssu tiew tu duszu, jō pret manim klanſeyties un winiam, towam Diwam, klanſeyties un winiam «jō tu essi dałs Diwa, tod pasok, kab poszam kołpōt!» Ti wordi bieja par kyuni akmini pałyktum por mayzi!» Jezus atbildiej diel wałna un nubaga nu baylis. Ikwiniu kardinoszonu warym izwaret ar

ticibu uz wordu Diwa, un iksz to parodie sim kad essim eystini kołpi Kunga.

Kay tikwin wałns Jezusu aplāydie, atgoj Engieli nu dabbassu un kołpowa Winiam.

13. Parodieyszonu ar pierstu Jezusa caur Joni, un pirmiże jo mociekli.

Iztisz lełs pulks stowieja laużu apleyk Jonia, kad Jezus nu tuksznesi atgoja pi upis Jordana. Mudry winiu pasorgowa (pamanieja) Jońs atiejamu, sacieja pyłns prycas ar gudu un ar izstiptu ruku:

«Wieryties jyus! tys ir Jārs Diwa, kots nuciel grākus pasaula!»

«Tys ir, ap kotru wyssod es jums stotieis asmu; pieć manis atis Tys kots por manim ir aukstōks, un bieja pyrma manis.»

Utrā dinā otkon Jezus staygowa klot pi upis Jordana; Jońs utru reyzi rodija un sacieja uz Winiu tus poszus wordus.

Diwi mociekli Jónia suleja siew Jezusa tyulok pazieyt. Pa mozam ar bayli goja pakal winia. Kad tay ar trejsamu sirdi pi winia klot dagojuszy tyka, apsiskatjejos Jezus, un papryksz uz jim īsoka runot: «kó jyus grybit? «pawaycowa jūs kay tūwaks. Wini atbildieja: «mōcitoys! kurže tu dziewoj?» sacieja uz winiu ar milibu: «eytie, un pasiwierat! Lustigi un prycas pylni nugoja ar winiu uz tu witu, kur kawiejos un pałyka por wyssu wokoru pi winia. Wins

nu tus mociklu wordā bieja taypat Jońs, un utrys Andryus, obi pieć to pałyka por Apostolym, un siewiszki milojami tuwaki Jezusa.

Andryws tureja broli, kots ar wordu bieja Seymans, kotram nunesie tyuliń zyni aptaydu jauku wiesti: «atroduszy meś essam Chrystu» un nuwiedie winiu pi Jezusa. Kungs pasiwieris ir uz Seymana un sacieja por zieymi, kad winiu żabi pazieyst: «tu essi Seymans, dałs Jonasza, bet nu tō żayka tiew ir words Piters!» tys ir «wieyrs kay radzie (kay akmińc).» Ar taydim wordim pijemie Jezus Piteru kieniste sowā. Tys nu to żayka pałyka Jo mocieklis.

Istojużā dinā satyka Jezus celi uz Galileju Filipu. Kay meś ikszan spudra olutā ikwinu akmistiniu dybynā redzim, tay wiñsz porredzieja godoszonas un grybieszonas wyssu laużu. Redzieja Jezus, kad Filips tureja sirdi żobu, na tod sacieja uz winiu: «ey pieć manis!» Pawylkts caur Diwa milibu Kungu, pałyka nu tos stundis jo mocieklis.

Filips tureja tūwaku, wordā Natanaels, kots bieja pipildits ar bayli Diwa un sloszonu Pestitoja; diel tō Filips, kab jam tu ziniu nunestum, uz winia nutiecieja.

Natanaels eystyn tulayk tymā poszā dinā por nekaydu żayku kawiejos zam kūka figas: tys szaltis (tiej strakia) wareja byut diel winia cisz żoba. Dielko? ap tu nepimiricj nutykszona; bez abijoszonas żyudzie Diwa uz sawiszkas witās żajkā milejgā romigā reytā,

kur eystyn jo dumoszona wyssa bieja nusleycynota ikszan Pestitoja.

Tyuliń pieć to, kay Natanaels nu kûka figas nugoja, satyka winiu Filips, un runowa uz winiu ar wyssulełoku prycu: «atroduszy meś essim tu, ap kotru Moyżesz un Profeti ir rakstijuszy! irr tod Jezus, dałs Jezupa nu Nazareth»

Natanaels byszki mudrys iksz numanis sacieja: «woy war nu Nazareth kas įobs atit?» Filips, katra sirdž ar dabbassu prycu daga, sacieja: «ey un pasiweris! Natanaels tyuliń nugoja ar winiu, kab pats iraudzietum.

Redziedams Jezus Natanaelu atejamu, sacieja: «sze tys ir eystyns Izraelits, iksz katra newa wiltibas! Natanaels breynowos por taydu wołudu, un sacieja: «nu kurynis tu mani pazieysti?»

Nu pasiwerszonas caur porejamas leydz poszaj sirdiaj. «Natanael,» sacieja Jezus: «pyrmôk nakiey tiewi bieja aycynowis Filips, essamu wiel zam kûka figas, jau es tiewi bieju redzieis.»

Natanaels isoka dumot, bét attyka iksz sowas dwiesielis, kad tys, pret kotru stow, ir wyssuzynotoys; aystikts nu sirdies, un pipildieyts ar cîna gudu ayzaklidzie: «ô Mocitoys! Tu essi dałs Diwa! Tu essi kieniñsz Izraela!»

Jezus sacieja: «es tiew assmu saciejis kad zam kûku figas es assmu tiewi redzieis, un jau tu tyci; wiel lełokas litas tu redziesi, na kiey tys. Tay taysnigi es jums soku, nu tienis

raudziesit jyus Dabbassus atdareytus, un Engielus nukopamus un uzkopamus uz Dâla cylwaka.» Dałs cylwaka saucâs Jezus.

Eystynas un gudigas dwiesielis ar įobu grybieszonu sasałasiejos apleyk Jezu, un wiñsz winias pijemie miligi un ar grybieszonu.

14. Kôzas ikszan Kanas Galileas.

Treys dînas pieć to bieja kôzas iksz Kanas možà mistinia Galileas, un motie Jezus atur bieja, aystô kad sajminiki bieja jay radnia, aba labi pazieystami. Jezus atgoja tamâ poszâ dinâ uz Kanu. Kay mudry ap tujanieji dasazynowa, ayzprasieja taypat Jezusu ar winia Môciklin; pijemie ayzprasiejszonu Jezus un nugoja ar sowim.

Jaunieji, kay redziejos, nebieja bogoti; pitryuka winim wieyna pyrma įayka. Motie Jezusa tyuliń tu pamanieja, un sacieja uz Jezu: «ne tur wayra wieyna!» Wiñsz atbildieja: «Siwitś! kas un tiew por tu! munastundie wiel newa atnókusie!» un pasiwerie uz jôs tay, kad winiu tyuliń saprota: pazyna kad wiñsz tikwin gaydieja eystyna įayka. Tułayk sacieja kołpim: tn wyssu jyus dorit, ku wiñ pasacieys jums!»

Tamâ ustabâ, kur edie, stowieja sieszy trauki akminia ar jyudini, kab wyssu tieyrū un spryszu turatum; nu tus sieszu trauku ikwinâ leyda diwi aba treys spani.

Jezus sacieja uz kołpim: «pipildiejet tus traukus ar jyudiniu!» un pipildieja tus leydz

wiersam. Pieć tō sacieja: «śmielit un tagad nuniesit piraugam kōzu!» Padarejuszy ir tay. Pirangs kōzu baudieja to jyudinia, un atroda wyssu ļoboku wieynu. Tys nezynodams kas nutyka, aycynowa bryugonu, un sacieja breynodamos: «ikwins pyrmok dud ļobu wīnu, un pieć, kad gosti siew moz pasydzieras, slyktoku; bet tu essi głobowis ļobu wīnu leydz pi posza goł!»

Tie taggad pasyrodiejos un wyssi ayzadumowa uz tō breynuma: pazyna, kad **Winpidzymiš Diwa** ar winim pi golda siedieja. Tys bieja Jō pirmays breynums, kotru wyssim redzieyt padareja.

Nu tō izit un rōdos Jo neizłasits ļobums un Diwa waryba.

15. Jezus Baznicā.

Leildinas swadinias klot bieja. Cik tyukstuszu laužu, wyssi Izraeliti nu wyssas kienistes, un daudź nu pogonu rubeža sasyłasijos ikszan Jeruzalem, kab Baznicā klanieyszonu Diwam atdutum. Jezus nugoja tur taypat uz swadinias leildinas.

Baznica tiey bieja leļa; treys leļy połoty aba sińczy wiedia uz winiu: wyssupirmiejō bieja taypat un diel pogonu walā; bet tagad bieja uz lopu tierga pormieyts; tie pierka un pordiewie litas uz upieris.

Atgois tur Jezus, iraudzieja daudź tyukstoszu laužu un zwieru, daudź wierszu un wuszku, pordudamus bolužu, un daudź gołdu

miejeju naudas. Cisz jam tys nepatyka, kad un te jan pogoni mirigas witas netureja, kab Diwam iksz rōmibas pasakłanieyt waratum; pagiwa ar ļobu ruku, essamas butkōs krāma, wieykszu stryczu, un isēka pordiewiejas reyziē ar jus wierszym un wuszkom nu sińcza baznicas dzieyt, un ar kreysu ruku apgozie gołdus miejeju, tay, kad nauda wiers ziemis izskraydieja, un sacieja uz miejeju bolužu: «nust nu tenis ar tu wyssu» un pasacieja ar leļu boļsu: «ne dorot jyus nu noma muna Tāwa por nomu piercieju!» Nusabieydos wissi un ar ciuu gudu pałyka pipildieyti: wissi nubaga, niwins pretim nesuturejos, un por mozu szaltiu wyss leļs poluts (sińczs) pałyka tieyrs, un pałyka tie otkon rōmiba un kļusieyszona. Tay leļu spāku tureja taypat Jezus un uz sprostu laužu prota. Diwa waygs pasyrodijōs uz Jo gimes. Tys bieja Jo pirmays redzams dorbs, un parodieja redzamis pieć ko bieja atgois.

Kad stowieja siew romigi witā mirygā Jezus, dagoja pi winia baznicas kungi, un waycowa Jo; eaur kaydom zieymiom mums parodiesi, kad turi tu spaku kas tiew patiek tu darit? Pasacieja winim Jezus tu daudź zieymojamu wôrdu; «izjaucit tu baznicu» ite rodieja pats iz siewis, «un por trejs dinas es otkon izbudawoszu.» Jezus saprota tu ap sowu mīsu, un taysnigi pasaucie ju por baznicu Diwa; baznicas kungi nesaprota Jō runas un godowa, kad runoj ap akminia

bažnicu; diel to pasaciejuszy ir ar byuszónu apsmikla; czerdiesmit sieszys godus budawota ir tiey baznica, un tu kab por trejs dinas otkon waratum pastatiet?» un ar tim wordim ayzdusmoti nugoja nu winia.

Ku pasacieja ap izjaukszonu baznicas, ar tu parodieja uz sowas nôwis; ku wiel runowa ap izstatiszonu jôs, tys bieja ap Jô aukszan celszonu nu mirunim. Un iksz tôs ziemmoszonas kajzé taysnigi ir runowis!

46. Jezus pi okas Jakuba.

Jezus atpakan goja nu Jeruzalem uz Nazareth. Celsz wiedie winiu eaur rubieżym Samaryas. Atgoja pi mistâ Sichar, (citkortâ Sichem saucams bieja) kur bieja oka, kotru Jakubs citkort diewie izbiest. Pikusis iksz cela atsisados siew Jezus pi okas, un mocikli Jô nugoja tamâ ļaykâ uz mistu diel nupierkszonas edinia.

Kad siedieja Jezus pats wins pi okas, atgoja siwits Samarytanka nu mista diel pasmielszonas jyudinia. Z'ydi ļelu neiredzieszonu tureja uz Samarytanim; ne pasweycynowa wins utru, ni dzierie siew nu wina trauka. To neteycie Jezus, kotrys ir pasacieis milot laudź, un tikwin neiredzieja bludieyszonas un grâka; diel tô sacieja uz tos siwitieś: «dud mań atsidzert. Joan c. 4.

Siwits uz tôs runas pawyssam nusabreynowos. «Kay tys war byut, sacieja: kad ta z'yds byudams, grybi kab es tiew atsidzert

dutum?» Wiñsz atbildieja: «kad tu zynotim, kas ar tiewim runoy, tod tu Jo posza prasitim, kab dutum tiew dzieywu jyudini.»

Siwits nesaprota dielko taj pasacya Jezus nu pieč sacya uz Jezu: «tajpata tu na turi ni wina trauka uz pasmielszonas, un tiey oka ir dzilla; ota tu essi ļeloks por myusu Tawu Jakubu, katrajs tayże nu tôs okas ir dzieris.»

Jezus runowa wayrok iksz licibom: «kotrys tô jyudinia dzier, tys otkon slops: kad cystyn to jyudinia kas dzierś, kotru es grybu dukt, to tys wayrog ne slops. Jyudińs muns palikš ikszan winia pats por olutu, kotrys tak uz dzieywoszonu myuzeysi.»

Ti wordi ziemmoy, kad kay kas sołta jyudinia slops, tay wiel ikwins tur slopszonu iksz siewis, kas na ir pawyssam narupieygs cylwaks, kab pałyktum gûdrys ļobs, un zpiestits, un tu gorygu slopumu pasuley tie apdzest ar mocibu sowu un goru. Wiñsz gryb ikszan myusu poszu siržu attaysit olutu

neizsmielas taysnibas, swietibas un izpiestiszonas. Ko ļoboka warym siew suleyt?

Iksz tō pasacieja Jezus tay siwitiaj litu taydu, katra bieja paslepszonā jōs sirdis: kay nu parkyuna aystykta, nusabieydos, kad tys Mocitoys ap jos grākim zyna. Redziejos jay, kay pret sudu stowieja wyss zyna ma. Pipildieyta ar žalumu sirdz un kaunu sacieja: «Kungs! eś redzu, kad Tu essi Profets!» Jezus pasiwierie iksz jōs sirdz, un redzieja jōs žalumu; piec to nesacieja jau wayra ni wīna slykta wōrda.

Wiel jo waycowa: «myusu tawi tie uz tō kołna kłanijos Diwam, un jyus Z'ydi sokot kad Jeruzalem ir por wītu, kur wajag Diwam kłanieytis, kas tod tur piderejbu un tisu?»

Jezus atbildieja: «Siwits, tyē mań kad attis ļayks, kur tāwam ni uz tō kołna, ni iksz Jeruzalem nesikłaniesit; jyus nezynokam kłaniejeties, mies wiel zynom, ajsto nu Z'ydu attit Pestitōys.»

Ľayks attit, un jau atgois ir, kur eystini cīnā gudu tureš: ba tay gryb taws, ayztō Diws ir Gors.

Kay stipra mōcibā Gors cylwāka ir eystin por bazniču Diwa. Te ikszan wydumini sowim turim Diwu cīnit, kotrys wyssur ir essams. Prots waynigs ir pazieyt, sirdz nūmanieyt, dorhi dawiest, ku cylwaks soka, ajsto cytayż kłanieyszonu un guds ir malo-szona.

Ar pasakustinoszonu Samarytana siwa

tsacieja: «czynu, kad Mesyasz ne par garu layku attis, kay tik win tie byuś, to mums iksz wyssa ap tū apspudreys.»

Jezus sacieja uz jōs: «Eś asmu, tys kōrys ar tiewim ruoy.» Jōs sirdz daga nu prycas, nulyka tod sowu jyudinia trauku pi okas, nutecieja uz mistu un pasacieja tū lundim.

Siwits tiey tay bieja ļaymiga, kad jay Jezus tu pyrmōk ar spudrym wōrdim pasacieja, kad ir Messyasz. Izwaramas un ne-waynigas dwiesieles eystyn attit pi pazieysonas taysnibas.

Ľaykā runōszonas Jezusa ar Samarytanasiu atgoja. Jō mōciekli nu mista ar nū pierktu bārybu un nulyka jam diel eszonas; aet Wiñsz sacieja: «tys ir muns ediñsz, kab pildieyti walu tō kōrys mani ir syutieis.» Tys ir kad uz eszonu un dzierszonu pornejs ir Jezus walu Diwa! Tay wiel wyssim īdor, kotry gryb bynt por Jo mocieklim.

Uz stostiszonas Samarytanu siwas izskreja Samarytanī nu mista Siehar, un ļyudzie kunga, kab pi już ayzitum. Jezus wyssuloboks, newaredams ni winam cylwakam wajadzieygaļ lyukszonāj atsacieyt, pałyka pi jus por diwi dīnas. Idewie winim Diwa taysnibu, un daudz ir tyciejeszy iksz winia. Swietiti ir, ti kotry newa redziejeszy un taypat ir tyciejeszy iksz Winia ar pakļau-szonus un milibu.

17. Pyrma mociba Jezusa ikszan Nazareth.

Jezus atgois uz sowu tawā mistu Nazareth, tyuliń pirmaju szabat nugoja leydz irodum uz Synagogu. Tur ikwinā szabatu dinā tay Z'ydi sasypulciejos, kay mes swadiniā un baznicu. Ku tikwin wyssi sagoja, pasiciles už zieymis, kad gryb winim skaytit. Padiewiem jam tyuliń gromatu; nu kotas eystin bieja łasieyts: bieja tiey gromota stôszki Izajasza Profeta. Izplètis tû, skaytieja ar miligu un janku bolsu szkidry tûs wordus:

Cap. 61: «Gors Kunga ir uz manis, «Wiñsz mani itrynis ir un izsyutieis kab ubogim jauku wiesti atnastum, samaytôtae «sirdź dzodieytum, citumnikim izpestiszonu, «un neredzigm atgryszonu redzieyszonys «sludinotum, apgryntynotus wałâ pałaystum, «un gôdu żeligu Kunga sludinotum.»

Porskaytieis tu Jezus, sałyka gromata, atdèwie sułayniam un atsysadôs. Acis wyssus sapulcietus laužu bieja uz Winia apgrystas. Pieć to īsokâ sacieyt: «szudin ti wordi roksta swata, dzierdieytî tagad nu jyussu, izsipyldos!» un tû tim iksz runas sowas dawiede.

Barni! apgodoit, jô Jezus tys ir, ap kotru Profets ir sludinowis, tu war padarit kô gryb: un wiñsz ir tys kas nû grâku wołnus dora un uz izpestiszonu myusus dawad: kas kad tay ir, parodieja tu Jezus ar wysun sowim dorbim un wordim.

Kad Jezus tu runowis ir, wyssi brejnowos mileygim un jaukim wordim, izejamim un mutiś Jô; bet na par garu łayku pasystele pawidieyszona iksz jus siržu. Pagołowa wini siew: «kas? Wiñsz ir ubogs un gryb byut tay lełs? jo kû mòk, diel kô siew un sowim na paleydz?»

Jezus pazyna jus gôdoszonu. Pasacieja winim, diel ko storp tim ni wina breynuma padaryt ne gryb. Sacieja tôlôk, ni wîns Profets newa miłs iksz sowas tawiszkas. Laykâ Eliasza, kad bieja lełs bods, atsyrułos daudź biedigu atrayszu, un diel to Eliasz tikwin pi wînas atrajties iksz Sarepta bieja syutits. Un laykâ Elizeusza bieja daudź szpitaligu ikszan Izraela, un diel tô ni wîns nu jus na bieja apcieystits, kaj tikwin Naamans Syreyczuk.

Kad tû dzierdiejeszy ir, skryta wyssi iksz duśmies, un na dewie jam tôlôk runoju. Wyssi iksz synagogas essami, stôjôs pret winiu ar klikszonu, izstylumia un izdzyna jû nu synagogas un mistâ, un pagywa ju ar siewim uz nejauka kołna iz kotra jus mista nulykts bieja, grybiedami ju nu tô kołna mustumt. Jezus stowieja jau uz poszas mołas; iksz tô pieszki apsigryzies, porgoja ar taydu gudu un rômibu storp tim, kad stowieja kay apsistî un ayzcitinoti wyssi. Auksti ti Nazareyczuki poszy atstyumuszy ir nu siewis izpestiszonu.

18. Gausa zwiejoszona zyuwiu.

Pieć nugoja Jezus tólòk, un atgoja pi azara Genezaret. Tie tyulin atsarodos pułks laužu, wyssi grybieja winiu redziejt un klausiejt.

Pi molas stowieja diwi łaywys : winniej bieja Pitera un jô brola Andrywa, utra Jónia un jô brola Jakuba. Eystin nu jus bieja izkopuszy un skolowa tieykłus. **J**ezus iko-pie łaywâ Pitera un lyudzie jô gudiejgi, kab druscień nu molas nucielatum ; Piters padareja tu ar grybieszonu. **J**ezus sâdôs łaywâ, un laudź pi molas apleyk, kotrus wiñsz nu łaywas mōcieja. Pabieydźs runôt, sacieja uz Piteru : «tagad dudis uz dzilini azara, izmiet tieykłus uz zweija !» Piters atbildieja : «Mocitoys ! por wyssu nakti strodowuszy essim un nikô na essim nuzwejuwuszy, bet uz towa wôrda ayzmieszsza tieyktu wiel reyzi.

Piters łaydieś ar sowu brôlu uz dzilini azara un ayzmètie tieykłu : te ayzemie tay daudź ziwiu, kad tieykłas isoka plieyst; diel to saucie uz Joni un Jakubu , kotry bieja utrâ łaywâ, kab winim paleydzietum; ti mudry atgoja. Obi łaywas bieja pipilditas tywli uz grymszonu. Redziedams tu Piters porimts ar bayli, kryta Jezam pi koju, un ayzaklidzie : «Kungs ! izey nu manis ajsto es assmu greciniks cylwaks !» **J**ezus sacieja uz winiu : «nesybieystis, nu szô łayka laudź jau zwiejosi, tys ir, pułku laužu łasieysi uz kienisti Diwa.» Tayże un uz utrus stowiejamus

un breynojamus sacieja Jezus : «eytie pieć manis, padareyszu eś jyusus por zwieynikim laužu.» *Luc. cap. 5.*

Iz rayzies izwyłka sowas łaywas uz molu, apłaydie tieykłus un wyssu kûtureja, un pałyka wyssod pi Jezusa poszy. Kay skaysti pa laudim, tay spryszy iksz byuszona Diwa bieja wyss, ku Jezus dareja !

Jezus igoja mistâ Kafarnaum, kur Piters un Andryws dzieywowa. Jońs un Jakubs goja pakal winia. Pitera siwas mōtie eystin cisz słyma bieja ar drudzu ; Piters sacieja uz Winia un lyudzie, kab jay paleydzietum. **J**ezus dagois pi jos, pajemie ju ayz rukas, ayzrunowa drudzi un drudzis tyuliń ju palayde iz reyzies, un kolpowa lustigi Jesu-sam un Mocieklim Jo pi gołda. *Luc. cap. 4.*

Tys izsisłudinowos pa wyssu mistu, un wokorâ ikwins nesie sowu słymu pret sâtas durawom Pitera. **J**ezus uz ikwinu łyka ruku sowu, kotrys iksz to szaltia pałyka wasałs, kad taypat tureja slimibu kaydu. Kas por spaku un milibu bieja ikszan Jezusa !

Nu tô łyka Jezus staygowa nu mista uz mistu, nu mistinia uz mistiniu, wysur wasałus dareja un wuycieja; wyssu lełoks isokums jô mocibas bieja, sewiszki nu isokuma : «dorot pakutu ! kieniste dabbassu ir klot.» Wissi Jô wordi bieja pipilditi ar spâku un gudu.

19. Mociba Jezusa uz kołna.

Meyzi redzeidams Jezus cisz leļu pulku laužu sasałasiejuszu, izkopie uz kalninia, wiersum, un tur atsysados. Mocikli Jō stowieja pa obiju pusiu pi winia; uz liknis stowieja leļs pułks laužu, wyssi uz winia wiarias.

Leļa bieja rōmiba, tod Jezus īsoka mocit un sacija:

II.

«Swāti ir ubogi iksz gora, ajstō jūs ir kienistē dabbassu.»

«Swāti ir nuskumuszy, aystō byus iprycynoti.»

Swāti ir rōmi, ajstō waldieys wini zemi.

«Swāti ir ti, kotry ir ołkoni un słopst taysnibas, ajsto byuś paadinoti.»

«Swāti ir miłasirdigi, ajstō apturies miłasirdibu.»

«Swāti ir ti, kotry tur tieyru sirdi, ajstō wini Diwu redzies.»

«Swāti ir ti, kotry miru dora, ajstō ti byus barni Diwa saukt.»

«Swāti ir ti, kotry cīsz wojoszonu diel laysnibas, ajstō taydu ir kienistē dabbassu.»

«Swāti essat kad jums laudź diel manis lodieys, jyusus saymōs, un wyssu launu pret jums izgodos. Prycojeties un liksmojeties, ajstō olga jussu gausa ir Debbesis. Leydzi taypat pirma jums Profetus, wysu gudrokus un wyssu swātokus wieyrus Diwa, ir nupejuszy un wojojuszy.» Math. cap. 5.

Jezus izstostieis ir pieč uz tò kołna pisacieyszanas Diwa, siewiszki ap milibu wyssu laužu, un sacieja:

III.

«Na godoit jyus siew, kad es assmu algois nucielt istodyumu un Profetus, na! grybu eś jus tikwin pi stypruma dawiest. Ajsto patisz soku jums, kad mudrōk debbeśs un ziemié pōris, nakaj kab turatum taypat wyssumozoka roksta ziejmi, aba wiel roksta galiñsz iksz istodyuma atmieyts, aba neizpildieyta palikt. Soku es jums: jō iksz taysnibas na byusit jyus lełoki por Faryzeuszym un Rokstamocitoim, na iisit ikszan kienistis dabbassu.»

«Jyus esat dzierdiejuszy, kad wacym bieja sacieyts: tiew nebyuś nukaut; kas otkon nukaun, uz to suds kreyt. Es wiel jums soku, kas uz sowa brôla tûwaka bez waynis du smojas, tys ayzpet na jau pasauktam byut pret sudu, tys ir warts nowies; kas nu sowa brôla apsysmiejas, tys ir warts kab byutum

nu aukstokas sumanis sudits un uz numetoszonas ar akminim nutisots; kas wiel pawyssam sowu broli sleycynoy, ju biezprotigu bezdiwigs sauc, tys nupelna uz strôpi gunis.

«Jô eystin grybi jau upieru sowu uz ołtoru nulikt, un igodosi siew tułayk, kad towi brôls ku tur pretim tiewis; nulié sowu upieru pret ołtoru, un ey pyrmok sadaret ar brôlu sowu; pieć atey un uperey dowonu:

«Sader tyulin ar sowu inaydniku, kad wiel ar ju essi iksz celi, ajstô tiewi war suditojam atdut, un tys tiewi imes iksz cituma. Eystin soku es jumś, nu turynis nikas neizis, cikam pâdieju groszu neayzmoksos.»

«Pretim ne stowat, kotry jums launu dora (ne atrybit jus, nesyborat), bet, kad tiew isyta żobâ pusiê, tod jam padud krejsu, un kad kas ap towu sworku tipâs, tu jam pałajd un uzałku; un jô tiewi gryb kas pispist kab itum tu ar winiu wînu jyudzi ciela, èy żobok ar jû diwi jyudzis.»

«Miloit sowus inaydnikus, swietèjat tim, kad jums żodiey, dorat tim żabi, kotry jyusu neiredź un żudzat por pretinikim un wojo-toim sowim. Tułayk byusit eystini barni jyusu Tawa Debbessis, kotrys dałayd saulaj sowaj uzliekt por żobim un launim, un żayż lèytu uz taysnigus un bezdiwigus.»

«Kad tikwin tus milosit, kotry jyussu miloy, kaydu turit nu tò ołgu? Negi tu tay ne dora muytiniki? Un kad essit tikwin miłasirdigi sowim brôlim (radinikim), ku-

jyus dorot ipatiszy? negi tu un pogoni ne dora?»

«Tod jyus essit pilnigi, kay jyussu Taws debbessis ir pilnigs.» Matt. cap. 5.

Taypat un cytas pisacieyszonas Jezus gausigi iztolkawowa. Leydz Jo szkidras mocibas na gon ir necieystibu nepadarit, grozni ayzsoka Jezus nekaunnigas pasywersonas, negudigas godoszonas, sirdź un aplamigu dorbu.

Na gon ir, kab mès nezaktum, Jezus pisoka szkidry: «dud tam kotrys, tiewis żyudz, un na atsigryzis nu tò, kotrys gryb nu tiewis ayzimt.»

Na gon ir kab mès prèt sudu nikod netaysnigu licibu neizsacytumem, aba pa wyssam netaysnigas zwèrëszonas nedarytumem, Jezus runoy taypat: «jyussu runa żay byuś ir, ir, na, na!» Ikwins words, izejams nu mutis, tur byut posza taysniba.

Werts taypat atgodoszonas ir un tys, ku tolok Jezus tamâ mòciejhà ap żukszonu diwagudigu pasacieja:

III.

«Sorgojeties, jyus, sacieja Jezus, żobus dorbus dieltô win pret laudim daryt, kab nu jus byutumèt redzieti, ajstô tay jyus newaryt dabot ołgas nu jyussu dabbassu Tâwa.»

«Jo tu grybi dut kałudu, tod żay net towa kreysa ruka ap tu ne zina, kû dud żoba rûka, kab tay towa tiey dûszena kaładas iksz paslepszonas pałyktum, un Taws

tows, kotrys redz paslepszonu, kodkolwiek wissim redzajut tiew tū ayzmoksōs.»

«Kad tu grybi gawiet, tod numozgoj waygu towu (nesiweris nuskumigi, kay likuli), kabni wińs cylwaks ap towu gawiniu nezynotum, tikwin Taws tows, te essams iksz paslepszonu: un tows Taws, kotrys caur zyna paslepszonas, wysim redzieyt tiew tū ayzmoksos.»

«Kad tu grybi Diwā ļyukt, ījey sowā kambarī ayzsledz durowas ar siewi, un tur piļyudz sowa Tawa, kotrys ir te essams un iksz pasleptom witom, un Wińsz tiew tū wysim redzieyt ayzmoksos.»

«Kad jyus Diwa ļyudzat, nepłapat daudź wordu, kay pogoni, kotry godoy, kad diel daudź wordu byus izklausiti. Na eytie jyus pieć winiu, ajstō jussu Taws ļabi zyna kōjums wajag, pyrmok, ne kaj jyūs Winia ap tu ļyudzat.»

«Tay turyt jyus ļyukt: Taws myusu, kotrys essi debbessis, swietits ļay byuś Words tows, ļay inōk towa walstiba! towa wala ļay nutieyk kay debbessis, tay un wiersum ziemes: mayzies myusu ikdiniszkas dud mumis szudin, un atļayd mums myusu waynias kay un mes atlāyžam sowim waynigim! Ne iwed myus iksz kardino-szonas, bet myus atpesti nu launa! Amen (tys ir: ļay nuteyk tay!).»

«Kad tuwakam sowam waynias jō atlāyshit,» tod tayže Taws dabbassu jyusu jums

nuzigumus atlāys: bet jo laudim nuzigumus jus neatlaysit, tod tayže dabbassu Taws jums jyusu grakus ne atlays.»

Jezus runowa tolōk, un sacya diel mocibas un prycas wyssu laužu:

HW.

«Ne kraunit jyus montu wiers žemis, bet ryupinojeties ap Dabbassu walstibu, kur ni ryusa, ni kudie niko na maytoy, ni zagli to nuzakt na war.»

«Kur jussu monts, tur tod ir arridzan jussu sirdz. Diwam un pasaula bogotibom jyus reyzie ne warit kolpot.»

«Soku ess jums: nesibaldoit ap dziewibū jyussu, ku ēšsit un dzersit, ni ap missu jyusu, ar ku ju apterpsit; tys wyss ir ryupinoszona pogonu: Taws jyussu dabbassu zyna ap tū, kō wajdzieygi essat. Neggi dziewiba wayrog ne ir dorga por barybu, un missa por driebies?»

«Wereties uz putnim gaysa; ti na siey, ni plaun ni ļosa uz szkyuniu, un taypat jus baroy Taws dabbassu! Woy jyus tod por winim ne essat wayrog ļoboki?»

«Raugot lillas teyruma! tōs nestrodoj, ni sprež; taypat, es jums soku, net Salomons iksz wyssa sowa ļeluma un gudibas ne bieja tay skaysti aptarpits, kay wiña nu jus. Jō Diws zoli tejrumā tay skaysti aptarp, woy tod ne war wayrok padarit diel jussu, jyus mozticigi?»

«Meklejet jyus papryksz kienistis Diwa un taysnibas jo, wyss cyts byus jums duts. Nezaryupynojeties tayze ap dinu reyta! Dina reyta jau posza ap siewi ryupinosis. Ikwina dina tur gon uz sowu rupostiu.»

«Łyndzit, byus jums duds: meklejat atrasit: klaudzinoit un attaysis jums.»

Pyłns mocibas un pirunaszonas dałyka wiel JEZUS pi tò:

V.

«Taydu māru, kaydu jyus mierejet, byus jums atmeryts. Dieł kô tu redzi skoborgu aci brola towa, un neredzi tu bołkas aci sowâ?»

«Wyss, kô jyus grybit, kab jums laudź daritum, tû jyus winim tay dorot! Tys ir isokums tisas bauślibu un Profetu.»

«Meklejat iit caur szaurom wortim: ajstô płoti worti ir wedami plotu celu uz pazušonu, un tus ir dyżan daudź kotry caur tim iit. Szauri ir worti un szaur celsz wadams uz dzieywibu, un moz tus ir, kotry ju atrud.»

«Sorgoities monitoju wiltigu Profetu, kotry uz jums atit wuszku drēbieś, un iksza ir wyłki plesigi! Nu jus auglu pazieysit winius!»

«Ne ikwins, kotrys uz manis soka: Kungs! Kungs! iis ikszan dabbassu walstibas, biet tikwin tys kotrys dora walu muna Tawa kotrys ir debbesis. Uz citim sacieyszu dinā sudibas, nust nu manis wyssi, kotry ir slikti darejuszy!»

Por taydu mocibu Jezusa wyssi klausitoi

ciżan breynowos, ajstô wiel nikod na bieja dzierdiejuszy, kab tay kas mocitum. Leła romiba un kłusieyszona bieja storp tim laudim, swata bayle wyssus poriemie. Swietits ir tys, kotrys leydz winias dzieywoy! Izpiestiszona myusu uz izpildieyszonu tûs mocibu, bet na iz poszas winiu zynoszonas stow.

20. Mieyta Jaira un słyma siwits.

Jezus sedieja satà Mateusza, kotru eystin nu muyta por sowu mocieklu bieja pasaucis; iksz to igoja wyssu wacoks wiersniks winas synagogas, ar wordu Jairus, kotrys tureja mieytu diwipacmit godu słymu uz smiertis. Kay mudry Jezusu iraudzieja, kryta jam pi koju, un łyudzie paziemigi: «muna miejta mierst! ey, łyudzu, muńa satà un izlić ruku wiersum winias, un pałyks pi dzieywibas. Jezus cèles tyuliń, un nugoja ar winiu. Mociekli Jò un daudź laužu draudzie goja ar winiu. Mikszona apleyk Jezusa bieja lela. Mat. 9. Mar. 5. Luc. 8.

Storp tim laudim bieja winâ siwa, kotra por diwipacmit godu słyma bieja; aszni słymibâ daudź jau bieja citusie zam rukas babbieru: eystin sowu wyssu montu jau bieja izdewusie, un jay tys wyss nikay nepaleydzieja: bet wel kas reyzis słyktok bieja. Siwits tiey porsimidzie caur laudim, tywl dagoja pi Jezusa nu pakalas, un dasydyures diżan wigli Jò drebiu, un tyuliń numanya wasała essama.

Winia godowa, kad tū pawyssam paślepsz padaris, bet kayže wareja pret Jezu tys palikt paślepszonā! Taypat wińsz tys bieja, kotrys zynowa godoszonas jos sirdź un jay paleydzieja. Pasygrizis sacieja uz laudim: «kas dasdyuries munu drebū?» Niwīns nagrybieja pi to piszyieyt. Piters un cyti Mocikli sacieja. Mocitoys! redzi tu pats, kay tiewi laudź midz un stumda, un tu wiel waycoi pi myusu? Bet Jezus stostieja: «kad manis kas dasdyuries, ajstō es zynu, kad spaks wéselibu idudams nu manis ir izgois,» iksz to apsyskatijos, kab tu iraudzietum, katra tu padareja, un Jam bieja ļabi zynoma; redziedama tey siwa, kad to nawar paslépt, izgoja nu laužu un kryta jam pi koju. Tay nusabieydos, kad wyssa treysieja. Biet miliba Jezusa dadewie stypruma un atjemie wyssu bayli nu jōs sirdź. Pisypazyna istisz pi wyssa. Stostieja pret wyssim laudim diel kō bieja dasadyurusia mołas jō drebū, un kay tyuliń wasała ir pałykusia. Jezus pasi-wieries uz jōs želigi, un sacieja jay: «jem muna mieyta drusu sirdi! towa ticiba tiewi wasału ir darejusie. Ey iksz mira, un essi wołna nu towas slimibas!» Pa wyssam wasała un diżan iprycynota nugoja mudry uz satu sowu.

Kad Jezus wel runowa: atgoja nekaydi nu kołpu wyssu aukstoka wiersnika, por-simidzie caur brozmu laužu un pasacieja: «mieyta towa numyra, nekłapatiey wayrok

Mōcitoja!» Taws uz tōs ziniś stowieja kay irakts, biez nudzyda: bet Jezus sacieja uz winiu: «nesybieystis! tyć un byuś winia wasała.»

Jezus atgois pi sātas wiersniku, bet nełaydie uz winias ni wina, tikwin Piteru, Joni, Jakubu un Tāwu tōs mieytinias. Satà wyssi bieja iksz nemira un sajaukszonas, wyssi raudowa un szlyucie ap tu barnu: jau tayže, leydz iroduma, pyutie pieypinie žēligā, un dzidotojas dzidowa sowas dzismieś želigas. Jezus milowa romibū, un neiredzieja truksmis, klikszonas un szalsza, del tō sacieja: «ku jyus te dorot por truksmi? porstoit raudot un izsiszkierat, tys barns nawa numiris, tikwin ayzmidzis.» Té nu winia laudź isoka apsasmit: ajstō ļabi zynowa, kad barns bieja numiris. Bet Jezus pisacieja tim sliktim laudim atsystot. Kad wyssi nugoja, igoja pokojā kur myruns mieytinis guleja, paiemis tikwin tawu un moti to barna, un tus treys mociklus ar siewim pi winias. Té guleja bolta, nutierpusie, rōma un māma misa to barna, katra pret negaru ļayku kay ruzie zidieja.

Jezus dagoja pi winia! taws pylus so-piu, motie ar nuskumigu boltu waygu un ar aysiraudojuszom acim stowieja pi tō, bayle ar nucieju turejos iksz winiu, tayże un mocikli, pipildiejti ar nenurymigu gaydieszonu, reyzi pasiwerdami uz Jezusa utru reyzi uz barna numirusza. Iksz tō paiemic Jezus ayz ruku numirusza barna, un sacieja miligi, kay

kad ju grybieja nu migā pamudinot: «mietinia! soku es tiew, celis!» un tyuliń tys barns cieles un staygowa.

Jezus pisacieja tyuliń barnam padut ku edamu un pisacieja kab ap tu wajr ne runotum, kas ir nuticis; biet tey wiests ap tu leļu dorbu na par garu ļayku izsisławieja pa wyssu tu dalu pasanla. Kłanieyszona dzilla ļay byuś Wyssuwarygam, kotrys tayže numiruszus pi dzieywibas dawad.

21. Jezus un treysdesmit ostuniū godu słyms.

Jezus atgoja otkon uz leļas swadinias uz Jeruzalem. Izmekleja bedigus, un pats staygowa pieć winiu, kay wyssu želigs nu wyssu laužu. *Joan. cap. 5.*

Pi winu wortu mista Jeruzalem bieja ołuts wasalus darejams, kotrys kay pruds kayds bieja. Eystin ļaykim iyudins tò pruda īsoka kay wirt, kad Engels ļaydies iksz winia un pakustinowa iyudini. Kas tyuliń pieć tos pakustinoszonas iyudieni igoja, tys palyka wasals, nu wyssaydu slimibu. Tys pruds, ar leļu budowoszonu bieja apwests, kotrys nusaukts Betsaida, tys ir noms miłasirdibas. Tamā nomā guleja daudź okļu, klybu, nukōltuszu, un cytu słymu, kotry uz pakustinoszonas tò iyudenia gaydieja.

Storp tim bieja tayže wins cylwaks słyms treysdesmit ostuniū godus. Jezus redzieja winiu gułamu, un zinodams kad jau tay

siēn ir słyms; tod sacieja uz winiu miligi: du eystin grybi byut wasałs?» słyms atbildieja: «ok Kungs! nawa cylwaka kotrys mani iksz tò pruda inestu, kad jyudińs palik pakustinots: un cikam eś tur pusiwelkus, tod jau cyts pirmmanis iksz winia ikōp.» Jezus sacieja: «celis, pajem sowu gultu un y, un tudel nudzyda tys cylwaks esus wasals, cieles, paiemie sowu gułtu, un nugoja pipeldieyts, ar pateykszonu un prycu, bet Jezus atsistojos (ayztò un tur daudź laužu soka pulcietis) tay pieszki, kad net izweslejts ap Jō wordu dasizynot newarieja.

Dina tiey, kotrā Jezus tu słymu ir wasalu darieis, bieja szabat. Redziedam i londz a cylwaku nesut sowu gultu tay wasalu un typru, klidzie uz winia: «szudri ir swadina! newala tiew sowu gultu niest.» Bet wiñsz atbildieja: «tys kotrys ir mani wasalu dareis, sacieja uz manis: pajem towu gultu, un ey!» Tod jo waycowa: «kas tys ir, kotrys tay uz tiewis ir pasacieis?» Cylwaks ys ne mocieja Jō nusaukt. Jezus pieć ju sajka Baznicā ne par garu ļayku, un sacieja uz winiu: «raugi! tagad essi palicis wasals, wayr ne grakoy, kab tiew wiel kas slyktoks ne nutyktum.»

Tys słyms, kay un daudź cytu iksz wajdietuwis gułamu, izwyłka uz siewis tas wyssas sopies ar grakim sowa jaunuma, un treysdesmit ostoynius godus worgus un badas bieja por olgu por cik szaltiū dikas un

nekaunigas pasyłayszonas; neiredzit tod wysod graka, kab un jyus nelaymigi tayže ne palyktumet.

Kay tikwin tys cyłwaks pazyna Jezus, nugoja un pasacieja Z'ydim, kad ir tys Jezus, kotrīs ju wasału ir padarieis. Tod pałykti z'ydi wiel inayda, mekleja net ju nukam, kad swadiniā słymu ir wasału padarieis. Jezus zynodams ap tū īabi pasacieja uz wianu tu īeļu wordu: «Taws muns leydz szam īaykam (leydz izpestiszonas laužu neporostodam) ir darygs, un tay Eś taypat esmu, un tys saue swadinias swietit. Caur īobim dorbim ir dina Kunga wierti swietita, biet ne caur ulawoszonu.

22. Izłasieyszona un izsyutieyszona diwipacmit Apostolu.

Kad Jezus atgois bieja uz Galileju tyulin sasyłasijos pulki laužu nu wyssu moļu ap leyk winia. Sławie ap winiu izśudinowa net leydz Tyru un Sydonu un pamoloj jyres widzemis, un nu turenis daudź laužu atgoja. Pulks apleyk winia bieja kas reyzis īełoks. Słymi wyssi grybieja ayztikt winia, kab palyktum wasali, tys ir: okły, kurli, klibi, apsiesti nu neszkieysta gora, mami, mienes serdzigi, melmana-serdzigi; un Wiñsz wyssus dareja wasałus, kocz daudź nu tim bieja woju iksz ticibas un greciniku.

Redziedams Jezus tū pulku laužu kotrīn śudinoit wyssim kad klot ir kienistie tōl apleyk uz zemis nusylyka, un diel cisz tabbassu, dorot słymus wasałus, szkistiejet

leluma wins utram porszkodja pi klausiszo mas Jō mocibas; numanija iksz sewis wydā īalumu, kad bieja bez paleyga un iztronkoti, koy wuszkas bez gona. Sacieja uz mociklu sowu: «plauszona ir īeļa, biet darbiniku ir moż, lyndzit tod Kunga plauszonu, kab usyutieytum darbinikus uz sowu plauszonu!» Pastatjeja jaunu nulykszonu nulikt diel izpestieyszonas laužu, un nugoja wokorā tam tay dorba pylnā dinā wiersom wīna kołna, uz kotra wyssu nakti iksz īyukszonas pret Diwu porħaydie. Īyugszona bieja por baribu diel Jō sirdz.

Kay dina atgoja, izłasieja Jezus nu sowu zlasieytu mocicklu diwipacmit, nukotru sie-wiszki bieja pryciks, saaycynowa jus sie-wiszki pi siewis. Jus wordi ir ti: Seymans Piters un jo brols Andryws, Jakubs un jo brols Jońs, Filips un Bartuls, Mateusz un Tomasz, Jakubs tay nusauktś jaunoks un Judas Tadeusz, Seymans nu Kanas un Judasz Iškaryota.

Tus tyulin izsyutieja pa diwim reyziē ar spaku, kab poszy wyssim redziejt mocitum, un słymus wasałus darytum, diel tō jus tayže nusaucie muni nusyutieyi, tys ir Apo-stoli. Eytie, sacieja winim, biet, na pi pogonu, ni uz mistu Samarytanu, bet pi izgaysuszom wuszkom nu cilts Izraela. Pa cielu sowu wyssur idami apsokot jyus pakutu,

tus szpitaligus, uzmudinoit numiruszus, izdzenat tus wałnus! wielti (t. i. spaku) essat pajemuszy, wielti aridzan atdusit.

Najemit niko ar siewi iksz ciela, tikwin wâzu: ajzto darbiniks werts ir sowas portikszonas. Uz kota satu iisit, sokot: mîrs ļay ir taj sataj! jô tej sata ir warta swietibas, tod aridzan winia nôks iksz winias, jô na ir werta, tod jyussu swetiba pi jyussu otkonatsigrisis.

Kur tikwin jyussu na piims, ni jyussu mocibas neklausieys; izeyat nu tayda mista aba satas, un niet nukrotot putieklu nu koj jyussu diel licibas pretim winiam! Eystin, soku eś jums, ziemiaj Sodomas un Gomoras sudibas - dinâ ļatok noksis, na kay taydam mistam.

Raugi, es sytu iums kay wuszkas storpa wyłku; taypieć essit gudri kay czynszkas, un biez wylta kay bofuži. Sorgojeties nulaužu, byusit nu dižan daudź diel manis neiradzami. Bet nawa lełoks mocieklis por sowu Mocitoju, ni sułayńś por Kungu. Mocieklis un sułayńś ļay porstoy uz tō, kad tur tay, kay jō Mocieklis un Kungs. Jō sayminiku nu piełuszy ir, kay wayrok napadaryś ar jō sajmi.

Nisabeystot tus, kotry tu missu nukaunbiet, dwèselay ni ko nawar padarit; biebystaties tūs wayrok, kotry war missu un dwèseli elli numatot.

Neggi diwi zwierbuli nawa pierkti porlabi szkillingi? un taypat ni wins na krejt uz ze

mis bez zinis un walis jussu Tawa; nasybiejstaties topieć, kad tōd jyus wayrok ļoboki essat na kay wyssi reyzie zwierbuli, niet moti uz gołwu jyussu wyssi ir saskaytiti.

Kas tikwin pret laudim mani izzejs, tū es arridzan izzejszu por munu pret munu dabbassu Tawu; biet kas ayzalikš mani pret laudim, mocibas munas un maniš kauniesis, tō eś arridzan kaunieszus pret munu Tawu Debbiessis, un nepazieyszu jō por munu.

Kas wayrok miloy tawu un mōti, na kay mani, tys na ir manis warts: kas daļo abamieytu wayrok miloy, na kay mani taypat manis na ir werts, kas sowu krystu na jem uz sewis, un na it pakal manis, tys na ir manis warts.

Kas jums piem, mani piem, un kas mani piem, piemi tū, kotris mani ir syutieis. Kas tikwin winam nu wyssu-mozoku iksz manis ticamam jyodinia solta diel atsydzierszonas padus, kad ir por mocieklu manu, aridzan soku eś jums tayže, kad tys tam na pałyks biez olgas. *Math. cap. 10.*

Kad Jezus pabieydzis ir tas mocibas, nugoja jō mocekli pa diwim, un wujcieja pamistim un mistinim, pirunowa laudz uz pakutu,

studinowa klot essamu kienisti dabbassu, un słymu daudź por wasalim darejuszy ir. Biet Jezus ar cytim sowim mocieklim nugoja nu tienis, un naporstoja wujciet, un labi darit.

23. Mocibas Jezusa iksz lijdzbom.

Nu ļaywys otkon mocieja Jezus pi azarn Genezareth laudź daudź sasyłasiejuszus stowamus uz mołas, un tuļayk wujcieja sowas dabbassu mocibas iksz poszom lijdzbom.

Zemniks, tay isōka Jezus, izgoja siet ļabieybu sowu, un kad seje, kryta cyti gryudi cela mołā, un ti bieja samieydieti, un putni atskrejuszy apdie tus. Cytı kryta uz zemis akminia, kur tikwin moz zemis, un dzilli zemis na atroda; ti pasycieles mudry auksz, biet kad saule isōka dadzinot, nukolta, kad

na bieja sakniu winim. Cyta kryta storptim erszkiežym; tiey izauga un apmidzie tus, kad nikajdu auglu na atnesie. Biet cyta krytasaciegams. wiers ļobas ziemis, pasywajrinowos un atnesie trejsdesmitkortigus un szesdesmitkortigus un simtkortigus auglus.

Pats Jezus ir tolkawowis, tu lijdzybu pasieja kyukułus storp kwiszym un nugoja. Raugi, sacieja: sakla zeymoy words Diwa;

pi kotru sakla kryta uz cielu mołu, ir ti, kotry wordu Diwa ap dabbassu walstibu klausa, biet jus nasaprut un na apiem; tulayk atit neszkieysts gors sajem wyssu, kas bieja ikszan siržu pasāts, kab ne ticatlm un nebyutum ispiestiti. Por sāklu, kotra kryta wiers ziemis akminia, ir ti, kotry wordu Diwa klausa, ar prycu pijem, biet jay nadud sakniu ilayst, taydi ir nastowigi un tic por kaydu ļayku; biet kay mudry kaydas badas jus satieyk, aba miedieyszona diel Diwa mocibas stojas, tod dudas apmoniejt, un atkrejt taykā taydas dawireszonas. Sakla kotra kryta storp erszkierżym zieymoj tūs, kotry eystyn wordu klausa, biet pi kotru ļayeiga starowoszona, słopstums bogotibu, pasylayszona un cytas pasauligas grybieszonas ikszwiniu siržu rejzie ar tom pasycielas un wordu Diwa taj apmidz, kad nawar ni wīna augla atniest. Pi goła ir ti, kotru sakla uz ļobas ziemis kryta, tys ir, kotry wordu Diwa klausa, winiu pijem, ar wyssu ļoboku sirdi głoboy un ar paciszszonu auglu atnas trejsdesmit, szesdesmit, un simtkortigu.

Ikszan cytas lijdzbas Jezus izstostieja kienisti Diwa wyssu nutikszonu wiers zemis.

«Ikszan kienistis dabbassu ir tay pi cyłwaka, kotrys ļobu saklu sieyś ir tieyruma, un kad laudź jo guleja, atgoja inaydniks, Kad sakla idieyga, un izauga iksz worpom,

pasyrodiejos un kyukuli. Kołpi goja pi sayminika un sacieja uz winiu: «Kungs! woy naessi tu łobas sakłas towà tiejrumâ sieis? nu kurynis tod ir atsyroduszy kyukuli?» Sayminiks atbildieja: «inaydniks cylwaks ir tu padarieis.» Kołpi otkon sacieja: «grybi, kab mies nuitumem un izrautumem?» «Na»; sacieja sayminiks «kab rawâdami kyukulus, naizpłyuktumiet lejdz ar winim un kwiszus; tod ļay obbi aug lejdz plauszonas ļaykam · kay ļayks plauszonas attis, pasacieysz plowieim: sałosot pyrmok kyukulus, un sasait wiuius reyzie kyoliszus diel sadadzynoszonas, biet kwiszus sakraunat munâ szkyuni!»

Taypat un tû lejdzibu ir tolkawowis pats Jezus: «por tû cylwaku, kotrys ļobu saklu ir seis, sacieja, ir Dałs cylwaka tys ir Pestitojs, por tejrumu ir pasauls; ļobi kwiszy ir barni kienistis dabbassu: por Kyukulim ir barni inayda, por inaydniku sejamu kyukulus ir wałos; plowiei ir Engieli, plauszonas ļayks ir pasybieygszona pasaula. Kay kyukulus sałosa un guni iswiż diel sadadzynoszonas; tay byuś padarits pi goła pasaula. Dałs cylwaka izsyutieys sowus Engielus, un ti salasieys nu jô kienistis wyssu, kotry ir biejeszy por ilaunoszonu, un dareja launu un tus iswiś iksz ciepla gunis; tur byuś raudoszona un gryższona zubu: taysnigi laudź biet byuś spudri, kaj saule iksz kienistis Tawa.»

«Kas tur ausis uz klausieysonu, ļay tys

tod ļabi kļausa, ļay tû jem siew iksz sirdies un sownu dzieywi lejdz tam ļay waldiej.»

24. Wyssaydas mozas lijdzijbas Jezusa.

Kieniste dabbassu (aba Dabbassu walstiba), tunowa Jezus tolok, «pileydzynota ir gryudam synapis kotru cylwaks pajemdams sowâ dörzâ pasieja: gon tys gryuds ir mozoks storp cytom sakłom; biet, kad reyzi pasâts un izaug, palik por kuku, kad niet putni gaysa zam jô zoru un pakresla głobotis war.» Nu isokuma por mozim, uz goła por leżym iksz dorbim prykszdeim. Essat jyus un iksz mozus litu ticigi!

«Kieniste dabbassu, sacieja Jezus, ir pilejdzinota raugam, kotru siwits ar treim marym myłtu sajaucie, koleyt izwigła wyssaskoba.» Myusu wyssa byuszona ir porimta ar protu Jezusa, kad ikwinś myusu dorbs un words iksz siewis tur litu dabbassu.

«Kieniste dabbassu, dałyka wiel Jezus, ir pileydzynota montam pasleptam iksz tiejrumâ un perley nupierktaj por wyssu, kas ku tur.» Ľay mums nikas tay miligs nabyus, kay swietiszona un ispestiszona.

«Ikwinu kûku war pazieyt nu jô auglu: biet ikwins kûks, kotrys na dud ļobu auglu, byuś nuciersts un guni imasts.» Matt. c. 5. Poszy tikwin gudigi wordi un ļoba apsyiszona bez dorbu ir kay ļopas un zidi iz kuku biez auglu.»

«Kotrys cyłwaks nu jyussu turadams sýmtu wuszku, kad winu nu jus izgajsieś, na pamat diewindiesmit un diewinias tuksznesi un nait pieć izgaysusias, koliey ju atrod? un atradis, jem uz sowu płacu, ar prycu nas uz satu, un aycynoj sowus kaminus un draugus, sacidams uz winim: «prycojeties ar manim, ajsto eś asmu atrads wuszku, katra mań bieja izgaysusie.» Tay meklej Jezus greciniku. Tay prycojas Engieli Diwa uz winu dweseli, kad jey pakutu dora.» *Luc. cap. 15.*

«Kotrys taws ir tayds storp jums kotrys sowam dałam īyudzamam ap majzi, padutum akmini, aba, kad praseytum zyuwiś, padutum cyuszku, aba kad īyudzas uło, war jam dud turkszni! Tod kad jyus diżan launi essat, sowim barnim mocat īobas litas dud un jyus saprutat, kay cik wayrok taws jyussu dabassu duś tim swātu goru, ktry winia pi-īyudz!» *Luc. cap. 11.*

25. Madala pakutnica grecinica.

Eyśtins Faryzeusz, wordā Seymańs, aycynowa Jezusa, kab pi winia astum. Jezus atgoja un atsysados pi gołda. Tamā poszā īaykā, mistā tayże eystina siwa, ktra bieja iksz launas sławies, kay grecinica: biet kay tikwin pazyna Jezusa, tay aridzan jos sirdź pawyssam porsymiejos, un pipieldieyta bieja ar cina gudu un milibu diel Jezusa, ar sabierszonu un żałoszonu por sowim grakim,

un dasazynowusie, kad Jezus ir uz maltitis satā Faryzeusza, nuteceja tur mudry.

Ēaykā maltities igojā tamā ustobā, kur edie, biet nadreystieja pret acim Jezusa stowiet. Dagoja pi winia nu pakalis un kryta jam pi koju. Na wareja ni worda izsaciejt, biet tikwin isoka osoras īajstiejt, kotas kryta uz koju Jezusa; pieć slaucieja Jo kojas ar sowim motim un buczowa: atnesie arrydzau

ar sewim traukā nu allabastra dyżan dorgu elejū nu balsamu kuka, ar tū īajstieja Jo kojas.

Faryzeusz, kotrys Jezusa bieja ataycynowis, wiarias uz tos klusieyszonas, un godowa pats siew: «kab tyś byutum Profets, tod zynotum, kayda tiey ir siwa, ktra winia dasydyuras, un kad ir grecinica!»

Jezus pajynis jo godoszonas, sacieja uz winia: «Sejmans! mań ir tiew kas jōsoka.» Seymans atbildieja: «Mocitoys pasok.» Jezus sacieja: «Winam naudas ayzdiewiejan bieja diwi porodniki, wins jam bieja waynigs picus symts un utrys piedesmit groszu

sudabra ; biet, kad jam niwins ayzmoksot nawareja, tod obiim tus porodus paszkińkiowa ; kas tieu redzis, kotrys nu obieim, wayrok ju mîoj?» Seymańs atbildieja : mań redzis, kad tys, kotram wayrok ir paszkinikiowis.» Jezus sacieja ; «łab essi nutisowis.» Faryzeusz wiel nazynowa, ku Jezus grybieja caur tu lijdzbū pasacieyt. Tie atsigrizies Jezus uz tōs siwitis, un sacieja tolok Seymanam : «cředzi tu itu siwiti ? Es asmu igois towā sātā, un tu man na essi jyudenia padiewis diel numozgoszonas koju ; biet tiey kojas munas ar ossorom sowom apłaystieja, un ar sowas golwas motim apsłaucieja ; tu na essi mani pabuczowis, biet tiey nu to įayka kay tikwin te ir igojusie, naporstoja ajzwīnam buczot munas kojas ; tu golwas munas na essi apsmereis ar eleju, biet tiey kojas munas apłaystieja ar dorgom zolem ; todiel eś tiew soku, kad daudź ir jōs graku atłaystu, ajsto parodieja daudź milibas. Biet kam mozok kas atłayż, tys arydzau mozök miloy.» *Luc. cap. 7.*

Uz siwiti sacieja Jezus : «towi graki ir tiew atłaysti, ey ar miru !» Jezus atłayż nu milibas un łobuma. Kotru cylwaku tiey miliba na waratum pakustinot ?

26. Igodojamas izsacieyszanas Jezusa pi wyssaydu nutikzonu.

Mocitoys istodyuma dagois pi Jezusa waycowa winia : «Mocitojs ! kota ir wyssu

lełoka pisacieyszona iksz istodiuma un wyssu pyrmoka por wyssom ?» Jezus atbildieja winiam : «tiew byuś Diwu Kungu towu milot nu wyssas sirdź towas, nu wyssas dwiesieleś towas, nu wyssa towa prota, un nu wyssa towa spaka. Tiey ir wyssu pyrmoka un wyssu lełoka pisacieyszona. Biet utra ir tay leydzona : tiew byuś milot towu tuwaku, kay siewi poszu. Lełokas pisacieyszonas por tom diwiejom nawa. Iksz tom diwiejom pisacieyszonom aysisledzas wyssas pisacieyszonas un profeti.» Tiey bieja wīna nu wyssu lełoku izsacieyszonu izejamu nu mutis Jezusa. *Matt. cap. 22.*

Reyzi stowiedams Jezus wydā daudź laužu, kotrej pyrmok bieja nawasały un kotrej wiñsz bieja palejdzieis, sacieja tus wordus : «wyssas litas ir mań atdutas nu Tawa muna. Etyie szur wyssi pi manis kotrej essat biedigi un apgrutynoti, eś jyusus grybu atwiglinot. Jemit munu jugu uz se-wim un mocieities nu manim, ajsto es asmu leūprotigs un nu sirdź paziemigs. Un tay jyus atrasit atsaplyuszonu iksz jyussu dwiesèlis : ajsto muns jugs ir sołdons, un nosta wigla. *Math. cap. 17.*

Wins cylwaks atgois pi Jezusa un sacieja : «Kungs ! eś grybu it pakal tiewis, biet mań pawieley, kab papryksz nūtum uz satu, kab ar sowim atsapraszczej ! Jezus pazinis lab, kad tiey nabieja eystyna jō wala, un kad war

byut otkon sowieji winiu nu to atrunos, tod
sacieja: «niwīns nu tus na pidar pi kienistis
dabbassu, kotrys pilik rūku pi orkla, un
wiel skatijas atpakal.»

Piečto utrys dagoja pi Jezusa mocitoys
istodyuma un runowa uz winiu: «Mocitoys!
es iszu pakal tiewis kur tu tikwin īsi,» ajsto
godowa, kad Jezus na por garu ļayku pa-
sauligu kienisti uzliks, un ju pieč por bo-
gotu cylwaku padaris. Jezus pazinis nud-
zyda iszkieygu, atbildieja jam: «ķopsas tūr
sowu oltu, un putni sowu perieklu, biet
daļs cylwaka natur net tik eystuma, kur
tikwin sowu golwu waratum nulikt.» *Math.
cap. 8.*

Reyzi siedeja Jezus baznicā prettim ka-
ļāda aba skrejnis upuru, un skatijos, kay
laudž naudu tamā ļyka.

Daudž bogotu namoz gon ļyka tyma
kaļadā. Atgoja taypat ubadzie atraytie, un
tiey upereja diwi artawus, aba groszus. Tie

ataycynowis Jezus sowus mocieklus, sacieja
uz winiu: eystyn soku es jums, kad tiej uba-
dzie atraytie wayrok diewie nakay cyti wyssi,
īykdam i kaļadā aba ļodieyi, ajsto wyssi
tikwin nu to Diwam upuru ir dawuszy, kas
ir im atlicis: biet tiey ir wyssu atdawusie,
ku tureja!» **JEZUS** godowa tikwin uz siržu.
Math. cap. 12.

Wins sacieja uz Jezusu: «ota taysnija
ir Kungs! kad moz byus laužu izpestitu?»
Jezus uz to atbildieja jam un wyssim klot
essamim: «cryupinojeties jyus tikwin diki
porit caur szaurom durawom: ajsto es jums
soku, kad daudž sieu suleys iit winia, un
taypat to newares pi dorba piwest.»

Winu reyzi dagois Piters pi Jezusa,
waycowa Winia: «Kungs! cik reyžu jōatļayž
ir munam brolam, kad mani ayzdusmōs? woj
septinis reyzis?» ajsto godowa, kad tys por
daudž. Biet Jezus atbildieja: «eš tieu soku,
na tikwin septinis rejzis, biet sieptindesmit
un sieptinis. Wyss kab bytu atļaysts, tay
gryb Kungs.

27. Nowie Jonia Krystitoja.

Herods, daļs winia, kotrys iksz Betlēhem
barnus pisacieja izkaut, bieja waldiniks Ga-
ligeas. Aycynowa Joni Krystitoju uz sowu
muyžu, kad jam bieja zynoms, kay sēwiszks
cylwaks. Jońs atgoja un porsorgowa ju iksz
runas por wyssim grakim, un sewiszki por
tu, kad tys waldiniks paiemie por siwu brola

sowa siwu, broła wiel dzieywojama. Herods klausieja winia ikszan daudź litom, biet iksztō na. Biet, Herodyada (tay bieja nusauktat tiey tīcibas porłauzieja) ryupinowōs nu to łayka tō cyłwaka swata izgubieyt dzieywibū un tamā szalti waldiniks Joni pisacieja dzielžūs apkaustit, un citumā imest.

Herods apstaygoja dīnu sowas pidziszanas un sataysieja leļu maltiejtu diel kungu Galileas. Łaykā malties izgoja mieyta Herodyadys, un doncowa tur wydā ustobas tay, kad wyssim klot essamini patyka. Herods nu tōs imesles tiwl nu nujautas atgoja. Kay tikwin tiey mieytnia doncoszonu pabeydzie, ataycynowa ju pi siewis un sacieja uz winias: «łyudź manis ap żelestibu, kaydas tikwin grybi, un eś tiew naatrinoszu, arridzan un pusis muna kienistis;» — istyprinowa wiel pi to tu sulieyszonu ar pizwiereszonu!

Mieytnia mudry iztecieja un waycowa sowas môtis: «kō jōlyudz?» Motie sacieja: «gołwas Jonia Krystitoja!» Mieytnia passakubynowa pi Heroda un sacieja uz winiu: «łyudzu tiewis eś, dud mań tyulin iz bludys gołwu Jonia Krystitoja.»

Herods nusabieyda, un dīżan nuskumigs pałyka; biet diel padaritas pizwiereszopas pi cik daudź gostu, wiñsz pawieleja uz jōs īyukszonas. Tyulin izsyutieja bendis-kolpu citumā ar pisacieyszonu, kab jam atnestum gołwu Jonia; tys nugoja, nucierta Joniu citumā, un atniesis gołwu ar asnim uz bludys,

diewie ju doncotojaj un tiey soway motiey nuniesie. *Mat. cap. 14.*

Kocz gołwa swāta zam cierwa pakryta, taypat żobums sowu kruni aptur, un grāki stropi paiem, ajsto wiel atsyrud cyta dzieywiba, un Diws ir taysnigs.

28. Jezus draugs barnu.

Jezus porłaydie, tay leydz ijukszonas wyssu dinu leļā pulkā lauzu, biez porstoszonas un atsapuszonas wuycieja nn slymim wiesielibū diewie, un ka wokors dagoja, laudź pa mozam izstaygowa, un Jezus tayże atsaraut godowa.

Iksz tō dagoja cytas siwas gudigas, kotras tureja pi Jeza daudź nuciejas un milibas un atniesie sowus barous, kab jus swietitum, sowas rukas uz winiu īyktum, un par winim īyuktum; Mozokus niasie uz rukom, lełokus wedie pi siewis ayz ruku.

Redziedami tu mociekli, bora barnus un ar motiem żomowos, grybiedami atdziejt nu sowa pikususza un apsłopusza Mocitoja un ne dalayst, kab jam wiel worgu dalyktu.

Biet Jezus, kotrys barnus nu sirdź milowa, pa wyssam na bieja mirigs nu taydas

namiligas apsiimszonas mocieklu. Ataycynowis barnus pi siewis, un sacya mocieklim: laydit mozim pi manis attit, un na ayzlidzit jyus tim, ajsto jūs ir kieniste dabbassu. «Un ejstin soku jums,» sacya tōlok: «kad kas na piiem kienistis Diwa, kay barns, ar paziemibu un negudrybu, tod tys iksz winias na iis. Pieć tō paiemie Jezus barnus uz klepi sowu, lyka wiersum jus rukas sowas un swietieja.

Pi tō sacya Jezus igodojamus wordus ar waribu un szkidry klot essamim.

«Kas tikwin wīnu nu tus mozus piiem iksz wordā munā, tys mani piiem: bet kas wīnu nu tim mozim ilaunoy tam lobok hyutum, kab taydam pi kokla hyutu pisits akmins dziernawu un ilaystum jū iz dybyna jyures.» Bāda cylwakam eaur kotru ilaunoszona (aba abgrecynoszona) celas!

«Kad tiewi aēs towa, aba ruka towa, aba koja ilaunoy (abgrecynoj), tod izrauń aci towu, atciert ruku aba koju, un nuswid nust nu siewis ajsto lobok tiew biez tus łucieklu it kienisti Dabbassu, nakay ar tim tikt elle, kur torps namierst, un guńś nadzist.»

«Tod wieryties jyus kab ni wīna nu tim mozim nasmoditumet un nanicynotumet; ajsto soku eś jums, kad Engeli jus Debbessis weras wyssod uz wayga Tawa muna kotrys ir dabbassus. *Mat. cap. 18.* Ok! kay nu sirdż milowa Jezus barnus!

29. Porsamieyszona Kunga.

Reyzi paiemie Jezus ar siewim kļusiniam sowus treys wyssumilamus mocieklus, t. j. Piteru, Jakubu un Joni, un nuwiedie jus wiersum koļna auksta un tur Diwa lyudzie. Wydā jō lyukszonas porsamiejos pawyssam Winia gime, pałyka spudrys un skaysts: waygs jō spieydieja kay saule; drebies jō bieja kay snigs spudras un bołtas: un sze diwi wiejri pasarodijos gayszā dabbassu: ti bieja Moyžesz un Eliasz. Runowa ar Jezusu ap tu, kas Jerozolimu gayda.

Swatā ceryba un bayle apiemē tus trejs Mozieklus. Piters pylns apslopszonas atsy-saucie uz Jezusa: «Kungs! labi ir mums tie: jō tu grybi, tod mies tie pataysisem trejs byudes. Tiew winu, Moyžeszam winu un Eliaszam winu! Bieja pawyssam nu prota izgois, nazynowa, ku runowa. Kad wiel Piters

runowa, atgoja padebbessis, kotra winius apkloja un nu tōs padubbiesis ayzaklidzie bolsis: «Tys ir miligays muns Dałs, ikszan kotra mań wiszkin patyka: Winia jyus kļau-sot» Dīżan nusabieyduszy kryta mociekli uz wayga kab jam kļanieytus.

Tamà ɣaykâ Jezus dagoja pi dasadyurie jus un sacieja: «Celities nesabieystat.» Papletuszy acis sow wayrok na iraudzieja, tikwin Jezusu.

Nuidams nu kołna, sacieja Jezus uz winim : «nastostot jyus nikam, kols Dałs cylwaka nu mirunim na pisacels.» Biet tò worda na saprota: «Nu mirunim pisacielszona,» tod ap tù storp siewim ir runowuszy. Nu tò łayka runowa jau Jezus szkidry: «jemit jyus tus wordus sirdi, sacieja uz winiu: Dałs cylwaka byuś iksz laużu rukom izduts, un ti ju nukauś, un treszā dinā otkon cielsis nu mirunim.» Biet un tòs runas newareja żabi porimt, kotra bieja diel jus paslepszona.

Tie wiersum tō kołna Jezus parodieja sowu warybu un skaystumu, kota jam ir pidaryga, kay Dałam Diwa. Eymia pakal winia wiersum zemis, kab ju taydu waratum redziet Debbessis!

Pieć to wiel ir izsyutieis sieptindesmit diwi cytus mocieklus ar tû poszu pisaciey-
zonu, kay pirmok bieja diewis diwipacmit Apôstolim. Pažytki Jò mocibas kas riejzis
wayrynowos.

30. Dals nutrotnys.

Jezus ajzwînam wuycieja caur lijdzibom.
-Nokamas tur hyut lełas igodoszonas wiertas
liiel siržu laužu.

«Wīns cylwaks tureja diwi dałus», tay
stostieja Jezus: «jaunoks nu tus atsasaucie:
n taws! dud mań munu dalu nu tawuszkas,
kotra mań pidar!» un izdaleja taws montu
storp jus. Pieć cik dinu pajemis jaunoks
dałs wyssu, nubraucie tòl swieszá molà,
iksz kotas dziewodams nagudigi iztracieja
sowu tawuszku montu. Kad wyssu propul-
sjeja un wińsz isoka pitryukumu cist un
badu; tod cielés tamâ molâ lels bods. Pieć
tò nugoja pi wīnā sayminika un pistoja por-
dinetoju; tys nusyntieja winiu uz sowu
muyżu kab tur cyukas ganitum. Tie gry-
bieja kab sowu bodu ar zejlim nuremditum,
ar kotrom cyukas barowa; biet un tus jam
likas nadewie. Iksz tò pi goła pats iksz
sowà próta isoka gôdôt: «kay daudź tieyk
mayzis olgoczym tawa muna sâtâ, un eś, jo
dałs, nu boda mierstu! taysiszus es iz cieli,
atpakal pi muna tawa iszu, un sacieyszu
winiam: «Taws! es assmu sagrakowis pret
Debbessim un priksz tiewis eś naessmu
wayrok godnys sauktis por towu dału, pijem
mani lobok por wīnu nu olgoczym sowim!»
tod īajdieś pa cielu un atpakal goja pi sowa
tawa. Taws pamaniis ju wiel nu tolinis,
umanija tyuliń sirdź żałumu pŕ winia, tie-

applesie nu wyssa , certumus ayzdewie un
panetie gułamu puss dzejwu. Un gadijos
kad wińs Baznicas kungs tu poszu goja cieli
un redziedams ju gułamu , cacyn nugoja:
tayże un lewits , idams pa tu poszu cielu
redzieja ju, un nugoja cacyn : biet Samary-
tans wińs kotrys jù redzieja, apsiążłowa uz
winia, un dagois pi winia, izleja weyna un
eleja uz certumim jô, un apsieja jus, pasa-
dynowa ju uz sowa łupa , nuwedie moju-
witâ, un głobowa winiu. Utrâ dinâ, ture-

dams tolok jót, izjemie diwi sudabra groszus,
dewie jus sayminikam un sacieja: «tur ru-
piesti ap ju' (glôb ju) , ku win wayrok iz-
dusi , tû eś tieu atduszu , kay tikwin atsi-
gryższus atpakal. *Luc. cap. 10.*

Sze ir eystina miliba tuwaka, naleydziet
wajadzieygm , kocz bieja nu cytas tiebas.
«Ey tod un tu pador tay!» Tu wiel Jezus
dałyka.

Cytu reyzi stostieja Jezus: «wińs kieniñsz
dareja rakawojszonas ar sowim porodníkim:

iksztô atgoja wińs, kotrys jam bieja way-
nigs diesmit tyukstuszu talentu, (wińs talents
warts bieja drejsdesmit sudabra rublu), un
newaredams ayzmoksot , pakryta uz cielu
sowu un łyudzie winia gauszy: «essi pacitigs
uz manis !» Kieniñsz apsiążłowos uz winia
diel jo paziemigas łyukszonas un wyssus
jam porodus paszkińkiowa.

Tys Sułayns izgois satyka sowu bidra-
kołpu, kotrys jam bieja waynigs symtu gro-
szu; tu nutwiere tyuleń ayz kokła un sacieja:
«ayzmoksoy , tu mań essi waynigs !» Tys
pakrytis zam koju łyudzie ap pacitieyszonu;
biet wińsz na apgodowa uz tô , pisacya jù
citumâ imiest, koleydz porodu na ayzmoksowa.

Ap tû dasazynowis kungs , pisacya ju
tyuliń pi siewis pasaukt un sacieja winiam:
«ok biezdiwigs ! es tiew uz towas łyukszo-
nas wyssu porodu esmu szkinkiwis , way
un tu nawarei apsyążłotis uz sowa bidra-
kołpa, kay eś uz tiewis asmu apsiążłowiš?»

ted lyka jù tyuleń ikszan citumâ imest, kóleyd wyssu leļu porodu na ayzmoksoš.
Mat. cap. 18.

Tay arridzan, dałyka Jezus, padaris ik-winam nu jums muns dabbassu Taws, kótrys sowam brolam kô neatlaysś.

32. Bogots un ubogs.

Bieja cytkorta bogots cylwaks kótrys ar purpuru drebi apsywyłka un ikdinas taysija leļu maltiejti, un ubogs, ar wordu Łazars, guleja pret durowom jô (un bieja tys ar wôtim wyss apłykts) kótrys grybieja ar druponom kotas kryta nu golda to bogota sâbra, sowu bodu nuremdit; biet un tûs jam nikas ne padewie; suni tikwin atgojuszy lyzgoja jô wotis. Nutyka kad ubogs numyra.

Engeli jô missu nanesie uz klepi Abrahama. Tamâ łaykâ un bogots numyra, un bieja ellî

istumts: cîzdams tur leļas mukas, pacielis, sowas acis aukszan, iraudzieja nu tolinis Abrahamu, un Łazaru pi winia klepî; tod klîdzie balsigi, sacieydams: «Taws Abrahams! apsižalois uz manis! syutiey maň tie Łazaru, kab tikwin sowa piersta goļu pamiercitum jyudini, un munu mieli atdzisynotum, ajsto eś ciszu leļas mukas tamôs liismôs. Biet Abrahams jam atsacieja: muns daļs! igodoj sew, kad tu jau towu ļobumu essi dabowis, tamâ dzieywibas łaykâ, un Łazararam prettim launa nutyka; tod tagad ir szys iprycynots, un tû essi mueits: pi tô ir storp mums un jums, tay leļa starpieyba biez dybyna, kad meš pi jums nawarym dait, un taypat jyus te pi mums.» Bogots uz tô sacya: «tod eś tiewiś ļyudzu, taws, nusutiey jù kocz uz muna tâwâ sâtu, kur wiel pieus brôlus turu, kab tim pasacieytum kay winiâ zasauli klojas, kab ti kodkolwiek ne atitum tamâ witâ mûku un worgu!» Abrahams atbildieja uz tô: «tim ir Moyžesz un Profeti; łay jus ti klausai!» Bogots sacya: «ach taws Abrahams! tô wini nadora.» Abrahams pabieydzie tû runu: «Jô Moyžesza un Profetu naklausâ, to tayže un tam ne ticies, kocz arridzan wîns nu mirunim pisacałtus!» *Luc. cap. 16.* Ľobok ir byut tamâ pasauli ubogam un diwagudigam Łazararam, ne kay launigam bogotam.

33. Neprotigas un gudras Jumprawas.

Nieniste dabbassu tay putikś, sacieja Jezus, kay ar diesmit jumprawom, kotas paieņie sowus eleja ļuktorus, kab ar tim prettim ītum bryugonam. Nu tūs, picas bieja neprotigas, un picas gudras: neprotigas atnesie eystyn sowus ļuktorus biet biez eleja, biet gudras pajemie eleja sowūs traukūs leydz ar ļuktorym; un kad bryugons ilgi kawiejos, wyssas ayzmyga. Ap pusnakti tas pamudinowa pieszki kligszona: «sze bryugons attit, ccelities un eytia prettim winiam!» Jumprawas tyuliń cieles wyssas un sataysieja sowus eleja ļuktorus. Tie sacya neprotigas uz gudrom: «dudit mums drusku sowa eleja, ajsto kad dzist myusu eleja ļuktury,» biet gudras atbildieja: «na! na! kab napitryuktum mums ua jums: eytie ļobok pi pordiewieju un nupiercit diel seviš! Tūlak ar gojā bryugons. Tōs, kotas bieja gotowas, īgoja ar winiu kozās, un durowas pałyka ayzsłaktas. Pieč atgoja cytas un klidzie: «Kungs! Kungs! atdori mums durowas!» Biet bryugons atbildieja: «eystyn eś jums soku, na pazieystu eś jyussu.» Ku paleydziele eleja ļuktury biez eleja? kū pawiersiga mociba biez ļoba prōta? Pi izpiestiszonas, wayrok ne kay pawiersigas mocibas aba poszas apsiimszonas wajag. *Mat. cap. 25.*

34. Wyssaydas mocibas pylnas nutikszonu.

Winu rejzi, kad Jezus ar sowim mōcieklim bieja ikszan Kafarnaum, atgoja pi Pitera wejri, kotry naudu īasieja diel wajadzibas baznicas, un sacieja uz winiu: «kayze? woj jyussu Mōcitoys ni kō na dūs uz baznicas?» Piters atbildieja: «ayzmoksoś! un tyuliń nugoja pasacit Jezusam. Jezus kotram wyss bieja zynoms, papryksz pasiustejdzie ar pawaycoszonu: «kas tieu redzis? sacieja Piteram: nu kō jem kienini szō pasaula czynszu? woy nu sowu daļu, woy nu cytu laužu?» Piters atbildieja: «nu cytu laužu.» Jezus sacieja: «Tod daļy ir wolni; biet, kab naisiaunotum, ey tu pi azara, un imet tiejkļu! pyrmajāj zyuwiej kotru tu izwilksi attays muti, tur atrassi naudu sudabra, kota byuś werta diwi rejzis czynsza; tū pajem un atdud ju por mani un por siewi!» Piters tay padareja, un atroda iksz mutis

zyuwis naudu, un nunesie ju pieć pi atjemieja czynsza. Jezus bieja pa wyssam taysnigs, un pasadewie tayże ar żobu protu riendiey-szonaj wiersnibas.

Idams otkon Jezus uz Jeruzalem, izsyu-tieja papryksz pasyutus, kab jam mistiniā samarytanu nakts mojas sataysieytum; biet Samarytani jo napijemie. Dasazynowuszy ap tû Jońs un Jakubs, sacieja uz winia: «Kungs! grybi, kab mies guni ataycynotumem nu dabbassu diel sadadzinoszonas jus?» Biet Jezus nupielie jus diżan un sacieja: «qjus nezynot, nu kajda gora essat. Dałs cył-waka ne atgoja laudim dziewibū atimt, biet jus głobt.» Twieykszona tiey ne pait nu Diwa kotra starawojas cytam szkodit. *Luc. cap. 9.*

Ikszan cela sowa uz Jeruzalem ayzgoja reyzi Jezus mistiniā Betanias, kur diwi mo-sas, Marya un Marta, piemie winiu sowâ-sâtâ. Marya atsysados ar cytym pi koju Jezusa, un klausija winia wordu ar atziniu. Biet Marta diżan bieja bayliga un badawos, grybiedama ju kay wyss żobok piimt. Iksz tō dagoja pi Jezusa un sacyia: «Kungs! way tu ap tu ne badoi, kad mosa muna wyssu dörbu mań poszaj ir atstojesia? pasok żudzu uz jōs, kab mań paleydzietum!» Jezus iz tō atbildieja: «Marta! Marta! badois un turbawois ab daudź litom, biet wîna lita ir wajadzieyga. Marya ir izłasiejesia wyssu żoboku dali, katra tayże nu jōs nabyus at-

jimta.» Taypat ir wajadzieygs wordus Diwa klausit un winius głobot. *Luc. cap. 10.*

35. Picelszona nu myrunim Łazara.

Łazars, kotrys ar sowom diwiejom mósom, Maryu un Martu ikszan Betanias dziewowa, bieja słyms; tod móssas nusyutieja pi Jezusa, un pisacieja winiam pasacit; «Kungs, tys kotru tu miloj gul nawasałs!» Jezus tû dzierdieydams sacieja: «slimiba tiey nawa uz numierszonu, biet uz gudu Diwam, kab caur tu Diwa dałs byutum pagudynots.» Pieć tos zinis pałyka wiel diwi dinas uz tōs wîtas, kur wiñsz bieja. Treszà dinâ sacieja Jezus uz sowim mocieklim: eyma uz Judeju, ajsto Łazars, myusu draugs, ir numiris. Iszu tur un pacielszu winiu nu myrunim.»

Tur nugois Jezus atroda missu Łazara jau nu czetra dinu gulamu szkierstâ: Kay

dasazynowa Marta, kad Jezus attit, mudry sacieja pretim winiam, un klidzie, kay tikwin Jezusu iraudzieja.» Kungs! kab tu sze byutum bieis, tod muns brols ne byutum numiris, biet zynu, es kad ap ku tikwin Diwa un tagad lyksi, Diws tiew duš.»

Jezus sacieja: «tows brôls otkon cielsis!» Marta atbildieja: «es zynu tû kad dinâ sudibas postora taypat un wiñsz aukszan cëlsis.»

Jezus sacieja: «Es asmu aukszan-celszona un dzieywiba: kas iksz manis tyc, tys dzieywôs, jebszu numiris byutum. Un sieukurs, kotrys dziejwoy, un iksz manis tyc, myuzigi namiers. Woj tyci tu tam?»

Marta atbildieja: «tay ir, Kungs! es tycu, kad tu essi Chrystus, Dałs Diwa dzieywa, kotrys ir atgois uz szô pasaula.»

Pasaciejusia tu Marta igoja kłusiniam sâtâ un sacieja sowaj mósaj ausi: «Mocitoys te ir un gryb ar tiewim runot.» Celies tyulin un izgoja pi winia. Taypat, un cyti laudz ar winiu goja pi Jezusa essamu pret satu.

Marya tyulin kryta pi koju Jezusa, un sacieja ar raudomom acim: «Kungs! kab tu tie byutum bieis, tod brols muns ne byutum numiris.» Un cyti, kotry ar winiu bieja, izgoja un taypat raudowa.

Redziedams Jezus raudamus stipry wysus, lati bieja pakustinots. Byudams nuskumigs iksz sewis, sacya: «kur jyus essat winiu nulykuszy?» Winias atbildieja: «Kungs

ey un wierys.» Un Jezus raudowa. Jyus redzit, kay winiu tys ir milois.

Ar lelu iszkigu nuskumszonu dweselis, gois ir Jezus pi tûs kopu: bieja tur dubie dzilla iksz radzis, ar akmini aplykta. Jezus sacieja: «nucelit akmini!» Tie ayzaklidzie Marta: «Kungs! jau smird!» Jezus sacieja: «woy es tieu na assmu sacieis: jo tu tyciejsi, tod tu Diwa spâku redziesi?» Akmińs tys palyka nucalts. Iksz to pacelis

Jezus sowas acis uz Dabbassim lyudzie, no sacieja balsigi: Łazar izey! un tyulin izgoja tys miruńs. Tys ir spaks Diwa! un tû kodkolwiek Jezus ar mums wyssim padaris, kad jau kopus gulesim. Joan. c. 11.

36. Apswaydieszona Jezusa nu Maryas.

Daudž Judu redziedami tu breynumu taydu, ticieja iksz Winia; biet cyti ir tu pasaciejuszy Faryzeuszym, un wyssaukstoka sumania pastatieja Jezusu nukaut: dieltò Jezus atsarowie nu jūs uz rubeža moļa Izraela. Sastā dinā zam swatku leldinas otkon atgoja uz Betaniju.

Tos treys rādnis parodieja te Jam sowu cina-gudu un milibu. Sāta Seymana, kotru pyrmok bieja aptieyreis nu spitalibas, sataysieja wokora edini diel Winia un Jō mocieklu. Ģazars leydzi ar winim siedieja pī golda, Marta kołpowa. Biet Marya atnesie iksz traukā nu alabastra wyssu marciņiu cisz luti dorga eleja un dorgas nardas-zōles, un swaydieja ar tom kojas Jezusa, tułayk, kad pī golda siedieja; apšaucieja pieč jos ar sowim motim, un piecēt palikius tō eleja izleja uz Jo gołwas. Smords jauks nu to pipildieja wyssu nomu. Marya padareja tū nu eystas milibas Jezusam.

Cyti nu mocieklim bieja taydas numanis, kab tōs tik dorgas zoles byutum pordutas, un kab tu naudu sałasieytu storp ubogim izdaleytu, un diel to uz Maryas natureja ļoba prota.

Jezus, pażywieris uz jūs siržu, sacieja: «Marya ļobu dorbu ir padarejusia diel manis: apswaydieja mani uz munu biēru.» Un dałyka wiel pi tō: «eystyn jums soku, kad

kur win pa wyssu pasauli tiey pryciga zinia ap Izpestitoju byuś śłudinota, tod un tys arridzan ku ir mań padarejusia tagad Marya, izteykts byuś uz myužygū piminieszonu.» Ti wordi Jezusa tamā szalti izsypyldā kad tū skaytot.

37. Gudiga ijōszona Jezusa uz Jeruzalimu.

Utrā dinā byudams Jezus cielā uz Jeruzalem pi Betwagu tywl kołna Eleja, nustoja mitygi un sacya uz sowim diwieim mocieklim: «Etyie uz mistiniu, kotrys pryksz jums īr, atwedit mań ezela moti ar ezelanu, uz katra wiel ni wīns nawa siedieis! Pasokat tikwin laudim, kad Kungam jūs wajag, un tyuleń jus pałays.» Ti diwi mociekli atwiedie ezeli ar ezelanu. Wins nuwyłka nu siewis sowu wiersa drebi, un uzłyka winiu wiersum ezałana. Jezus atsysados uz winia. Tys nutyka leydz wordim Profeta. Daudž laužu sasypulcieja rayzie nu tolinis un tyul, un goja pieč winia.

Jezus goja storp winim. Pryca apjemie

wyssus. Wini kloja sowas drebies, pret winiu uz ciela pa kotru goja; cyti cierta zorus nu kukim, nesie jus pret Winiu un lyka uz ciela. Wyssi laudz̄, kotry pryszka un nupakalas Winia goja, klidzie balsigi: Izpestiszonā Dałam Dowida! Łay byuś izteykts kieniñsz, kotrys tagad attit iksz worda Kunga! «Bieja taypat storp tim laudim daudz̄ Faryzeusz, kotry leydzi goja. Tim paboda tiey balsiga un pryciga klikszona, kay ar un guds daryts Jezam. Druszy tod pasaciejuszy ir winiam: «ayzlidz̄ tim tu un pisok kab nekliktum!» Biet Jezus atbildieja tim: «eystyn eś jums soku, kocz ti kłusatym, tod akmini ti nu siewis duś bolsu.» Tolok goja kłusiedams, un pa kreysaj un lobay pusiey ryucie otkon guds: net un nu Jeruzalem izgoja pret winiu daudz̄ wieyru kotry winiu ar tu pulku prycigu laužu sławynoja.

Redziedams Jezus nu kołna mistu, sacya nuskumigi: «ok! ka un tu, szamā dinā pazietytum, kas ir diel towas izpiestiszonas! cytayż byuś pret tiewi paslepszonā, un diel to kad padutas un uperejtas izpiestiszonas na essi pijemusie, atis diel tiewis dinas, iksz kotrom głuzy byusi izpustita, kad akmińs uz akminia iksz tiewis napaliks.» Un tu izsaciejs, apsyraudowa, kad jam osoras pa waygu tiecieja.

Tay ir ījois iksz Jeruzalem, un wyss mists bieja cielis. Ikwins waycowa: «kas tie ir?» Laudz̄ klidzie un diewie balsigi atsacieyszonu:

«Tys ir Jezus Profets.» Nukopie tod nu ezelana, un tayszni goja baznicā. Iraudzieja tur negudigu truksmi naudas miejeju un pordiewieju. Kay pirma ostuniu godu, tay wiel tagad padareja; izdzina tus nu pryszka baznica. Tie klot pi Winia słymi dagoja, neredzigi un kłybi, un Wiñsz wyssus wasalus ir padareis.

Redziedami, tū barni, kotry apleyk Winia bieja sasałasiejuszy, lustijos nu tōs breynigas izwiesieleszonas un nu prycas klidzie ti mozi barni: «Izpestiszonā dałam Dowida!» Kas wiel diżan ayzdusmowa Faryzeuszus, łomowa tod tus barnus, un sasieja ar dusni uz Jezusu: «woy tu nadzierdi, kù ti runoj? pisok tim kłusiet!» Kungs tim uz tō atbildieja; «woy jyus naessat wiel skajtjuszy: «nu mutis barnu sieu sataysieis izteykszonu?» Ok barni! igodoit tu sieu, kad tay un jyussu woju izteykszonu na smodiej Kungs. Jyus dzidit jam winayż swātas dzismies ar gudigu nudzisonu.

38. Wyssuzieymigas studioszonas.

Bieja pâdieja niediela Kunga, iksz kotrās sewiszki wnycieja un wasalus dareja. Wokorā wyssod izgoja nu mista uz Betaniju ar mocieklim sowim, un otkon diżan agry atpakal goja uz mistu un staygowa uz baznicu.

Winā dinā, kad Jezus saulā layžutis nu baznica izgoja, stowieja mociekli pret baznicu, un skatijos lelaj iztaysieyszonaj baznica.

«Pasaweris tikwin, Kungs! sacieja wins nu jus: kas por akminim, kas por iztaysieyszonu!»

Jezus atsagryzis sacieja: «Credzit jyus tu wyssu, eystin es jums soku, kad te akmans

uz akminia ne palyks.» Uz taydas runas mociekli dižan nustoja, un grybieja ku wayrok un taysznok eystin ap tu dasazynot. Izgois un izkopis uz kołna eleja, atsasados sieu Jezus, un cyti pi Winia: nu to kołna iztisz tureja pret acim mistu un swatu baznicu. Tie Piters ar cytim pawaycowa: «Motitoys! pasok mums tod, kod tys wyss nutiks, un kod byuś gołs pasaualam?»

Uz tō sacieja Jezus:

III.

«Kur ir mayta, tur saskryn creli. Jyus dzierdiesit ap waydim un sajaukszonu; leļa treysieszona ziemis tie un cytur cielsis, bods un miers byuś pa wyssaydom witom, un uz

Debbessim pasarodieys bayligas zeymis. Biet tys wyss byuś por isokumu worgu un nuskumszonas.»

«Pyrmok nulikš uz jums rukas, jyus byusit neiredzami nu wyssim un wojoti diel worda muna, biet biez walis jyussu Tawa Debbesis ni wins mots nu jyussu gołwas ne izgays. Iksz pacitigas izeiszszonas izpiestisit jyus sowu dwieseli.» *Luc. cap. 11.*

«Kad negantiba wiersu paims, tod tułayk miliba atdzis, bada un nuskumszona tay byuś leļa, kayda wiel nabieja nu isokuma pasaula leydż szam ļaykam.»

«Jyus sorgoities, kab nikas jyussus napiwyłtum! Daudź cielsis munā wordā, un darys breynumus, tay, kab piwilti byutum, poszy izłasieyti.»

«Kad iraudziesit Jeruzalem samiktu un apleyk nu kara apstotu, tod zynit, kad wiņias klot ir atgojusie sajaukszona un izpu-stieyszona! Kas tulayk Judu ziemiē byuś, ļay bag uz kołna; un kas teyrumā, ļay tys nait mistā pieč drebni siew: tos dinōs atrybszona taysnibās byuś.»

«Caur Zubynu daudź pakris, daudź byuś ikszan newalis wyssaydu tautu, westi; Jeruzalem byuś pipildieyts ar pogonim cikam ļayks pogonu ne poris.»

IV.

Tyuleiń piečto sludinowa Jezus tolok, sacieydams: «pieč tom dinom worgu izpu-

stiszonas, un kad zinia un nusyutiszona ap kienisti Diwa wyssim pogonim apšludinota uz ziemis byuś, atis gołs; saule palyks aptymso, menesis sowu spudrumu na dūs, zwaygzneś krytieys, un styprumi kotry ir debbiessis byuś pakustinoti; nuskumszona un bayle pipildieys wyssus laudź ziemis, un nu bayles lełas nazynōs ku dareyt un nu prota sowa izis.»

«Pieć tom pasarodieys zieymie (krysts) Dałā cyłwaka wiersum debbess; wyssas cilts wiersum ziemis balsigi raudoś, un iraudzies daļu cyłwaka atiejamu padebbessis ar leļu spāku un gūdu.»

«Tie izsyutieyś sowus Engielus ar strumpi un caur jūs sałasieyś nu wyssom mołom pasaula sowus izłasieythus.»

«Biet kad tys wyss isokś nutikt, tod tu įayk pacielit sowas golwas: ajsto izpiestiszona jyussu tułayk klot ir atgojusie.»

«Debbes un ziemie porsamieys, biet wordi muni neporsamieyś. Ni wīns cyłwaks nazyna ap taydu dinu un studiu, diel to essit jyus waktiejgi un īyudzit.»

«Kad Dałs cyłwaka iksz sowa lela gūda atis, tułayk atsisieś kraslā sowā gudā. Wyssas cilts ziemis byuś sałasieytas pret Winiu; biet Wiñsz jūs izdaleys, kay gons wuszkas nu wucynu. Wuszkas pastatieys pa łobay, biet wucynus un ožus pa kreysu pusi.»

«Pieć tō tys Kieniñsz sacieys uz tim kotry

pa łobay pusiej stowies: eytie jyus swietiti muna Tāwa, apjemat siew tū walstibu, katra ir nu isokuma pasaula diel jyussu sataysita: ajstō es bieju olkons, biet jyus essat mani pabarowuszy; es bieju nusłopis, un jyus mani essat dzyrdynojuszy; kad es bieju wi-siss, jyus mani essat pijemuszy, es bieju płyks, un jyus mani essat apgierbuszy; es bieju nawasals jyus mani essat apraudziejuszy: eś bieju citumā, jyus essat pi manis atgojuszy.»

Kad Jezusa pieć tō waycowa: «Kungs, kod mieś tiew tu essam darejuszy?» tod tim Jezus ir atbildieys: «ku wio kod winam nu wyssumozokim bròlim munim essat padarejuszy, tu mań essat darejuszy.»

«Biet uz tim, kotry pa kreysaj pusiaj, sacis, nust nu manis jyus nułodieyti, eyta guni myužyga, sataysieyta diel walnim un jo kołpim. Un tay ti iis uz myužygu mūku un stropiu; biet taysnigi laudź iis ikszan myužygu dzieywoszonu.»

Ku Jezus wiersum tō kołna elcja ap izpustiszonu Jerozolimas śłudinowa, tys pieć czetrdiesmit godu nutyka wyss: ku ap gołu pasaula śłudynowa tys eystyn un newiltigi ar nutiks. Ach, miligi barni, kab wyssi jyus stowatumet, pa łobay pusiej biet ni wins pa kraysaj!»

39. Padiejō wokora edińs.

Łayks nowis kas reyzis klot goja tywlok

dief Jezusa. Zynowa ap winiu un cik rayžu studinowa sowim mocieklim tamā padiejā niedielā.

Iksz tò atgoja pirma dina leldinas, kur jārs leldinas bieja jōkaun. Jezus izsyutieja diwi mocieklus, Piteru un Joniu, uz mistu, kab sataysieytum wokora edini leldinas, un sacieja uz winim: «eytie, pi wortu satyksit jyus winu cylwaku ar skruzi môla; eyta jyus pakal winia, tamā nomā, kur tys iis, un tur wyssu sataysot, kas ir wajadzieygs.» Nutyka tys wyss.

Wokorā atgoja tur Jezus ar sowim mocieklin. Bieja leļa ustoba, apgayszota, iksz kotas wyda stowieja golds apsakts ar captu jāru, mayzi neraudzieytu un wieynu.

Jezus atsisados, un diwipacmit bieja mocieklu apleyk golda. Uz wyssu skatijos (wiāriās) ar miligu pasawierszonu, un sacieja uz winim: «barni! ar leļu slopszonu es su- leis siew assmu, ar jums tu leldinas jāru

esti, pyrmok na kay eś cīszszu; ajsto ar jumš, eś wayr na eszu, cikam wyss byuš izpildieyts Diwa walstibā.» Tod pajemie bikuru pilītu ar weynu, ījudzie Diwa ar pateykszonu, un padewie winiu apleyk mocieklim.

Pieč Jezus cieles nu golda, nuwyłka sowu wiersiju sworku, un pajemis gultas autu, porzijuzies, lieje jyudini bludā, un wyssim sowini mocieklim kojus mozgoja.

Kad tu padareja, sedos otkon pi golda un sacieja: «way zynot, ku es jums tagad essu padareis? jyus mani saucat por Mocitoju un por Kungu, un taysniejgi jyus ru-noit, ajsto eś tys pats assmu. Jo tod eś jums assmu kojas numozgois, tod un jums cyts cytām arrydzan kojas hyus mozgot!

Ar tū grybieja Jezus sowim mociklim wiel padieju milibu uz szò pasaula padarit, un dut wyssim paraugu paziemibas.

Ar redzamu žalumu isoka otkon Jezus runot; un sacieja: cystin eś soku jums, kad wīns storp jums, kotrys ar mani snedz bludā, tys mani apwyłs (aba izduś). Un padewie gordu gabalinu Judaszam Iskaryotam pretim sežamam: tys ju piemie un tyuliū nugoja, kay oktys un ayzcītieis, Kungu sowu izdut (apwilt), por ku jam bieja nu wyssaukstokas sumanis treysdiesmit sudabra grossus pasulits. Tie sacieja Jezus swietigi: «tagad byuš Dāls cylwaka izteyks, un Diws caur Winiu.»

II.

Cisz ayztikts uz dwiesielis nurimā uz szaltis ; pieć to pajemis mayzi, katra wiel uz golda bieja uzlykta, pacelie acis ar pateykszonu uz Debbessim, sałauzieja jū uz gabaltniu , un padaleja winiu mocieklim ɔpleyk sacieydams tus wordus:

«Jemit un edit jyus ! tiey ir misa muna, katra byuś por jums izduta. Dorot tu uz munas piminieszonas !»

Pieć tō pajemie Jezus bikieru, padareis taypat pateykszonu Tawam padewie ju mocieklim, un sacieja : «Jemit, un ɔzierit jyus wyssi nu winia : ajsto tys ir muns asnis , asnis jaunas deribas, kotrys byuś izlits por daudzim uz atłayszonas grakub » — Nu tōs milibas prycowos mociekli, un breynowos. Taypat un tagatiei Krystiti laudż waynigi ir prycotis. Tey padieja wakarynia wyssuswåtoka , ir istaticyta uz wyssu nokamu įayku diel piminieszonas siew smiertis Jezusa un Winia posza koleyt otkon atis. Tolok sacieja Jezus : «ok jyus muni miligi barni ! eś wiel por mozu įayku ar jums essu : eś nuimu, un jyus tagad ar mani newarit nūit.» Piters atbildieja kopieć ? es sowu dziewibū por tiewi atdutum.» Jezus atbildieja : Piter ! eystyn , cikam gayls ayzdzidos diwi reyzis, tu manis treys rayzis ayzaligsi , un jyus wyssi mani aplaysit.»

Nuskumigi un borgi skatijos (wiarâs)

wyssi uz Winia. Jezus sacieja : turit jyus īobu protu! jō jyus tyciesit iksz Diwa, tod arrydzan un iksz manis byuś jums tyciet ! Nomā muna tawā ir daudż dziewuklu. Es tur iszu tagad jums witu sataysit, un pieć otkon Es atiszu, un jyussus pi sewis eś paimszu, kab jyus tur byutumet, kur es assmu. Eś assmu celsz taysnibas, un dziewibas.

«Ap kū tikwin tamā įaykā Tāwa wordā munā įuksit , tys jums byus duts. Eś tō Tāwa įukszu , un tys jums atsyutis paleydzietoju un iprycynotoju Goru Swatu. Tys palyks ar jums , un wyssa jums izmocieys : es jyussu nepameszu borynius.»

Jō mani jyus miloit, tod munas bauslibas globoit ! kas mani miloj , tu arridzan muns Tāws milōs , un eś taypat. Tam eś pasarodiszus. Net mieś poszy uz winia atissim, un pi winia môjas witu dareysim.»

Biet ar jums wayrok runot newaru. Wiersniba szô pasaula attit, kocz pi manis nikô natur meklet. Sze , kab tys pasauls pazieyatum, kad es Tāwu miloju, un tay doru, kay mań Tāws ir paweleis , celemes un eyme nu szenis tolok.»

Jezus celes , un kad dzidowa dzismiu pateykszonas, goja uz kolna eleja. Nuskumigi un mirygi goja pakal Winia mociekli.

III.

Ayz wortim mista wiel Jezus mocieja : «Es essmu kûks wieyna» sacieja Wiñsz, «un

jus weyna zorry, biet Tâws muns weyna saymîniks. Biez manis jus nikô newaryt darejt. Kas palik iksz manis, un eś iksz winia, tys atnes daudź auglu. Biet kas ne-palik iksz manis, tys sakals, kay zors nuļausts.

«Eś jums pirunoju: jus cyts cytu mi-lojet, kay eś essmu jus numilois! Kad jums tay pasauls neiredz, tod jus pagodoit siew, kad mani pirma jums ir neiredziejnszy. Jus daudź turesit badu; biet essat rōmigi! Eś asmu tū pasauli izwareis.»

III.

Te porstoja Jezus wydā sowu mocieklu un poszā romibā naktis pi upieytis Cedron, ap cik sulu nu kołna eleja, pacelis acis uz Debbessu, isōcie ļyukt Diwa Tâwa.

«Tâws! stundie atgoja! pabieydzis eś assmu dorbu, kotru mai tu essi licis. Pa-gudinoy mani tagad, kay eś Tiewi essu wiersum zemis pagudynowis!»

«Tiey ir dzieywiba myužyga, kab tiewi pazieytum winigu un eystynu Diwu, un Jezusu por Messyaszu, kotru tu essi syutieis.»

«Eś essu im apšludinowis ap Tiewi, un pazieyś Tiewi un mani. Tâws Wyssu-auk-stokays! es ļyudzu Tiewis globoy winius nu launa, kab winibā byutum kay Meś. Swietiey tus iksz patissibas! Words Tows ir patissiba. Eś siewi poszu upereju por winim, kab un winim byutum eystyn por-swietiti.»

«Biet na tikwin eś ļyudzu por mums, biet ar por tim kotry iksz gara Jayka, caur winiu wordu iksz manis tycies. ļay wyssi sasylik wonā, tay ar mums, kay tu Tâws ar mani un eś ar Tiewi!»

«Tâws! eś ar stopszonu grybu, kab ti, kotrus tu mai essi diewis, taypat tur byutum, kur eś assmu, un redzietum munu swie-tibu un waribu.»

Pabieydzis Jezus tu ļyugszonu nugoja por upieyti Cedron, un goja pi kołna eleja.

40. Jezus uz kołna Eleja.

Ar so pi sirdź ir pakal-Winia gojuszy Mociekli, igoja iksz dôrza pidarama muyżaj Getsemani. Tamū atsagryzie Jezus uz wi-nim un sacieja: «atsysadat jus tie siew! eś iszu tolok ļyugt, ļyudzit taypat un jus kab jus na ikrystumet iksz kardinoszonu!»

Tikwin Piteru, Jakubu un Joniu ir ar sewim pajemis, un goja tolok dorzā eleja: staygodams Jezus storp kükim eleja, nuzdyda pi sewis bayli un nerōmu nuskum-szonu, kad isoka treysiet un kratitis. «Sa-cieja, Ach! dwiesiele muna ir nuskumiga leydz nowiej! palicit te! essit waktiejgi un ļyudzit ar manim!»

Pieč to atsiwierzies wiel Jezus nu jūs pats tolok por akminia mietini: tur atsimetie cielus un ļyudzie balsigi: «Tâws! Tâws muns! jo war, jo ir Towa wala, tod atjem

tu bikieru nu manis! biet ļay wala muna na nutieyk, biet Towa!»

Pieć tos ļyugszonas celes nu ziemis goja pi mocieklu kotry bieja ayzmyguszy. Pamudinowa winius un nusylicies sacieja uz Piteru: «Seymań! woy tu guli? Woy jyus naspejat winiu poszu stundi ar manim numudā byut? Essit numudā un ļyudzit, kab ikszkardinoszonas na ikrystumiet! Gors swāts ir gon ļabprotigs, biet tiey missa ir wōja.»

Nuskumszona apjemie otkon Jezusu. Nugoja otkon, nugois utru rejzi nulicis sowu waygu pi ziemis, ļyudzie wiel korstok; pieć szaltis atgoja otkon pi sowu mocieklu, atroda gulamus, un izsacieja uz winim tūs poszus wordus ar taydu poszu pacitieybū.

Nugoja treszu ołpu un ļyudzie; apjemie winiu dizan nowiga bayle un nuskumszona: kaj ļasis ašnia swidry Jezusa bieja, kotas wiersum zemis kryta; biet wiñsz ļyudzie: «Tāws muns! kad tys bikiers nu manis newar byut atjemts, biez izdzierszonas un

izpieldieyszonas ju caur mani, tod ļay nutieyk wala Towa!» Tie pasarodijos jam Engiels nu Dabbassu un pastyprynowa Winiu.

Lustigs un prycigs Jezus atpakal nugoja pi sowu mocieklu un sacieja: «tagad stundie atgojusie ir, iksz kotras Daļs cyķwaka byuš izduts grecinika rukōs? sze wiltiniks muns klot ir!»

Cik kū tū Jezus izsacieja, tyuleň igoja caur durowom dôrza pulks laužu apgryutynotu ar lampom ēleja, swiecim, zubynim un ar iskapszu esmini. Un papryksz jus Judas Iskaryots: tys pyrma dagois pi Jezusa pasacieja: «Essi tu sweycynots Mocitoys!» un pabuczowa winiu. Tys bieja zini dewis wiltiniks karawieyrim. Jezus sacieja Judaszam: «Draugs! kopieč sze essi atgois? Judasz! Woj ar buczoszonu apwili Daļu cyķwaka?» Pieć to goja Jezus pretim pułka un sacieja: «kō jyus meklejat?» «Jeza nu Nazaret! bieja jus atbildieszona. «Es assmu,» sacieja winim. Iz tūs wordu atsarowie atpakal un pakryta pi zemis, kay byutam biejušzy nu parkyuna nusysti. Kad pieć tō pi siewis dagojuszy ir, aba pi atsadzieywino-szonas, utru ołpu waycowa: «kō jyus meklejat?» «Jezusa nu Nazaretis!» tiey utra jus atsacieyszona bieja. Jezus sacieja: «Sze Es assmu: tod jō manis meklejat, tod munus mocieklus pałaydit ar miru!» Tyuliń ti laudź guļa uz Jezusa kab sasitum, un Piters izniems sowu zubynu, nucierta ļobu

ausi kołpam auksta Baznickunga, biet Jezus ayzlidzie jam tū un sacieja: ilié sowu zubynu makstis! woy tu nazyni, kad es taypat un tagad waru muna Tâwâ wiel ap paleygu īyugt? woy eś nawaratu bikieri izdziert, kotru mań muns Tâws padut?» Un wasału ir padareis otkon kołpam ausi. Pieć tō padewie Jezus ar īobu prôtu sowas rukas, un diewie sasit. Mociekli Jō wyssi nubaga.

41. Jezusa pâdieja nakts wyssu sôpigoka.

Sasits kay slyktuma darytoys, bieja Jezus wasts uz Jeruzalem, un wyssu pyrmok pi Annasza. Tie iksz dzielżu eystyn, biet rōmigs, kay nawaynigs stowieja nomā suda: Annasz pawaycowa winia ap mocibu, un mocieklim Jō. Jezus atbildieja romigi winiam: «ko tu manis waycoy? waycoy tus kótry manis ir klausieesuszy!» Por taydu runu icierta pliki Jezam wińs kolps suda waygā. Jezus uz winia pasawiere milejgi, un sacieja: «jo eś nataysnieygi runowis assmę, tod parod mań! jō es taysnibu essmu runowis, kopiec mani siti?»

Annasz īyka Jezusu nuwest, pi Kaifasza, eystoja wyssu aukstoka Baznickunga. Jau tur wyssa z'yu sumanie bieja sagojusie yn lieiniki nataysnigi stowieja uz gutawieybas, kótry por naudu iz tō bieja sarunoti: ti diewie wińs pieć utra licibu pret Jezusu, un daudź netaysnibu uz winia runowuszy ir;

biet jus runas na sagoja ar siewi winā. Na wareja tam ni wina graka, ni waynis atrast. Jezus wyssam klausiejos un klausieja.

Tys wyssuaukstays prysters pasicelis, īzgoja wydà un sacieja uz Jezusu! «tu iz tō ne atbildi ninika? Jezus klausieja. Utru reyzi pawaycowa wyssu-aulstokays prysters bal-sigi un gudigi: eś īyudzu tiewi uz Diwa dzieywa, pasok tu mums, woy tu essi Christus, Dałs Diwa? Jezus atbildieja: «es assmu». Tie wyssu aukstays Baznickungs so-was drèbies porplesie, un klidzie: na lab runoj pret Diwu! kas jums redzis? Ayzpēlnieis ir nowi! ayzaklidzie wyssi. Tay nawayniba wyssuswâtoka bieja nu greciniku uz nowes nutissota.

Pieć to bieja Jezus nu sułayniu suda nuwasts uz leju naminā pałacā. Tie por wyssu nakti izimēdjęs nu winia. Wini splowie uz wayga, cyti ayzsedzie jam acis un diewie winiam por ausi, kay winiu trokaj tikwin sowwalay grybiejas: biet wińsz caur wyssu klausam bieja un pacitigi wyssu ir paniesis.

Tamā īaykā Piters siedieja orā pi gunis, un ar bayli sirdź dasarówis ir tur nu tolinis kab waratum dagaydiet gola sūda. Sułayni suda un wyssu aukstoka Baznickunga stowieja apleyk gunis un sildiejos; tamā szalti atgoja durawu sorgotoja un sacieja, kay tikwin Piteru iraudzieja: «tys taypat staygo-wa ar tu Galileyezuku!» Piters nusabieydos

un sacieja: «na ! es winia napazieystu.» Un tys gaylis ayzdzidowa pyrmu reyzi; biet tys mocieklis eystyn nedzierdieja nu baylis.

Tyuleń pieć tō pasaweres jam uz oeu sułayns un sacieja: «tay ir, tys taypat ir wîns nu jus !» Piters otkon ayzalidzie un pizwiereja. Pieć mozas szaltis sacieja cyts uz winia: «eystyn, tu essi wîns nu Jô mocieklu ! pazieyt tiewi war nu towas runas.» Piters ayzalidzie treszu reyzi un pizwiereja, sacijdams: «eś to cylwaka na pazieystu.» Wiel zwiereszonas na bieydze, kad gaylis utru reyzi nudzidowa. Tamā szalti atsagryzis Jezus pasyweres nuskumigi uz winia, dudams jam pazieyt, kû padareis ir. Tiey pasywierszona padareja ayztikszonu uz dwēsielis Piterā, un tyuliń siew igodowa, ku Jezus wokorā bieja uz winia pasacieis: Pylns sabierszonas un żałuma izbaga nu pogolma un ryukti raudowa. Łyudzames un numuda essim, kab iksz kardinoszonom ne pałyktumem. Launa dziewwoszona ir taypat ayzalikszona Kunga.

42. Jezus pret pasauligu tisotoju.

Mudry reyts dagoja ; sasałasieja otkon dyżan agry z'ydu tissa, un Jezus bieja utru reyzi atwasts, un statits, kur izstostieja tay, kay wakar taysnibu ; biet tissa izdiewie ju uz nowis.

Wyssi, cikwin jus bieja, căluszs teceja, tyuliń ar Jezusu pi ļeļa wiersnika kienistis Ponciusza Piłata, kotrys izgoja iz aukstas witas pret pilis durawom, un ļyka wayniu stostieyt: tie wyssi stojos, pogons kay tisotoys, newaynibā kay waynis darytoys, un wyssuwacoki nu Izraela, kay apsyudzietoi.

Pilats pawaycowa, «kaydu jyus turyt wayniu pret tu cylwaku ?» Baznickungi z'ydu atbildieja: «tys cylwaks laudź sawodoy, ayzlidz cezaram moksu moksot, un pats siewi dora por kieniniu z'ydu.» Leļs rendieytoys pawaycowa pats Jezusa: «tod tu essi kieniñsz z'ydu ?» «Tay ir, ess assmu», atbildieja Jezus. Baznickungi otkon utru zeyzi sowu apsyudziejszonu waynias stostija. Jezus klausiejòs kłusadams, un ni wina worda na sacieja pret winim. Piłats pawaycowa utru reyzi: «woy tu na dzierdi, ku ti wyssi prettim Tiewi runoj? woy tu iz tō ninika na atbildiesi?» Jezus klausieja. Tiey klausieyszona apstodinowa tisotoju. — Diel tō tod ļyka winiu ikszan pilys (pałacā) pret siewim iwiest, un waycowa winia tur: «Tu essi kieniñsz?» ««Tay ir, es assmu kieniñsz,

biet kieniste muna nawâ tayda, kay ziemis kieniste.» Tie izgoja Pilats, pi salasiecytu laužu un sacieja: «neatrunu eś nikaydas waynis iksz winia». Taypat auksti Bazniekungi na porstoja winia apsyudziet: «Wiñsz wayrynoy», klidzie wini «sowu biezdiwigu mocibu wyssur, nu Galileas net da Jeruzolimas;» kad Pilats izdzierda wordu «Galilea» un dasazynowos, kad Jezus ir nu kienistis Heroda, tod tyuleń pisacieja winiu pi Heroda nuwest. Wyssa tissa goja ar winiu kay apsyudzietoi.

Herods prycigs bieja, kad Jezu iraudziaja, un ar grybieszonu grybieja redziet kaydu breynumu nu Winia padareytu; diel to ayz-

diewie winiam daudź waycoszonu; biet Jezus ni uz wînas nu tus na atbildieja jam; diel to īsoka Herods ar sowim muyžynikim apsasmit nu Jezusa un diel apsmikla īyka winiu apterpt ar boltn kieninia sworku, un tay winiu atpakan pi Piłata nusyutieja. Ar lelu pacicieyszonu goja Jezus nu winas sudumojas uz utru.

Tamā īyka żałowa Judasz wiltiniks sowa slykta dorba un pasikore, pyrmok nuswidis nu siewis sowu pelni wiltibas, treysdesmit sudabrynu groszus.

Kad Jezus atgoja nu Heroda, pastatieja Piłats pi jō slapkauni un sawodotoi, ar wordu Barabaszu, un sacieja wyssim dzierdieyt uz laužu: «kotru jyus grybit, kab jums leydz iroduma walâ pałaystum? Woy Jezusu, woy slapkauni Barabaszu?» nucieju eystin tureja, kad wini grybies Jezusu kab pałaystum; biet pirunoti nu prysteru bieja, un ayzaklidzie wyssi reyzie: «na Jezusu, biet Barabaszu mums īayd wâlâ!» Piłats, kotrys ar īobu protu grybieja Jezusu wâla pałayst, sacieja uz laudim: «ku tod byuś ar Jezu dareyt, kotrys por kieniniu (Christus saucas?)» Ti wyssi klidzie: «sit pi krysta winiu!» por tu īyka izħayst Piłats Barabaszu iz walis, un Jezusu nuwest uz nuszaustieyszonas.

Tod bieja uz suda-nomu nuwests. Karawieyri wyssu pulku mudry saaycynowa, nuwylka drebies winia, pisieja pi stulpa,

un szausieja winiu ar neizsacieytu smodiey-
szonu; pieč tō imidzie jam wayniuku kotru
nupyna nu erszkiežu, kruni kay kieniniam
wiersum gołwas, apłyka winiam sorkonu
menteli, un iksz ļobas rukas padewie jam
nidry por wazu-kieninia; pieč tō mesdamis
cielus nu apsmikla, klidzie: «Łay dziejwoj
kienijsz Z'yu!» Biet cyti splowie iz jo, por
ausi diewie winiam, izrōwuszy nidru nu ru-
kas, syta jam gołwā, kab wiel dzilōk ersz-
kiežy pirè un gołwā ileystum.

Tay numucieytu, apsplautu, ar aszni ap-
litu, boltu uz wayga nu sopis, ar kruni
erszkiežu wiersum gołwas, ar menteli sor-
konu uz placu, lyka Piłats pret laudim iz-
west. «Werities jyus tie cyłwākam!» sacie-
ja pogonu tissotoys rodieydams uz Jezusa,
un utru reyzi atjemdams: «es pi winia ne
atrudu ni kaydas waynis.» Otkon pasaciele

klikszona asznia grybiejtoju: «sit pi krysta
winiu!» un wiersiniki laužu klidzie uz tiso-
toja: «jò szò tu pałaysi walâ, tod na essi
tu draugs cęzara.»

Tiey runa porbiedieja leļu wałdiniku; tod
lyka siew padut trauku ar jyudiniu, numoz-
gowa pret wyssim laudim sowas rukas, un
tod sacya: «es assmu newaynigs asznia tō
taysniga, un poszy atbildat por tu.» Un iz-
dewie Jezusu Z'ydym, kab byutum pi krysta
pikolts. Jezus kłusieja uz tō wyssa. Ar
grybieszonu grybieja cist, un gotows bieja
numiert. Kayda ļaymiga kłusieyszona! kayda
paciszona!

43. Jezus pi krysta pikolts uz Golgotas.

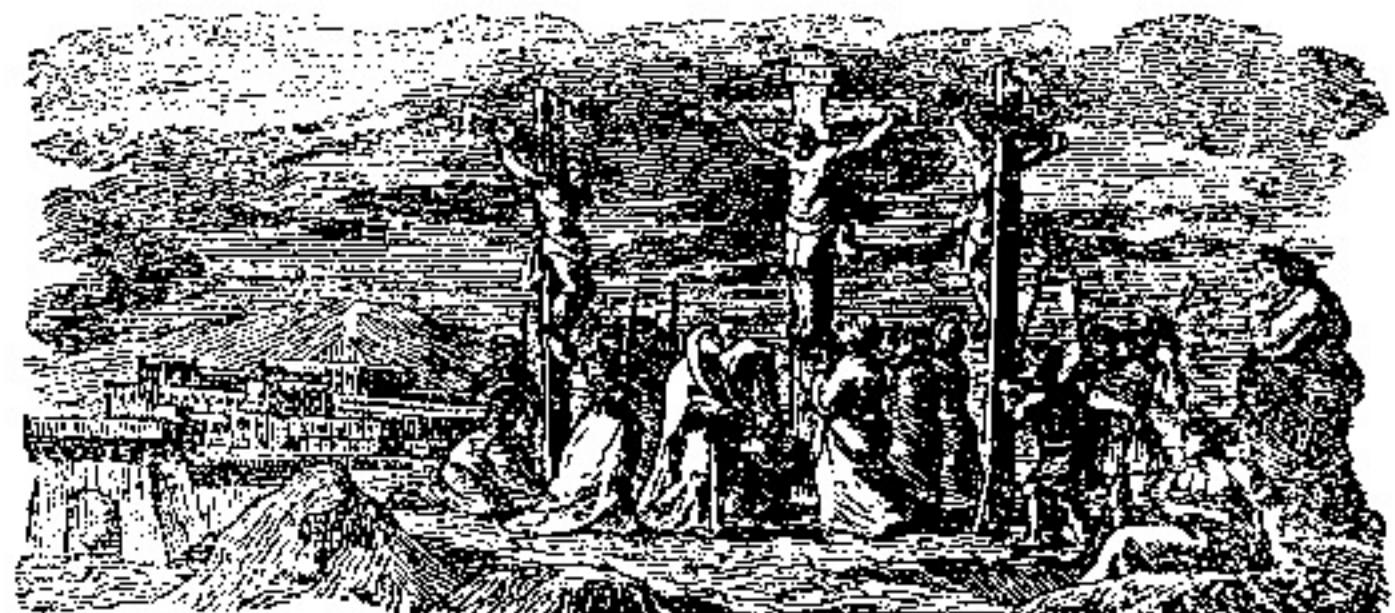
Tyuleń karawieyri parowie Jezusu, nuciele
nu Jo menteli sorkonu, un apwyłka otkon
Jo swôrku. Tyuleń nu pilis Piłata bieja
wasts pa mista ulnicom uz witas stropis ar
krystu uz placu, un diwi słapkauni ar winiu.
Wiel kad pikusis bieja Jezus zam krysta

gryuta pakryta, tod cyts jemie por Winiu nest ar wordu Seymańs tu krystu.

Jezus idams kłusiniam ļyudzie Diwa storp brozmu (storp pulka) laužu. Cytas siwities raudowa por Winiu, uz kotru sacieja Jezus: «jyus mieytas Jerozolimas» na raudit por manim, biet raudit por siewim poszom un por barnim sowim!

Bieja ap diewieytu stundi zam pusdinas, kad Jezus uz witas stropis nugoja. Tie stowieja kay járs Diwa uz Kalwaryas kołna (wita, uz kotras myruniu gołwas un kaułus sakrowie). Padiewie jam ryuktu wieynu sataysieytu ar mirtu, biet Wiñsz winia nadziere. Tagan nuplesie nu jò sako-potas misas swôrku, un tay Jezusu płyku pikola ayz ruku un kôju, ar nogłom pi krysta. Tie korowa Dałs Diwa, auksz uz krysta, ar neizsokomom sopiem, storpa debbies un ziemis, storp diwieim słapkau-nim, un asznis Jô teceja uz ziemis. Jezus un tur na attaysija sowu ļyupu, tikwin tu

wareja dzierdiet szkidry Jo runu: «Tâws! atłayd tim, ajsto ti nazyna ku ij dora.» Drebiēs Jo czetry karawieyri storp siewim dali-jos: un por wiersiju swôrku mette ti kaułinius. Daudź werdamis saymowa pret Jezu, cyti apsasmiejos nu winia un smodeja. Biet wiñsz ni wina wordâ na atbildieja, tykwin uz sabiersta un swata słapkaunia, kotrys korowa pa żobay pusiej Jô, atsasauce Jezus miligi: «szudiń pi manis byusi rajâ.»

Pi Jô krysta stowieja Jońs, miligs mocieklis un pi Jonia, Marya, Motie Jezusa. Cizdams pasawiere uz ziemis miligi ar sowom sopiem un sacieja uz Maryu: «sze tows Dałs!» un parodieja ar wierszonu uz Joni. Tys, kad pasawiere auksz, Jezus sacieja winiam: «Sze towa Motie!» un parodieja ar acim uz Maryu.

Ap stundi puśdinia tyka biza tysiba, tay, kad ar winiu Debbies un zemie bieja apkłota, un tey bayliga tysiba stowieja por streyś stundies. Ar kłusieyszonnou citie Jezus, myra un sowu aszni izleja.

Ap treszu stundi pieć puszdinia ayzaklidzie Jezus balsigi: «Diws muns! Diws muns! kopeć mani essi pametis?» un pieszki tysiba izgaysa. Pieć nikaydas szaltis sacieja: «eś słopstu!» Karawieyrs padiewie jam puss ar etiekui piłaystu, Jezus pabaudieja cik nedaudź ar sowu sausū mieli un ayzaklidzie pieczok stypry un balsigi: tys ir izpildieyts! Tâws! iksz rûkom

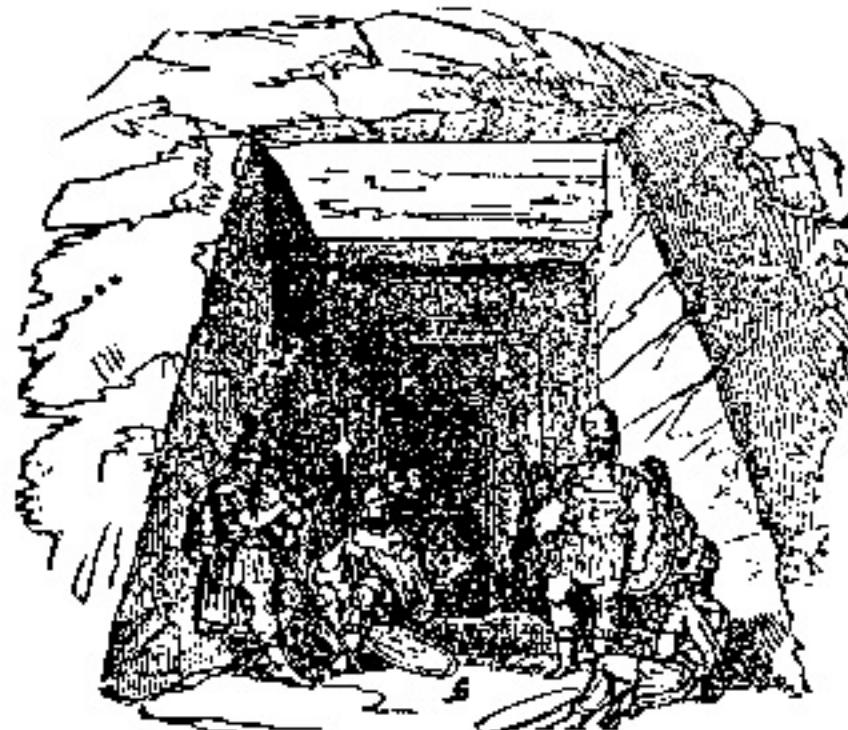
To wom eś paweleju Goru munu!
Pieć tūs wordu nulicie sowu gołwu un numyra.

Patieykszona, kłanicyszona un myužygs gûds Tay byuš Pestitojam! Wiñsz citis ir, aszni sowu izleis un numiris ir por mums wyssim!

Tamā poszâ szalti, kad numyra, por pleysa ajzsagums baznicâ nu posza wiersa leydz gołam, ziemie treysieja, akminia kołni pleysa, un szkiersti atsataysiejos! Tu redziedams setniks ayzaklidzie balsigi: «Eystyn tys cyłwaks ir bieis Dałs Diwa!» un laudż nu baylis treysiedami syta kryutis. Wyssi staygowa ar kłusieyszonu.

Pikdinis wokorâ diwi werti wiejri misu Pestitoja nuciele nu krysta: ti bieja Jezups nu Arymatejas (Rūnas kungs) un Nikodemus mocitoys tissas. Wini poszy missu Pestitoja reyzie ar dorgom zolem itynuszy

ir iksz teyra dôrga audakla, un nunesie ju iksz dorza kur Jezups jau bieja diel siewis pisacieis grobu izcierst. Tamâ jaunâ grobâ bieja missa ilykta un szkiersta to groba ar leļu akmini piwałta. Utrâ dînâ Auksti baznicas kungi grobu ayzsigeleja, un karawiey-

rus uz wartas pi winia pastatjeja. Tay du sowa missa Kunga caur Szabatu dînu.

44. Alleluja! Jezus otkon dzieywoy!

Kad ar saulis lekszonu agry tresza dina izasoka, tod nutyka pieszki ziemis treysiszona. Engiels Kunga spudry kay zibsnis, nusalaydie nu Dabbasu un atwiele akmini nu groba.

Jezus Chrystus cieles iksz diwiszkas un spudrejgas gîmes, otkon dziejws nu groba, kay izwareytoys nôweś un pretiniks wyssaydu styprumu! Sorgi, nu porsabiey-

szonas, guleja kay numiruszy apleyk groba. Kay tikwin atdzyda, nutecieja mudry uz mistu, un pasacieja tu wyssu sumaniaj.

Tamā ļaykā atgoja agry, sauli ļacūt, ne-kaydas gudigas siwites, wuyciekles Jezusa pi groba, na atroda iksz groba missas, biet tikwin połogu un gołwas autu atroda sateytu: tys jōs dyžan nuskumigas padareja. Biet iraudzejuszas ir diwi Engielus ar spudrom drebiem, kotry sacieja winiom: «Jyus meklejat Jezusa nu Nazareth? jau ir aukszan cielis nu mirunim, nawa winia tie; eytie un pasokat tu mocieklim jo, un Piteram!» Tod nutecieja uz mistu ar taydu wiestiszonu.

Wiel stowieja Marya Madala pi groba, karszki raudodamā un pasiwiere groba ar osorom aplita; biet sze, ti diwi Engeli īsoka runot uz jos: «siwitis! kopieć tu tay raudi?» «Ach!» atbildieja ar szlokszonu, «ir izjemuszy ti munu Kungu, un eś nazynu kur ir nuļkuszy!»

Apsagryzies raudodama un iraudzieja cylwaku stowamu, un godowa, kad tys bieja dorziniks: «Kungs!» sacieja Marya Madala, «jo tu essi winiu Nunesis, tod pasōk mań, kur tu winiu nuļykti!» Kotrys cył-

waks tagad sacieja uz winiu ar pazieystamu jay bołsu: «Marya!» Bieja tys pats Jezus. Pazyna winia Kungu, kryta jam pi koju, sacidama: «Ach Mocitoys muns!» Jezus

sacieja: «nuey un pasok tū munim brolim!» tyuliń pieć izgaysa nu jos oeu.

Pieć pušdinia pasyrodiejos taypat diwim mocieklim ejamim uz Emaus. Wokorā tamā poszā dinā stojos Jezus pieszki, kad wys-sas durowas bieja ayztaysitas, wydā sasy-ļasieytus mocieklu iksz Jeruzalem: paswey-cynowa jūs, parodieja tim sowas porsystas rūkas un kōjas, un pordurtu sōnu, un sa-cieja: «kay muns Tāws mani, ir syutieis, tay eś jums sytu.» Pyutie uz tim un sā-

cieja: «**jemit Goru S.!** kam grâkus jyus atlaysit, tim atlaysti byuś, un kam ayzturēs, byuś ayzturats.» Pieć tō izgajsa tim nu ocu.

Ostoytā dinā otkon pasarodiejōs storpa jūs, un Tomasz na byudams pyrmā reyziē klot, tie tagan wareja Jo dasadurt, un sowu rûku iksz attaysitas rāmas sônā ilikt, kab tycatum un wayrok ne szaubotum, kad Jezus ir aukszan cielis nu mirunim. Ar kłanieyszonu pakryta ticeigs Tomasz uz cielu sowu, un sacieja: «Kungs muns, un Diws muns!» Jezus dałyka pi to wiel tus wurdas, kotry ir igodojami, por wyssu ļayku: «kad swietiti ir ti, kotry naredziejuszy ir, un ir ticiejuszy.»

45. Jezus kop uz Debbessim.

Por czerdiesmit dinu rodjos Jezus mocieklim pieć pisacielszonas un myrunim uz ziemis; pasarodiejs taypat bieja ikszan Galileas, reyzi pi azara Genezaret, dižan agry, utru reyzi iz kołna pret picim symtim brolu, un wiel biez to eik reyžu, kur izrunowos ap kienisti Diwa un istiprynowa jūs iksz ticebas, nuciejas un milibas.

Winpaćmit Apostolu bieja nu Winia uz wina ļayka uz Jeruzalem apłykti; tod ti nugoja tur pi ļayka nu Galileas, kur dinā czerdiesmitā atgoja pi jūs, un storpā jūs pasacieja uz atsykłanieyszonas ar winim.

«Mań ir duta wyssa warriba, Debbiessis un ziemis wiersum. Jyus palicit tie iksz Jerozolimys cikam eś jums na nulayszu downu pasuleytu. Pieć eik dinu ar Swátu Goru jyus byusit apkrystieyti. Tō pieć eyta por wyssu pasauli, mocieydami wyssus laudź, krystieydami jūs iksz Wôrda Tâwa, Dâla, un Gora Swâta, un môcot jyus tus wyssus wôrdus głobot, ku eś jums essmu pisacieis! Sze, eś ar jums assmu por wyssas dinas leydz gołam pasaula!»

Pabeydzis Kungs tu runu uz winim, izwiedie wiñsz tus mocieklos leydz Betaniju, un pieć tō goja ar winim wiersum kołna Eleja, kur izstipis Jezus rûkas wiersum winiu, swietieydams jūs, sacieja: «eś izkopszu un pasacielszus pi muna un jyussu Tâwa, pi muna un jyussu Diwa.» Tamâ szalti bieja wiñsz redzieyt pret acim wyssu Debbassis nunasts, wyssi skatiejos uz winia stypri, cikam spudrys padubbasis ju pred acim winiu ne apkloja. — Mociekli Iyugda-

mi Diwa, stowieja kay irakti, pylni brey numa, turedami wiel acis uz Debbessim ilypynotas: tamā ļaykā diwi Engeli ar bołtam drebiem pret winim pasarodiejos, kotry sacieja: «sze kay jyus essat winiu redziejuszy kopamu uz Debbessim, tay otkon at-tis (ab postoru dīnu).»

Mociekli atpakal gryzies todiel ar prycu uz mistu, staygowa kas dinas baznicā teyk-dami un sławieydam i Diwu.

Tod tur Debbesis ir Jezus, myusu Pe-stitoys, rendiey ir sowu swātu baznicu, un waldiey ar nulykszonu, sowus wyssus gu-dynotojus. Barni! jyus ļabi dorat, essat gudigi: ajsto Jō acis wieras wyssod uz mumis, un miliba Jo tur starawoszonu ap mums, biez porstoszonas. Jyus klausot wi-nia kay ļobi barni, un negrakoit. Kodwin tiksit ti, kur Wiñsz ir, tod ar Winnu jyus ļaymigi byusit myužam!

46. Jezus syuta Goru Swātu.

Diesmit dīnu gaydieja mociekli ar nucieju pasuleyta im dowona. Kad atgoja leļa swādinia wossaloru swātku, kur daudż Izraela laužu nu wyssu dalu pasaula bieja sago-juszy ikszan Jeruzalem, tod mociekli bieja sapulcieyti winā witā, mocidamos iksz ļyug-szonas un milihas broliszkas.

Pieszki stojōs ryukszona nu Dabbassu, kay kab wisułs nu wieja cisz leļa; wita tiey

satreysieja, redzieyt pasyrodiejos wiersum golwas mocieklu lisma nu gunč un melu, un wyssi pałyka pipildieyti ar Goru Swātu.

Tys nutyka ap stundi dewieytu zam pušdinta.

Tôl apleyk Jerozolimas ir dzierdieyta tiej ryukszona, un wyssu wayrok pi tō noma, kotrā bieja mociekli sasałasiejuszy. Nu baz-nicas un nu wyssu ulniu satecieja daudż dyžan laužu. Dzierdiejuszy ir, kay ti wieyri nu Galileas, pipildieyti ar Goru, izteycie un gudinowa Diwu ar wyssaydon mielem biez sajauckszonas un bayles.

Tie izgoja Piters ar cytym Apostolim, un atsasaucies balsigi: «Weyri Izraela un jyus wyssi kotry iksz Jeruzalem dzieywoit! kļau-sot manis! Jezus nu Nazareth, kotru jyus essat redziejuszy leļus dorbus darejamu, Jezus kotru jyus pi krysta essat pikoluszy, pałyka otkon nu Diwa aukszan picałts: ko-meś wyssi essam liciniki. Tys Jezus kotrys tagad Debbesis ir paimts, szudiń ir atsyu-tieis Goru Swātu Iprycynotoju, un tagad ir

nu Diwa padarits por Kungu un Kieniniu.»

Tu dzierdzieydam iiszkon Jeruzalemes, pakustynoti bieja stypy iksz siržu. Daudž nu jūs klidzie uz Apostolim: «brōli! ku tod mums byus darit?» Piters sacieja: «jyus dorot pakutu, un dudit jyus siewi krystiejt iksz worda Jeza Kieninia diel atłayszonas grāku, un tułayk un jyus ar paimsit Goru Swātu: ajsto jums un barnim jyussu ir duta tiey pasuleyszona, kay arrydzan un tim, kotry wiel ir nu tolinis.

Un tay tamā poszā dinā pasidewies apleyk treyś tyukstuszas laužu nukrystit tycadami iksz Jezusa. Ti pałyka nepormieyti iksz tycibas un mocibas Apostołu, ti turejos wyssi winā protā, un wyssi bieja ar siewim neizdołami. Diwu ījudzie un eszonu reyzie ir pijemuszy iksz mīra, teycie Diwu Justigi un pałyka miligi pi laužu. Wyssod Diws Kungs wayrok dawiedie laužu pi tōs swātas bidribas, kotry pieć tō sowu myužygu izpestiszonu un īaymi ir dabowuszy.

47. Jezus dzieywoy pi sowu.

Tamā poszā dinā nugoja Piters un Jońs uz baznielu Diwa īyukt. Cylwaks ubogs, nu pidzimszonas klybs, siedieja pi wortu baznicas un ījudzie kaładas; Piters sacieja winiam: «zalta un sudobra neturu, biet ku turu, tū es tiew daszu; ar spāku Jezusa

Messyasza cieliś un staygoy tu!» Pajemie winiu ayz rúkas, un paciele. Tys pyłos spāka, palēcie, stojoś, staygowa szur un tur, un izteycie Diwu wydā staygoszonas un lekszonas. Laudż, tu redziedami, godowa ap tu. Tie atsasaucie Piters: «na meś, biet spāks Jezusa Kieninia, kotru jyus essat pi krysta pikołuszy paleydzieis ir jam; un jums caur Jezu ir upereyta izpestiszona un świetiba.»

Kad taj runowa Apostoli, atgoja sorgi baznicas un sajemie jūs: tu wyssu nakti ir iksz cituma porħayduszy. Reytā pałyka awwesti pret sumani, kur bieja waycoti.

Pipieldits Piters ar Goru Swātu sacieja klot essamam kłybam izwesielieytem: «caur spāku Jezusa Messyasza kotru jyus essat pi krysta pikołuszy un kotru Diws otkon ir picielis, īay tys cylwaks te stojs wasals pret jums. Jyus zynit, kad pi Jezusa tikwin, un pi cyta niko wayr, war izpiestiszonu atrast!»

Tys drusums Pitera itaysieja tisotojus iksz sajaukszonas, kad nu baylis pret laudim nedreystieja jūs net nustropieyt: ayzlidzie tim tikwin zam grozu tolok ap Jezusu runot un mocit; biet Piters un Jońs sacieja druszy: «jyus poszy tu nutisoit, woy war byut taysnigs pret Diwu, kab meś jyusus wayr kļausietumim ne kay Diwa! ku meś essam redziejuszy, un dzierdiejuszy, tu nikay ne-warim ayzturet.» Piećto pałyka wala pa-

Jaysti. Kas Jezusu Kungu pret cytim izzeyst, tod tu Wiñsz pret Tåwu dabbassu por sowu mocieklu pazieyś.

48. Stopons pyrms numucits.

Wiel atsaroda daudź atswidamus ļāsku Jezusa, un smodiejamu upieru izpiestiszonas caur jus neticieybu. Neiredziejuszy bieja Jezusu, diel tō tod smodieja Jo mocieklus. Biet storpā smodieyszonas, jus ļobums wyss spudrok spieydieja.

Stopons, wieyrs pipildieyts ar Goru Swātu, dareja leļus breynumus un zieymis: licibu diewie stipri ap Jezusu un Jo kienisti, kas gon dusmowa pretinikus žydus; pretim tod turejos jō licibom, biet pretim gudrybu un spāku Gora, kay Stopons ir runowis, ar wyssom sowom gruzieyszonom na wareja īwieykt.

Tay ti bieja slikti, kad taysnibas izzieyt negrybieja, un ryupinowos wyssi tu liciniku Jezusa nusmodiejtu un neiradzamu padaryt. Małodami licibu diewie pretim Stoponu, «kad is neļab pret Diwu un Moyžeszru runowa.» Ar tu ayzdusmoti, laudź, apjemie winiu; piečto pagyuts bieja pieszki, un apsyudziets pret sumani. Nenubieydzats stowieja prycigs kay Engiels pret tisotoim, un licijbu diewie ap Jezu. Stopons atsysaucies: «jus wyssod essat pretim Goram Swātam, kay jussu tawi ir darejuszy tay un jus

wiel dorot: wini Profetus ir nukowuszy, kad atnokszonu Messyasza ir śudinowuszy, biet jus Winiu essat piwieļuszy un numucie-juszy!»

Tiey runa porjemie dzilli jūs dwesieli, gryzie tod ar zubim nu dusmis; tamā szalti Stopons pacielis sowas acis uz Debbessim, redzieja jus attaysitus un Jezusu stowamu sōnim krasla Diwa; tod sacieja pret sumani: «eš redzu Dabbassus attaysitus, un Daļu cylwaka iksz sowas gudibas un spudrybas uz krāsla Diwa!» Tyuleń padareja leļu brekszonu, ayzbozie sowas ausis; wyssi uz jō kryta, un izwylka winiu nu mista uz nūsiszonu ar akminim.

Apleyk apjemts stowieja storpa winiu Stopons un ļyudzie balsigi: «Kungs Jezu! pijem goru manu!» Nu wyssu pusia skreja akmini uz jō. Pakryta uz cielu, klikdams skanigi: «Kungs netur tim tō por graku!» un ayzmyga zam goboļym akminiu. Kas

Jezusu wayrok miloy, nekay eystynu sowu
dziewi, tys ir Jo mocieklis eystyns un ļaskos.

49. Pasagryszona uz Diwa Powuła.

Powułs, pyrmok saukts Szauls, bieja wyssu pirmays Jezusa un wyssu Krystitu inaydniks, kotrus cisz wojowa. Iksz sowas jaunibas bieja por daliniku nukauszonas ar akminim Swāta Stopona, ajsto kad is sorgowa drebies tus laužu kotry ar akminim syta. Nu neiredzieszonas un dusmis nugoja Powułs pi wyssu aukstôka Baznicas kunga, un izlyudzie siew waribu pawyssam, kab waratum wyssus wieyrus un siwas iksz Damaszka turamūs Jezusu por Diwu, sasitus uz Jeruzalem atwiest. Eystyn bieja iksz ciela ar taydu padumu un jau tyol pi Damaszka.

Pieszki nu Debbes neriedziets gayszums, pasarodiejos winiam, redzieja siewi pati apklotu ar tu gaysmu leļu un spudrumu, un nukryta uz ziemis. Bołsis ayzaklidzie uz

winia: ««Szauls! Szauls! kopieć tu mani wōjoj?»» Ar bayli waycowa Powułs gu-

Iedams wiersum ziemis: «Kungs, kas tu essi?» Bołsis atbildieja: «Es assmu Jezus, kotru tu wojoj.» Powułs waycowa pa utram: «Kungs! kō grybi, kab es darytum?» Kungs sacieja: «cielis un ey uz mistu, tur tiew pasacieys, ku tiew byus jōdor.» Powułs pasaciele nu ziemis, papletie acis, biet ninika naredzieja un bieja neredzigs: ayz rukas ir winia waduszy bydra-kolpi uz mistu.

Treys dinas bieja neredzigs un nebau-dieja ni edinia, ni dzierynia. Pieć treju dinu atgoja Ananiasz, gudigs cinitoys Kunga Jeza iz tu satu, iksz kotras Powułs bieja; tys izlyka uz winia rūkas, un sacieja: «Jezus, kotrys tiew bieja iksz ciela pasarodieis, syuta mani pi tiewis, kab tu otkon redzigs byutum;» un Powułs bieja pipildieyts ar Goru swātu; tyuleń neredziejba nukryta nu jo oču, un Powułs redzigs tyka un pasadie-wie krystibaj.

Nu tō ļayka paļyka wyssu korstoks cini-toys Messyasza, un pats śudinowa tōl ap-leyk Ewangeliu ap Jezu Chrystu, kay jo syutitoys uz pogonim. Swāta, korsta miliba pipildieja jo sirdi diel Diwa un wyssu laužu. Twieykums ap gùdu Jezusa daga iksz winia. Pylns mocibas un paziemibas, kay barns, sulus metie Powułs pi swietibas diel daudź tyukstuszu laužu. Ģaykā sowas stypras mocibas pi krystieytus, neizsokami daudź ir citiš, biet rūka Kunga wyssod ar winiu bieja; tiey winiu stypru ir darejusie

un nikod neaplaydie. Kocz net pynakłas
skanieja iz koju jô, kocz sitins płyukowa
jo mogoru, taypat Powułs bieja wyssod
lustiga prôta un pyłns łobas nuciejas prycy-
gas. Wyssu tu ir citis nu milibas diel
Kunga, un kay cystyns liciniks istyprynowa
un licijbu ir diewis pi goła ar aszniu sownu
swatas mocibas. Piminieszona jô łay byuś
diel myusu swâta!

50. Swâta Baznica Jezusa.

Tod Apostoli, kay winim bieja pisacieyś Jezus, nugojszy ir pasauli, cyti net uz wyssu tôloku moła, un studinowa prycygu wiesti, ap Jezusu un Jô kienisti. Kungs ir tim diewis daudź dabbassu spâka, kad iksz worda Jô lełus breynumus ir darejuszy. Słymnikim weselibu ir dawuszy, un numi- ruszus ir picatuszy. Kad słymniki ic staciejuszys ar gułtom uz ulnicom, un susatyws porejama Apostoła uz newasała izkryta, tod tys tyuleń pałyka wasals. Ti breynumi tu ir darejuszy, kad laudź łoba un gudiga prôta, ar igôdu jus ir klausiejuszy, un jus mocibas ar izzieyszonu ir pijemuszy; tay tod stôjos un wayrynowos swâta baznica Jezusa, un laudź leydz sowa wôrda por laudim Diwa pałyka nusaukti. Wyssod dago- juszy ir laudź pi Winias, wieyri un siwas, jauni un wacy, mocieyti un sprosti, żydi un żegni. Ticiba un miliba saszkiere un da-

rynowa jûs ar Jezu, un storp siewim. Ti bieja wînâ sîrdî un wînâ dwesieli, prycigi iksz nuciejas, pacitigi iksz wôrgu un tweykami iksz lyugszonu. Kungs, kocz ar naradzamu byuszonu, wyssod bieja ar winim. Jo Gors swâts jus addzieywynowa, kad wa- reja ti Diwa patiekamu dzieywoszonu wèst: **A**cis Kunga sorgowa jûs, un jo stypra rûka wodowa jûs. Nutureja jûs ikszan swâtas drausmis, kab byutum cieysti nu wyssaydu grâku, un kab byutum taydi; diel to strô- pieja laykim nataysnigus tie wiersum ziemis redzieyt, diel porsorgoszonas un parauga diel wyssu. Winu rëyzi nukrystieyti wieyry bieja samalowuszy pret Piteru, un uz stro- pis por samaloszonu, kotra wyssod ir nei- radzama Kungam, pakryta obi uz ziemis ne- dzieywi tamâ posza szalti, kad tu małoszonu

pasacieja. Kur bieja iszkalta winieybaba sayszkâ krystitu, tur **A**postoły istatieja mo-

olejtojas, kotry tamā poszā gorā Ewangeliū cyttim śludinowa. Tay tiey mocieybaenur rupesti (caur starawoszonu) Kunga porgoja nu wīnas dzimtinis uz utras, un byuś leydź gołam pasaula, kay ołuts dzieywis, uz toloku myužu takams.

Daudź nu pyrmūs pasyutiniu Jezusa namozgon ku pirakstieja, un mums izrakstieytus pamietie, por ku meś Kungam gondaryszonās newarim padarit. Mateusz Apostołs pirakstieis ir pyrmu Ewangeliumu, tys ir nutikszonu ap dzieywi, mūku un ap gudu Jezusa Messyasza. Utru parakstieis Markys, zynoms wujcieklis Pitera. Łukasz, ticieygs draugs Pownła, pirakstieis ir treszu, un Jońś Apostołs caturtu Ewangeliumu. Łukasz taypat mums atstoja aprakstieytus dorbūs darymus un nutikszonas Apostołu.

Powułs pirakstieja daudź gromotu: nu tōm czeträpaćmit leydz myusu īaykim ir ayzturatas. Wīna bieja pirakstieyta pi krystieytus Rymā, diwi pi tayszni ticieygu iksz Koryntierim, wīna pi draudzies iksz Galaterim, wīna pi Ewerus, wīna pi panyprystu ikszan Witipieru, wīna pi baznīcas iksz Kojosieru, diwi pi apkristieytus iksz Tessalonikierim, diwi pi jō mociekla Timoteja, wīna pi Tytusa, wīna pi Wilemona, wīna pi Ebrejeru.

Jakubs pamietie winu gromatu parakstieytu, Piters diwi, Jońś Apostołs treys, un Judasz winu. Ar pabieykszonu rokstu swātu ir gromota parodieysszonas, kotoras Joniam iz

sołas Patmos ir nutykuszas, un pieć tō ar pisacieysszonu Diwa nu winia pałyka parakstieytas.

Tos gromotas īay byuś diel myusu swatas, kay wyssudorgoka zieymie Diwa taysnibas, apdowonotas ar mocieybom un pipildieytas ar prycu.

Mili un cierigi barni! Jezus wiel dzieyws ir un dzieywōs myužam! Wiñsz pajemis ir wyssaydu waldieysszonu Debbessis un wiersum ziemis. Tycit iksz Winię! Atsadudit uz Winię! Cerejet Winiu caur wyssu dzieywozsonu sowu nu wyssas sirdź! Nosoit un głoboit Jò swātas mocibas ikszan jyussu siržu! Neapłaydit un miloit Jo mocibas, un klausot winiu, kab jyus izaugtumiet kay gudieygi barni Diwa, kab pałyktumiet izgħloboti nu launa, un dzieywotumet diel guda Jeza Christa un Jo myužeygi pałyktumit. Gors Kunga Jeza īay jyusus wad caur tu pasauli uz myužeygū dzieywi! Amen!

GOŁS.

Ad majorem Dei gloriam!

Labdarytoi jyussu, kotrej daudz stowieja kab tiej gromota bytu izdrukowata, kocz gon jums ir nazynomi, bet caur paszu patiejcibu wajniejgi essit por winim taj dziejwim kaj un myruszym Ługt' Diwa.

Ajstô, ni jyussu grybiejszona kab wajrog pazawujciejtu metes, ni práca Gromot - Rakstitoju bytu jums palejdziejga, jo nab ytu tus, kotrej, nu milejbys un starowoszonys ab jyussu abskajdrynoszonu, grybatu nimt uz siewi tu tik leļu ajzmoksoszonu kotra uzdruka ir wajadziejga.
